

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

32

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (θησαυρός πρακτικής θεολογίας)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ (εσχατολογική μελέτη)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεσις Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Α.Τ.)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (η ημέρα του Κυρίου)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ (η Θεότητα του Ιησού Χριστού)
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - 890 σελ.)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Ύμνοι και Τραγούδια (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ / ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ & ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖωοΦΙΛΙΑ και ΖωοΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος ;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ερμηνευτική και τυπολογική μελέτη)
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επτιθανάτιες εμπειρίες (Γ.Γαρδέλης)

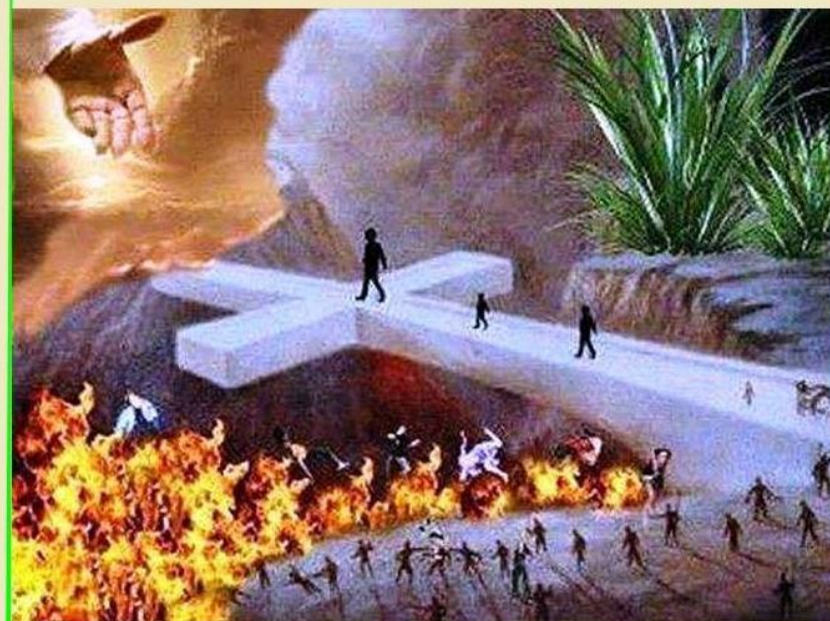

επικοινωνία - "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" / FILADELFOS - πληροφορίες:
Site: www.AlkiviadisFiladelfos.com
Τηλ - Viber: 694 - 49 21 318 # Facebook: Alkiviadis Tzelepis

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 8 - 7

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Φ Ω Σ μέσα από το ΣΚΟΤΑΔΙ

αληθινές μαρτυρίες

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Φ Ω Σ μέσα από το ΣΚΟΤΑΔΙ

αληθινές μαρτυρίες

Α' έκδοση: 2005
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2025

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© **COPYRIGHT 2005**
για την Ελληνική γλώσσα:
ALKIVIADIS TZELEPIS
www.facebook.com/groups/filadelfos

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 02/2005
ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: 06/2007
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ Β' ΕΚΔΟΣΗΣ: 2025

Επιμέλεια έκδοσης, κειμένων
ΗΥ, Μοντάζ, Εξώφυλλο:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. - Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

SITE:
www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK
Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL
filadelfos02@hotmail.com
AlkiviadisTzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (6 κανάλια)
Filadelfos Channel **1**, Filadelfos Channel **2**
Filadelfos ΜΗΝΥΜΑΤΑ (Channel **3**)
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos Holy Bible

Επιτρέπεται
η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 8-7

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	05
1. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ	07
2. ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΑΛΛΑΞΕ	13
3. ΠΡΑΞΗ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ	21
4. ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΤΗΣ ΑΓΝΟΙΑΣ ΒΡΕΘΗΚΑ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ	27
5. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ...	35
6. ΕΚΑΝΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΟΥ	43
7. ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥ «ΙΕΧΩΒΑ», ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥ «ΙΗΣΟΥ».	55
8. ΗΜΟΥΝ ΑΡΧΗΓΟΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΜΟΤΟΣΙΚΛΕΤΙΣΤΩΝ..	63
9. ΠΑΡΑΛΥΤΗ ΙΝΔΟΥΙΣΤΡΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ	69
10. ΜΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ	75

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

❖ Στο βιβλίο αυτό περιγράφονται με ζωντανό και γλαφυρό τρόπο συγκλονιστικές **μαρτυρίες ανθρώπων** που ήταν πρώην εγκληματίες, ναρκομανείς, διεστραμμένοι ηθικά, άρρωστοι από ανίατες σωματικές και ψυχικές αρρώστιες (καρκίνος, παράλυση, σχιζοφρένεια, εγκεφαλικά περιστατικά, κλπ.), μεντιουμ, σατανιστές, δαιμονιζόμενοι και γενικά άνθρωποι που είχαν βυθιστεί μέσα σ' ένα λάκκο αμαρτίας και ταλαιπωρίας και παρ' όλο που έκαναν πολλές επίμονες προσπάθειες για να ξεφύγουν από την τραγική κατάστασή τους, το αποτέλεσμα ήταν να χώνονται πιο βαθιά στο βούρκο της αμαρτίας, **ΜΕΧΡΙ τη στιγμή που στράφηκαν στον Κύριο ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ** και ζήτησαν απ' Αυτόν να τους ελευθερώσει και με θαυμαστό τρόπο ελευθερώθηκαν από τα δεσμά τους.

Μέσα από το βιβλίο αυτό θα γνωρίσεις ότι στον σημερινό ταραγμένο κόσμο ο Ιησούς Χριστός είναι «ο αληθινός Θεός και η αιώνια ζωή» και περιμένει **ΕΣΕΝΑ προσωπικά** να Τον εκζητήσεις και να Τον δεχτείς στη ζωή σου και θα σου δώσει ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ από τα προβλήματά σου, ΘΕΡΑΠΕΙΑ από τις αρρώστιες σου, στο σώμα και στην ψυχή και ΕΥΛΟΓΙΑ σε όλες τις ενέργειες σου. Σε περιμένει να το κάνεις τώρα. Μην το αναβάλλεις. Στο τέλος του βιβλίου υπάρχει μία προσευχή για να σε βοηθήσουμε να βρεις λύση στο πρόβλημα που αντιμετωπίζεις. Πες τη δυνατά για να την ακούει και ο Διάβολος και να καταλάβει ότι έχεις πάρει σταθερή απόφαση να τον απαρνηθείς από τη ζωή σου και να ακολουθήσεις τον Ιησού.

❖ Το βιβλίο αυτό («ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ») είναι το δεύτερο που ασχολείται αποκλειστικά με αληθινές μαρτυρίες ανθρώπων, που βρίσκονταν μέσα στο **ΣΚΟΤΑΔΙ της αμαρτίας**, της απάτης και της πλάνης και που με θαυμαστό τρόπο βρέθηκαν στο **ΦΩΣ της αλήθειας**, στο φως της ελευθερίας και της θεραπείας του Ιησού Χριστού. Έχει προηγηθεί το βιβλίο με τίτλο «ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ» που περιλαμβάνει έντεκα συγκλονιστικές μαρτυρίες ανθρώπων,

πρώην σατανιστών, ναρκομανών, αρρώστων από ανίατες ασθένειες, κλπ..

Επειδή στη αρχή ή και στο τέλος των περισσότερων κεφαλαίων έχουν προστεθεί αρκετά σχόλια, υπάρχει για διακριτικό σημείο στην αρχή και στο τέλος κάθε αφήγησης (μαρτυρίας) από ένα **μαύρο βέλος (→....←)**, ώστε ο αναγνώστης να μπορεί διακρίνει τα δικά μας σχόλια από το κυρίως κείμενο της αφήγησης.

Για λόγους σκοπιμότητας ο επίλογος του παρόντος βιβλίου («**ΜΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ**») είναι ο ίδιος με τον επίλογο του βιβλίου «**ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ**», καθόσον πρόκειται για δύο βιβλία με ομοειδή περιεχόμενο.

❖ Υπάρχει ένας **δρόμος** που μπορείς να βαδίσεις με σιγουριά, το τέλος του οποίου είναι λαμπρό. Στο δρόμο αυτό, εάν σκοντάψεις από παγίδες του εχθρού, γνώριζε πως υπάρχει ένα «χέρι» που πάντοτε σε σηκώνει με αγάπη. Υπάρχει και ένας **βράχος**, που είναι ασάλευτος από καταιγίδες και τρικυμίες της ζωής, επάνω στον οποίο μπορεί να στηριχθείς και να ξεκουραστείς. Ο «δρόμος» που καλείσαι να βαδίσεις και ο «βράχος» που σου προσφέρει ξεκούραση είναι ο Ιησούς Χριστός, ο αναστημένος και ένδοξος Υιός του ζωντανού και αληθινού Θεού. Εύχομαι μέσα από τις σελίδες αυτού του βιβλίου να συναντήσεις τον Κύριο Ιησού και να έχεις μαζί Του μια προσωπική σχέση και γνωριμία, να συναντήσεις Αυτόν που είναι «η ΟΔΟΣ και η ΑΛΗΘΕΙΑ και η (αιώνια) ΖΩΗ».

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Φεβρουάριος 2005

♦ Εάν αναλύσουμε τον αριθμό ένα εκατομμύριο (1.000.000) θα διαπιστώσουμε ότι αντιπροσωπεύει δύο κατηγορίες ανθρώπων. Αυτούς που έχουν βρει το στόχο τους στη ζωή και αυτούς που τον έχουν χάσουν. Τα έξι (6) μηδενικά του αριθμού αντιπροσωπεύουν ότι θα μπορούσε να ποθήσει σήμερα ένα άνθρωπος στη ζωή του: **Υγεία** (1^ο μηδενικό), **πλούτο** (2^ο μηδενικό), **δόξα και δύναμη** (3^ο μηδενικό), **ομορφιά** (4^ο μηδενικό), **επαγγελματική καταξίωση** (5^ο μηδενικό) και **ευτυχισμένη οικογένεια** (6^ο μηδενικό). Όλοι θέλουν να έχουν και να απολαμβάνουν τα αγαθά αυτά και εάν κοιτάξουμε γύρω μας θα δούμε ότι, παρ' όλη τη δυστυχία που υπάρχει γύρω μας και την άσχημη οικονομική κατάσταση που επικρατεί παγκόσμια, υπάρχουν άνθρωποι που έχουν αυτά τα έξι (6) χαρακτηριστικά.

Υπάρχει όμως ένα μεγάλο πρόβλημα. Τα 6 μηδενικά στον αριθμό «1.000.000» έχουν αξία μόνον εφόσον μπροστά τους προτάσσεται ο αριθμός «1», γιατί χωρίς τον αριθμό αυτό, είναι σκέτα μηδενικά. **Ο αριθμός «1» είναι που κάνει τη διαφορά.** Μπορεί κάποιος άνθρωπος να έχει όλα, όσα αντιπροσωπεύουν τα μηδενικά αυτά, να έχει και υγεία και πλούτο και δόξα και ομορφιά και καλή εργασία και υπέροχη οικογένεια, αλλά να είναι δυστυχισμένος, γιατί του λείπει το «1» που κάνει τη μεγάλη διαφορά.

Ο αριθμός «1» αντιπροσωπεύει τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ. Ο κάθε άνθρωπος που έχει κάνει τον Κύριο Ιησού και κυβερνήτη της ζωής, που έχει προσωπική γνωριμία μαζί Του, τότε όλα τα αγαθά που απολαμβάνει (υγεία, δόξα, πλούτο, κλπ) έχουν αξία και δεν νιώθει μέσα του ένα μεγάλο κενό, γιατί έχει βρει πλέον το στόχο του. Ο Ιησούς Χριστός στη ζωή σου κάνει τη διαφορά. Τα 6 αγαθά (μηδενικά) έχουν αξία εφόσον μπροστά τους υπάρχει ο Ιησούς, ο αριθμός 1, χωρίς τον αριθμό αυτό ο άνθρωπος είναι «**εν μέσω αγαθών ως νεκρός**», όπως πολύ χαρακτηριστικά αναφωνεί από τα

βάθη των αιώνων ο προφήτης Ησαΐας (βλ. κεφ.ΝΘ/59:10).

Στη συνέχεια θα δούμε τη ζωή ενός ανθρώπου, γιατρού στο επάγγελμα, που είχε ότι επιθυμούσε από υλικά αγαθά. Η πολυτέλεια και η χλιδή που ζούμε δεν του εξασφάλιζε την ηρεμία και την ειρήνη στη ζωή του, γιατί ζούμε μέσα σε έναν εφιάλτη, καθόσον τα τρία από τα έξι παιδιά του ήταν χρήστες ναρκωτικών. Κανένας άνθρωπος και κανένα άλλο μέσο δεν μπορούσαν να τον βοηθήσουν να ξεφύγει από την κατάσταση που ζούμε. *Τα χρήματά του, η φήμη του, η καριέρα του, η υπόλοιπη οικογένειά του, δεν μπορούσαν να τον λυτρώσουν από το δράμα που ζούσε. Η λύτρωση ήρθε όταν ο Ιησούς Χριστός χτύπησε την πόρτα της καρδιάς του και αυτός έκανε την έξυπνη κίνηση να την ανοίξει και να Τον δεχθεί μέσα του.* Η ζωή του βρήκε πλέον το στόχο της. Έβαλε μέσα στην καρδιά του τον αριθμό «ένα» και πήραν αξία και τα υπόλοιπα μηδενικά (αγαθά) στη ζωή του.

Αμέτρητες παρόμοιες ιστορίες μπορούμε να αναφέρουμε και θα χρειαζόταν για να το κάνουμε αυτό **ένας τόμος ολόκληρος** για να καταγραφούν. Ο κάθε άνθρωπος ζει τη δική του ιστορία, αλλά η παρακάτω περίπτωση είναι αρκετά χαρακτηριστική και αποκαλυπτική, όπως την αφηγείται ο ίδιος:

➔....Σαν γιατρός είχα αποκτήσει μεγάλη φήμη στην περιοχή μου. Με θεωρούσαν τον καλύτερο παιδίατρο της πόλης. Ήμουν πρόεδρος του Συμβουλίου Υγείας της Δήμου και γραμματέας του Παιδιατρικού Συλλόγου. Οικονομικά ζούσαμε πλούσια και άνετη ζωή. Είχαμε ένα ωραίο σπίτι, κοντά στο ποτάμι και με βάρκα δική μας. Είχαμε όλα τα υλικά αγαθά που μπορούσαν να δώσουν την ευτυχία στην οικογένειά μου. **Για τους άλλους ανθρώπους είμαστε οι επιτυχημένοι και η εκπλήρωση του δικού τους ονείρου.** Η πραγματικότητα όμως που ζούσαμε ήταν ένας εφιάλτης. Τρία από τα έξι παιδιά μας ήταν χρήστες ναρκωτικών και το ένα από αυτά, θύμα της ηρωίνης, πλαστογραφούσε συνταγές για να μπορεί να ικανοποιεί τη συνήθειά του. Εγώ είχα γίνει αλκοολικός. Η γυναίκα μου, εκπαιδευτικός στο επάγγελμα (δασκάλα) δεν μπορούσε να αντέξει άλλο αυτή την κατάσταση και ήταν έτοιμη να με χωρίσει. Το

σπίτι μου που ήταν χτισμένο επάνω στην ευτυχία των υλικών αγαθών ήταν έτοιμο να καταρρεύσει.

Σαν οικογένεια πηγαίναμε τυπικά στην εκκλησία. Εγώ προσωπικά πίστευα στο Χριστό, στο θάνατο και την ανάστασή Του, χωρίς να έχω προσωπική σχέση μαζί Του. Η γυναίκα μου και εγώ, όταν είμαστε στο κολέγιο και βγαίναμε έξω μαζί, λέγαμε μια μικρή προσευχή. Η πίστη μας βασικά ήταν διανοητική. Πιστεύαμε ότι ο Χριστός είχε έρθει πριν 2000 χρόνια και μπορούσε να έρθει τώρα και πάλι, αλλά ο καθένας μας ζούσε τη δική του ζωή.

Τους ασθενείς τους δεχόμουν στο ιατρείο μου μόνο μετά από ραντεβού. Μια ημέρα συνέβηκε κάτι το απρόοπτο. Ανοίγει η πόρτα του γραφείου μου και μπαίνει μέσα μια γυναίκα, χωρίς προηγούμενα να με έχει ενημερώσει η γραμματέας μου, όπως γινόταν πάντα και μου λέει: **«Γιατρέ θα ήθελα να σου μιλήσω για σένα!»**. Ένιωσα ένα σφίξιμο στο στομάχι μου, καθώς η πρώτη μου σκέψη ήταν ότι αυτή η γυναίκα ήξερε ότι εγώ είχα πρόβλημα με το ποτό και τώρα ερχόταν να μου μιλήσει για την κατάστασή μου. Τον κόσμο δεν τον ενδιαφέρει εάν ο μηχανικός τους, ή ο υδραυλικός τους, ή ο μάστοράς τους είναι αλκοολικός, αλλά εάν μάθουν ότι παιδίατρός τους, στον οποίο εμπιστεύονται την υγεία των παιδιών τους, είναι ένας μέθυσος, τότε τα πράγματα αλλάζουν. Τώρα αυτή η γυναίκα στεκόταν μπροστά μου. Πως μπήκε μέσα στο γραφείο μου και δεν την εμπόδισε η γραμματέας μου;

Από τις σκέψεις αυτές με διέκοψε, λέγοντάς μου: «Θέλω να σου μιλήσω για κάτι που θα αλλάξει τη ζωή σου». Αμέσως, χωρίς εγώ να της πω να καθίσει, πήρε μια καρέκλα, κάθισε μπροστά μου και άρχισε να μου λέγει ο Ιησούς Χριστός κάνει θαύματα και σήμερα όπως έκανε και πριν 2000 χρόνια. Άρχισε να μου μιλά για την αγάπη του Ιησού για κάθε άνθρωπο προσωπικά και τι Αυτός είχε κάνει στη δική της ζωή. Καθώς μου μιλούσε, σκεφτόμουν συνέχεια ότι εγώ σαν γιατρός έπρεπε να δίνω συμβουλές και όχι αυτή σε μένα. Τελικά έφυγε και μου άφησε και μερικά χριστιανικά βιβλία για να διαβάσω.

Αργότερα έμαθα πως ήρθε απρόσκλητη στο γραφείο μου.

Περνούσε απ' έξω και το άγιο Πνεύμα του Θεού άρχισε να της μιλά έντονα μέσα στην καρδιά της να έρθει να μου μιλήσει για το λυτρωτικό έργο του Ιησού. Στην αρχή διαμαρτυρήθηκε ότι αυτό δεν μπορούσε να γίνει, γιατί γνώριζε ότι δεν μπορούσε να με δει χωρίς ραντεβού. Ο Θεός όμως είχε κανονίσει το ραντεβού στο δικό Του βιβλίο και δεν είχε καμιά σημασία τι έγραφα εγώ στο δικό μου βιβλίο. Αναρωτήθηκα, πώς αυτή η γυναίκα μπόρεσε να δει πιο πέρα από το επάγγελμά μου και την επιτυχία που είχα στον τομέα αυτό. Πάντως η γυναίκα αυτή δεν μου μίλησε για έναν τυπικό χριστιανισμό που εγώ ήξερα, αλλά μου μίλησε για μια ζωντανή πίστη.

Μερικές ημέρες αργότερα πήρα μια πρόσκληση για να παρευρεθώ σε μια Χριστουγεννιάτικη γιορτή στο σπίτι της. Είπα στη γυναίκα μου ότι εκεί πιθανόν να μην είχαν οινόπνευματώδη ποτά και δεν θα ήταν άσχημη ιδέα να γιορτάσουμε εκεί τα Χριστούγεννα. Πριν ξεκινήσουμε ήπια μερικά ποτηράκια ποτό για να βρω τον εαυτό μου. Όταν φθάσαμε όμως νόμισα ότι όλοι εκεί είχαν πει, γιατί ήταν πολύ χαρούμενοι, αλλά δεν είδα πουθενά ποτά. Στη γιορτή αυτή ανακάλυψα πολλούς αληθινούς χριστιανούς. Η γυναίκα μου εντυπωσιάσθηκε τόσο πολύ από τους ανθρώπους αυτούς, που όταν τα πράγματα μεταξύ μας έφθασαν σε τραγικό αδιέξοδο, τους ζήτησε βοήθεια.

Η νέα κρίση στη σχέση μας δεν άργησε να έρθει. Ένα βράδυ η γυναίκα μου χτύπησε με το αυτοκίνητο. Η ίδια δεν έπαθε τίποτε, αλλά έπαθε σοκ, το οποίο επιδεινώθηκε όταν ο γιος μας την κορόιδεψε για την αδεξιότητά της. Μου ζήτησε να τον τιμωρήσω για την αναίδειά του, αλλά εγώ ήμουν αρκετά πιωμένος και το θεώρησα αστείο. Έγινε έξαλλη και με απείλησε ότι την άλλη μέρα θα πήγαινε στο δικηγόρο της για το διαζυγίο μας. Προσπάθησα να την ηρεμήσω και της ζήτησα ακόμα και να προσευχηθούμε. Μου είπε ότι δεν μπορούσε, πήρε μερικά ηρεμιστικά χάπια και πήγε για ύπνο.

Το επόμενο πρωί, αντί να πάει στο δικηγόρο, πήγε στην εκκλησία. Δεν γνώριζε ότι είχαν πρωινή συγκέντρωση και ούτε κατάλαβε πως τα βήματά της την οδήγησαν εκεί. Όταν μπήκε μέσα στην αίθουσα ένιωσε μια αγάπη, μια χαρά και μια ειρήνη που πριν δεν

είχε ξανανιώσει. Άνθρωποι πήγαιναν μπροστά για να ομολογήσουν στους άλλους τι ο Θεός είχε κάνει στη ζωή τους. Η γυναίκα μου σκέφτηκε: «Εγώ βοηθούσα την εκκλησία και το πρόγραμμα των νέων, αλλά ο Θεός δεν έχει κάνει τίποτα για μένα». Καθώς όμως η συνάντησή τους συνεχιζόταν το άγιο Πνεύμα την είχε ελκύσει προς την αγάπη του Ιησού. Όταν σηκώθηκαν όλοι για να ψάλλουν έναν υπέροχο ύμνο, η καρδιά της έσπασε και είπε: **«Θα πάω στον Ιησού, όπως είμαι, ένα ράκος, μια αμαρτωλή...»** Πήγε μπροστά κλαίγοντας και ζήτησε τον Ιησού να έρθει μέσα στη ζωή της. Μια νέα ζωή ξεκίνησε με τον Ιησού που πήρε όλα τα βάρη που είχε. Παρέδωσε την ζωή της, τον αλκοολικό άνδρα της και τα παιδιά τους στον Κύριο Ιησού.

Η ίδια δεν το γνώριζε τότε, αλλά από εκείνο τον καιρό, η επιθυμία μου για ποτό έφυγε τελείως. Όταν γύρισε στο σπίτι, βρήκε τα λουλούδια που της είχα στείλει για να φτιάξουν οι σχέσεις μας. Μου τηλεφώνησε και με ρώτησε τι έπρεπε να κάνουμε. Της πρότεινα να πάμε το Σαββατοκύριακο κάπου μακριά και να προσπαθήσουμε να κάνουμε μια νέα αρχή. Η γυναίκα μου, πρότεινε να πάμε να ακούσουμε έναν άνθρωπο που μιλούσε εκείνο το Σαββατοκύριακο για την οικογενειακή ζωή. Πήγαμε και αυτό ήταν που ματαίωσε το διαζυγίό μας. Η γυναίκα μου και εγώ γονατίσαμε και προσευχηθήκαμε μαζί. Από εκείνη τη στιγμή εμπιστευθήκαμε το Θεό να εργαστεί στη ζωή μας και στη ζωή των έξι παιδιών μας, λέγοντας: **«Κύριε, μόλις κληρονόμησες ένα πρόβλημα, έξι παιδιά!»**.

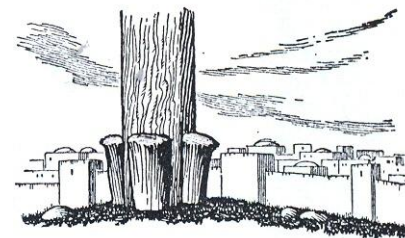
Μέσα στους επόμενους τρεις μήνες, οι τρεις μεγαλύτεροι γιοι μας αναγεννήθηκαν και πληρώθηκαν με το άγιο Πνεύμα. Η κόρη μας, τέταρτη κατά σειρά σε ηλικία, που είχε ήδη αρχίσει να κατρακυλά στην αμαρτία, παρακολούθησε ένα χριστιανικό πρόγραμμα από την τηλεόραση και αναγεννήθηκε. Πολύ σύντομα και τα άλλα δύο παιδιά μας δέχτηκαν τον Ιησού ως προσωπικό τους σωτήρα. **Όλη η οικογένειά μου ανήκε στον Κύριο.** Το σκοτάδι της δυστυχίας που μας τύλιγε, διαλύθηκε από το λαμπρό φως της παρουσίας του Ιησού Χριστού στη ζωή μας.

Δεν μπορώ να θυμηθώ τα θαύματα που ο Θεός άρχισε να κά-

νει στην οικογένειά μου. Άρχισα τώρα να προσεύχομαι και για τους ασθενείς μου. Την πρώτη ημέρα ένα κοριτσάκι 2 ετών, κόρη χειρουργού, μπήκε στο νοσοκομείο με βαριάς μορφής μηνιγγίτιδα. Η γυναίκα μου και εγώ προσευχηθήκαμε για το μωρό αυτό και μερικές ημέρες αργότερα γύρισε σπίτι του θαυματουργικά θεραπευμένο από τη δύναμη του Θεού.

Έχω δει ανθρώπους να ελευθερώνονται από δαιμονικές δυνάμεις, από ομοφυλοφιλία και ανηθικότητα, από αλκοολισμό και ναρκωτικά, από ψεύτικες θρησκείες και μαγείες και πολλά άλλα. Έχω δει άνθρωπο, που το ένα του πόδι ήταν αρκετά πιο κοντό από το άλλο και ο Θεός να το αποκαθιστά στην προσευχή μπροστά στα μάτια μας. Σήμερα, αυτός το άνθρωπος που ήταν άθεος, μιλά για την αγάπη του Θεού όπου και αν βρεθεί.

Κάποτε νόμιζα ότι ήμουν «κάποιος», γιατί είχα πλούτη και δύναμη. Σήμερα όμως κατάλαβα ποιος είναι ο αληθινός πλούτος και έγινα ένας απλός «διανομέας» του Λόγου του Θεού. Αυτός ετοιμάζει το μήνυμα της σωτηρίας, της θεραπείας και της απελευθέρωσης και εγώ το «διανέμω» και στους άλλους που το έχουν ανάγκη. Είναι η καλύτερη δουλειά που θα μπορούσα να κάνω ←

♦ Μια Κυριακή πρωί, θυμάμαι και την ακριβή ημερομηνία, 21 Μαΐου 1989, ξεκίνησα με την οικογένειά μου για να πάμε σε κάποια τοπική συνάθροιση στο κέντρο της Αθήνας. Στο δρόμο όμως ο Κύριος μας άλλαξε τα σχέδια και μας οδήγησε στην τοπική εκκλησία στην οδό Αιόλου, όπου διακονούσε το Λόγο του Θεού ένα νεαρό ζευγάρι από την Κύπρο, ο Αβέρκιος με τη σύζυγό του Λένια. Δεν είχα ακούσει ποτέ γι' αυτούς. Η παρουσία του Πνεύματος του Θεού ήταν τόσο δυνατή στο χώρο εκείνο, που όλοι αγγίχτηκαν από τη δύναμή Του. Ο Κύριος Ιησούς ενήργησε τόσο δυναμικά στη ζωή μου από τη διακονία των παιδιών αυτών, εκείνο το πρωινό, που όταν αισθάνομαι πνευματικά πεσμένος και θέλω να γεμίσω από το Πνεύμα Του, κάθομαι και ακούω το κήρυγμα από την κασέτα ξανά και ξανά. Δεν γνωρίζω πόσες φορές έχω ακούσει μέχρι σήμερα εκείνο το χρισμένο από τον Κύριο μήνυμα.

Η κυρίως διακονία των αδελφών αυτών είναι δια μέσου της μουσικής. Με έμπνευση από το Πνεύμα του Θεού, γράφουν, συνθέτουν και τραγουδούν υπέροχους πνευματικούς ύμνους, που όταν κάποιος τους ακούει γεμίζει με τη δόξα του Κυρίου Ιησού. Πολλές είναι οι φορές που αισθάνομαι την ανάγκη μέσα μου να ακούσω τον υπέροχο ύμνο που μιλάει για την έλευση του Ιησού Χριστού («**Έρχεται...**»). Όταν τον ακούω και ταυτόχρονα τον ψάλλω, γνωρίζω ότι η δύναμη του σκότους σπάει εκείνη τη στιγμή και φέρνει πνευματική ελευθερία. Παρ' όλο που υπήρξε καθοριστική για την παραπέρα πνευματική μου πορεία η πρώτη μου εκείνη συνάντηση με τους αδελφούς αυτούς, η προσωπική μας γνωριμία έγινε πολύ αργότερα, έγινε ακριβώς μετά από 12 χρόνια (**Μαΐος 2001**). Πιο πριν γνωριζόμαστε μόνο δια μέσου των βιβλίων που τους έστελνα κατά καιρούς. Ευχαριστώ τον Κύριο Ιησού που τους έφερε στο δρόμο μου.

Παρακάτω, ο Αβέρκιος αφηγείται ο ίδιος πως γνώρισε προ-

σωπικά τον Ιησού Χριστό και άλλαξε η ζωή του:

➔....Δεν θα ξεχάσω **την ημέρα εκείνη**, που με επισκέφτηκε ο Ιησούς Χριστός και με απλωμένα προς εμένα τα χέρια της αγάπης Του με κάλεσε. **Ήταν ημέρα ΠΕΜΠΤΗ.**

Βρισκόμουν στο υπόγειό μου που χρησιμοποιούσα για να εμφανίζω फिल्μς. Εκείνη την ημέρα ένιωθα τόσο μόνος και τόσο απογοητευμένος από τη ζωή μου. Και όμως τα είχα όλα: Χρήματα, γυναίκα, παιδιά, αυτοκίνητα, σπίτια, **αλλά μου έλειπε κάτι και δεν ήξερα τι είναι.** Προσπαθούσα συνέχεια να γεμίζω τις ώρες μου με διάφορα πράγματα, είτε με τη δουλειά μου, είτε με τη διασκέδαση, είτε με τη ζωγραφική, ή με άλλα χόμπι που είχα για να ασχολούμαι. Πάντοτε όμως όταν τελείωνα, κάπου ήμουν ΑΝΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΟΣ, ένιωθα μέσα μου ότι υπήρχε κάποιο κενό.

Εκείνη λοιπόν την ημέρα όλα είχαν σκοτεινιάσει μπροστά μου. Ξαφνικά, μέσα σ' εκείνο το υπόγειο αντιλήφθηκα ότι όλα, όσα έκανα ήταν μάταια. Γιατί ζούσα; Γιατί δούλευα; Γιατί όλα αυτά, σπίτι-δουλειά, σπίτι-δουλειά και αυτά όλα μια ημέρα θα τελείωναν; Κάποια ημέρα αυτός ο όμορφος και λαμπρός ήλιος θα έσβηνε για μένα για πάντα!!! Κάποια ημέρα, όλα όσα έκανα θα χανόντουσαν για πάντα σε μια στιγμή;

Μα, τέλος πάντων, γιατί ζούσα; Ζούσα για να πεθάνω μια ημέρα και να τελειώσουν όλα; Όχι, αυτό μέσα μου δεν μπορούσα να το δεχτώ. Δεν μπορούσα να συνειδητοποιήσω ότι κάποια όμορφη ημέρα θα τα άφηνα όλα πίσω και θα πέθαινα. **Τι τραγωδία! Τι φόβος!** Ο θάνατος, ένα γεγονός αναπόφευκτο, δεν υπάρχει κανένας που να μπορεί να τον αποφύγει. Μα, γιατί είχα γεννηθεί σ' αυτό τον κόσμο; Για να αποκτήσω φήμη, δόξα, λεφτά και ένα σπουδαίο όνομα; **Όλα αυτά έκαιγαν μέσα μου, ο φόβος του αγνώστου, το άγνωστο μέλλον, ο φόβος του θανάτου!!!** Δεν μπορούσα άλλο να αντέξω. Ήθελα να φύγω, να πάω κάπου μακριά, σε άλλη χώρα, να βρω άλλον κόσμο, να πάω στην Αμερική, πολύ μακριά. Ο χώρος που ζούσα με περιόριζε, με έσφιγγε. Ένιωθα μέσα μου ότι έπρεπε κάτι να γίνει. Κόντευα να τρελαθώ με όλες αυτές τις σκέψεις, δεν άντεχα άλλο.

Σκοτισμένος από αυτές τις σκέψεις, βγαίνω αμέσως έξω από εκείνο το σκοτεινό υπόγειο. Δεν με ένοιαζε πλέον για τίποτε. Ένιωθα χαμένος, έπρεπε να κάνω κάτι. Μπαίνω στο αυτοκίνητό μου, ανάβω ένα τσιγάρο και βάζω δυνατά το ραδιόφωνο. Ήθελα να ξεσπάσω, να φύγω και ν' αλλάξω σκέψεις. Ήθελα να πάρω την οικογένειά μου και να φύγουμε, να πάμε κάπου σε μακρινούς τόπους, απλά και μόνο για να ξεχάσω την ιδέα του θανάτου, τουλάχιστον έτσι νόμιζα. Καθώς οδηγούσα και πήγαινα να πάρω τη Λένια, τη γυναίκα μου, που ήταν σε κάποια φίλη της, η απογοήτευση και η αγανάκτηση ήταν οι σύντροφοί μου στο δρόμο.

Ήταν μεσημέρι. Φθάνω έξω από το σπίτι και χτυπώ την πόρτα. Ανοίγει η γυναίκα μου. Φαινόταν χαρούμενη και πολύ αλλαγμένη. **Άραγε, τι να είχε συμβεί;** Με καλοσώρισαν μαζί με τη φίλη της και με προσκάλεσαν να καθίσω για έναν καφέ. Αρνητικός, καθώς ήμουν, αλλά και αγανακτισμένος με τις σκέψεις που με τριγύριζαν, λέγω στη γυναίκα μου να σηκωθεί και να φύγουμε, γιατί ήθελα να της μιλήσω για κάτι πολύ «σοβαρό».

Θα της έλεγα να φεύγαμε, να τα παρατήσουμε όλα. Να τα πουλήσουμε και να φύγουμε. Αυτό είχα μέσα μου σαν έμμονη ιδέα και αυτό πιστεύω ότι θα έκανα. Δεν με ενδιέφερε τίποτα και κανένας. Δεν με ένοιαζε τι θα πει ο κόσμος, τι θα πει ο ένας και ο άλλος. Αυτός ο κόσμος για μένα ήταν άχρηστος. Κανένας δεν με καταλάβαινε και κανένας δεν μπορούσε να με νιώσει και να με αισθανθεί. Όλοι ζητούσαν το δικό τους συμφέρον, όλοι κοιτούσαν πώς να φάνε, πώς να πιουν και πώς να πατήσουν επάνω σου για να κερδίσουν λίγα χρήματα παραπάνω. Ακόμα και αυτοί οι φίλοι μου, πουλούσαν τη φιλία μας για τον συμφέρον τους.

Εκείνη όμως την ημέρα κάτι συγκλονιστικό επρόκειτο να γίνει στη ζωή μου. Κάτι πολύ διαφορετικό απ' ότι εγώ μπορούσα να φανταστώ, ή να ονειρευτώ.

Εκείνη την ημέρα, που είχα πάρει την απόφαση να πουλήσω τα πάντα και να φύγω, να φύγω μακριά και όπου με βγάλει το άγνωστο, **Κάποιος νοιαζόταν για μένα**, Κάποιος που εγώ δεν γνώριζα.

Αν και εγώ ήμουν πολύ θυμωμένος και απότομος, τη στιγμή που λέγω στη γυναίκα μου να φύγουμε, η απάντησή της ήταν αρνητική. Μου είπε χαρακτηριστικά: *«Αβέρκιέ μου, δεν θέλεις να ρωτήσουμε κάτι από την Αγία Γραφή;»* Ένιωσα έκπληξη, «Τι ήταν πάλι αυτό;» αναρωτήθηκα.

Στην παρέα του σπιτιού βρισκόταν και ένας νέος, τριάντα ετών περίπου και καθόταν προς τα αριστερά στο βάθος. Ήταν ήρεος και σταθερός. Κρατούσε επάνω στα γόνατά του με καύχημα ένα μεγάλο χοντρό βιβλίο. Φαίνεται πως το μελετούσε πάρα πολύ, γιατί ήταν σαν κατεστραμμένο, αλλά καθαρό. Παρατήρησα ότι ήταν γεμάτο με σημειώσεις και υπογραμμίσεις.

«Να ρωτήσω κάτι για την Αγία Γραφή;» είπα ξαφνιασμένος.

«Ναι –μου λέγει η γυναίκα μου- δεν έχεις να ρωτήσεις κάτι που να αφορά την Αγία Γραφή;» Για μια στιγμή τα είχα χάσει, είχα σαστίσει. Σκέφτηκα «Τι να ρωτήσω; Τι ήταν αυτό; Τι έκανε με την Αγία Γραφή, που του άρεσε τόσο πολύ και την κρατούσε στα χέρια του, χαμογελώντας;»

Χωρίς να σκεφτώ και πολύ, ρώτησα ποιος ήταν και τι έγραφε μέσα σ' εκείνο το βιβλίο, που κρατούσε. Η απάντησή του ήταν σταθερή, γεμάτη πεποίθηση και αλήθεια. Μιλούσε μέσα από μια εμπειρία, που αυτός είχε περάσει. Επάνω στο πρόσωπό του ήταν κάτι το διαφορετικό, κάτι που το ήθελα και εγώ.

«Ο Ιησούς Χριστός –μου λέγει- μ' έσωσε. Μ' ελευθέρωσε από τα ναρκωτικά και το ποτό και μου έδωσε πραγματική χαρά και ελπίδα στη ζωή μου. Μπορεί να σώσει και ΣΕΝΑ και να σου δώσει ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ!!!»

«Τι; Αιώνια ζωή;» απάντησα ξαφνιασμένος. *«Υπάρχει αλήθεια αιώνια ζωή;»* ρώτησα με όλη τη δύναμη της καρδιάς μου.

«Ναι –μου λέγει- Ο Ιησούς Χριστός μας χαρίζει από τώρα συγχώρεση και αιώνια ζωή και έτσι, όταν θα έλθει ξανά από τον ουρανό, στη δεύτερη παρουσία Του, θα μας πάρει μαζί Του, στη δική Του βασιλεία, στον παράδεισο, στον ουρανό!!!»

Εκείνη τη στιγμή η καρδιά μου κτυπούσε δυνατά. Τι είχα α-

κούσει; Λόγια αιώνιας ζωής!!!. Ο Ιησούς Χριστός υπάρχει; Ζει;. Δεν ήξερα τι να πω. Τα μάτια μου και τα αυτιά μου είχαν ανοίξει διάπλατα και συνέχισα να κάνω ερωτήσεις και να λέγω τις απορίες μου. Ήθελα να ξέρω, ήθελα να είμαι βέβαιος.

Κάτι γινόταν μέσα μου. Κάποιο φως είχε φέξει μέσα μου, φως, ελπίδα και ασφάλεια. Ναι, ΕΛΠΙΔΑ. Μα, αυτό ήταν, αυτό έψαχνα, αυτό γύρευα. Δεν το είχα, γιατί δεν το ήξερα! Και ξαφνικά ακούω μια φωνή να αντηχεί μέσα μου και να μου λέγει: *«Όλα τα έκανες, όλα τα δοκίμασες, Εμένα που σε έπλασα Με ξέχασες...»*

Δεν μπορούσα άλλο, η καρδιά μου άρχισε να φλέγεται. Τι ήταν όλα αυτά που άκουσα. Εκεί που εγώ σχεδίαζα άλλα πράγματα, ξαφνικά η ζωή μου άλλαξε. Δεν άντεχα άλλο, ήθελα να πάω σπίτι μου για να προσευχηθώ, να κλάψω και να φύγει το βάρος που είχα μέσα μου. **Ήθελα** να ζητήσω συγχώρεση και να καθαριστώ από το βάρος της αμαρτίας, που πίεζε την ψυχή μου. **Ήθελα** να φωνάξω, να μιλήσω στον Ιησού Χριστό. **Ήθελα** να ξέρω ποιος είναι. **Ήθελα** να επικοινωνήσω μαζί Του.

Ανταλλάξαμε τηλέφωνα, χαιρέτισε ο ένας τον άλλον και είπαμε ότι θα ξαναβρεθούμε. Μόλις φθάνουμε με τη γυναίκα μου στο σπίτι, εκεί ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του ζωντανού Θεού, μας επισκέφτηκε. Η παρουσία Του μας έκανε να συντριφτούμε μπροστά Του, να κλάψουμε και να δεχτούμε το δώρο της συγχώρεσής Του.

Ο Ιησούς Χριστός πέθανε για μας και μας έδειξε τον πόνο του σταυρού Του. Τώρα βρισκόμουν κάτω από το ΣΤΑΥΡΟ Του και το ΑΙΜΑ Του έτρεχε επάνω μου και με έπλενε. Τώρα, Αυτός με δεχόταν και με έσωζε. Με είχε κάνει δικό Του. Με είχε βρει, με είχε αναστήσει μαζί με τη γυναίκα μου. Τώρα βρισκόμαστε στα χέρια της αγάπης Του. Χθες είμαστε χαμένοι και αν πεθαίναμε θα πηγαίναμε στην αιώνια κόλαση, όπου είναι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων.

Τώρα όμως μας βρήκε ο Λυτρωτής και μας έσωσε. Τώρα είμαστε μέσα στη σίγουρη ελπίδα και τη βέβαιη πίστη ότι ο Ιησούς έρχεται σύντομα για να μας παραλάβει μαζί Του στη δική Του βασιλεία. Όλα μέσα μου είχαν αλλάξει. Μια ΝΕΑ ΖΩΗ απέκτησα. Η αγά-

πη πήρε τη θέση του μίσους. Η ειρήνη πήρε τη θέση της ανησυχίας και του φόβου. Η ελπίδα και η πίστη πήραν τη θέση της αβεβαιότητας και του άγνωστου.

Από εκείνη την ημέρα **ζωντανά νερά ΑΓΑΠΗΣ** άρχισαν να τρέχουν από μέσα μας για τον Ιησού Χριστό. Αυτός που ήρθε για να σώσει εμάς τους αμαρτωλούς, αναμάρτητος ο ίδιος πήρε τη δική μας θέση και πλήρωσε με το ίδιο Του το αίμα. Πλήρωσε με τη ζωή Του για να μας λυτρώσει από τον πονηρό κόσμο και την απατηλή αμαρτία. Πλήρωσε για να μας λυτρώσει από τον αιώνιο θάνατο, την κόλαση και να μας χαρίσει δικαίωση, ανάπαυση και αιώνια ζωή.

Ποιος άλλος θα μπορούσε να κάνει κάτι τέτοιο; Κανένας, παρά μόνον ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Αυτός μόνον νοιάζεται και ΓΙΑ ΣΕΝΑ, αγαπητέ αναγνώστη, που διαβάζεις τα λόγια αυτά και θέλει ΤΩΡΑ να έρθει και στη δική σου καρδιά.

Ο Ιησούς είπε: *«Όποιος πιστεύει σε Μένα, αλήθεια σας λέγω, ΕΧΕΙ ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ»*. Και πάλι Αυτός είπε: *«Αλήθεια, αλήθεια σας λέγω, όποιος ΑΚΟΥΕΙ το Λόγο Μου και ΠΙΣΤΕΥΕΙ σ' Αυτόν που μ' έστειλε ΕΧΕΙ ΖΩΗ ΑΙΩΝΙΑ και σε κρίση ΔΕΝ ΕΡΧΕΤΑΙ, αλλά μετέβη από το ΘΑΝΑΤΟ στη ζωή»* (βλ. Ιωάννης 5:24). Ναι, αγαπητέ φίλε, η μόνη ελπίδα είναι ο Ιησούς Χριστός, είναι ο Καλός Ποιμένας μας.

Ο Ιησούς με άλλαξε, με έσωσε και μου έδωσε μια καινούρια καρδιά. Τώρα η αγάπη Του, η ειρήνη Του και η πίστη κατοικεί μέσα στην καρδιά μου. Τώρα δεν φοβάμαι το θάνατο, γιατί ο Ιησούς Χριστός, που είναι η ΑΝΑΣΤΑΣΗ και η ΖΩΗ ζει μέσα μου. Μου έδωσε το Πνεύμα Του άγιο, μου φύσηξε μέσα μου τη ζωή Του και τώρα ξανάρχισα να ζω.

Ναι, ζω μόνο γι' Αυτόν και να Τον υπηρετώ, ώσπου να έρθει από τον ουρανό να με παραλάβει, μαζί με όλους τους δικούς Του. Και τότε, θα Τον δω πρόσωπο προς πρόσωπο. Ναι ποθώ να ιδώ Εκείνον που πληγώθηκε και ταλαιπωρήθηκε για μένα, για να βρισκομαι για πάντα στη χαρά Του.

Θέλεις και συ, αγαπητέ φίλε, τον Ιησού Χριστό να έρθει **τώρα** στην καρδιά σου; Γνώριζε πως Αυτός, αυτή τι στιγμή, είναι έξω από

την πόρτα της καρδιάς σου και σου κτυπά ευγενικά για να Του ανοίξεις. Θέλει να μπει μέσα, άνοιξέ Του την πόρτα της καρδιάς σου, προσκάλεσέ Τον. Προσευχήσου και πες Του:

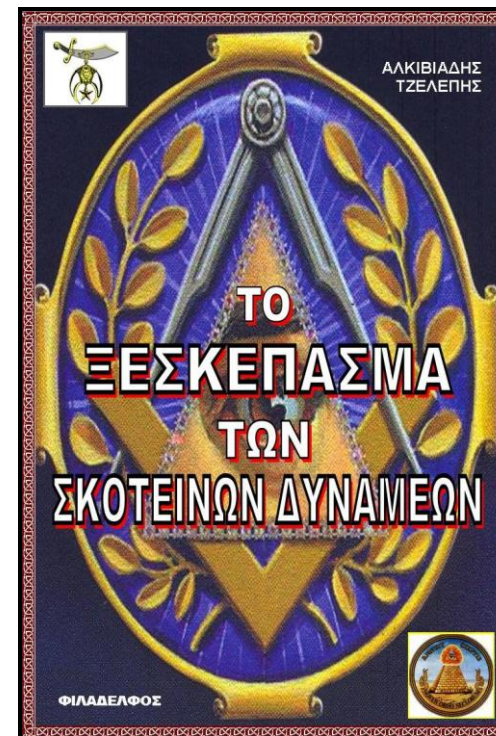
«Κύριε Ιησού Χριστέ, έλα τώρα στην καρδιά μου. Πιστεύω ότι πέθανες στη θέση μου και αναστήθηκες και τώρα είσαι ζωντανός. Συγχώρεσέ με από κάθε μου αμαρτία και καθάρισέ με το ΑΙΜΑ Σου. Κάνε με από ΣΗΜΕΡΑ ένα παιδί δικό Σου. Σ' ευχαριστώ, γιατί από τώρα με δέχτηκες. Κράτησέ με για πάντα κοντά Σου. Αμήν».

Τώρα, μετά από αυτή την προσευχή είσαι παιδί δικό Του. Πάρε αμέσως και τον άγιο Λόγο Του, την Αγία Γραφή και άρχισε να την διαβάζεις. Εκεί να θα Τον γνωρίσεις περισσότερο και περισσότερο, εκεί θα Τον γευθείς και θα Τον αγαπήσεις. Εκεί θα γνωρίσεις την ΑΛΗΘΕΙΑ και η ΑΛΗΘΕΙΑ θα σε ελευθερώσει ←

Η παραπάνω μαρτυρία έχει δημοσιευθεί (με μικρές παραλλαγές) και στο περιοδικό «Η ΜΑΧΑΙΡΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ» (τεύχος 1/1992), που εκδίδεται στην Κύπρο. Η προσωπική σελίδα (χρονολόγιο) του Αβέρκιου στο facebook είναι [facebook.com/Averkios Averkiou](https://www.facebook.com/Averkios.Averkios).

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 2 - 5

Α' έκδοση: 08/1995 ♦ Β' έκδοση: 05/2003 ♦

Γ' έκδοση: 06/2007 ♦ Ανατύπωση: 05/2025 ♦ Σελίδες 88

- Ποια σχέση υπάρχει ανάμεσα στη «ΜΑΣΟΝΙΑ» και το «ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ»;
 - Τι αντιπροσωπεύουν τα «ιερά σύμβολα» των μασόνων-σατανιστών;
 - Ποια σχέση υπάρχει στα κινήματα «ειρήνης» και τον μελλοντικό «Παγκόσμιο Ηγέτη», τον αποκαλούμενο «Αντίχριστο»;
 - Πως αντιδρούν σήμερα στην κατάσταση αυτή οι επίσημοι πολιτικοί, κοινωνικοί και εκκλησιαστικοί φορείς;
- Αυτά και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό.

Το βιβλίο αυτό είχε κυκλοφορήσει αρχικά με τίτλο «**ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ και ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ**», αλλά επειδή το βασικό θέμα που πραγματεύεται είναι η χρήση των **ΚΟΙΝΩΝ ΙΕΡΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ** που χρησιμοποιούνται και από τους «μασόνους» και από τους «σατανιστές» (υπάρχει πλήρης ταύτιση), κρίθηκε σκόπιμο ο τίτλος να αλλάξει και να αποδίδει την πραγματικότητα.

◆ Σήμερα ο άνθρωπος έχει χορτάσει από «μεγάλα λόγια» και εκείνο που έχει ανάγκη είναι να βλέπει έργα. Έχει φτάσει στο σημείο να λέγει ότι «όταν βλέπεις να κάνουν μεγάλους σταυρούς, μείνε μακριά». Έχει τόπο πολύ απογοητευθεί από την υποκρισία και την αδιαφορία που υπάρχει γύρω του, ώστε έχει κλονισθεί η εμπιστοσύνη του προς τον πλησίον του. Ζητάει ειλικρίνεια και καθαρότητα σχέσεων, αλλά δεν μπορεί να τη βρει..

Ο κάθε άνθρωπος (άνδρας ή γυναίκα) που ομολογεί ότι είναι «Χριστιανός» έχει μεγάλη ευθύνη ενώπιον του Θεού και πρέπει να τιμά την ιδιότητά του αυτή. Το να λέγει κάποιος ότι «εγώ ακολουθώ στη ζωή μου τον Ιησού Χριστό», αυτό έχει και συνέπειες. Πρέπει να είναι στη συμπεριφορά του και στις σχέσεις τους με τους άλλους ανθρώπους άψογος, για να μην προσβάλλεται, αλλά να τιμάται και να υψώνεται το όνομα του Κυρίου Ιησού.

- **Δεν μπορεί** να λέγει ότι ο Θεός είναι ΑΓΑΠΗ και αυτός να μην έχει αγάπη για τον πλησίον του, παρουσιάζοντας ένα χαρακτηριστήρα αδιάφορο και έντονα επικριτικό.
- **Δεν μπορεί** να λέγει ότι ο Θεός είναι Θεός τάξης και ομορφιάς και αυτός στο σπίτι του να είναι ακατάστατος. Πεταμένα ρούχα και παπούτσια από δω και από κει, κρεβάτια άστρωτα, σκονισμένα έπιπλα, αγριόχορτα στην αυλή του και πολλά άλλα που θα μπορούσαμε να αναφέρουμε, είναι περιπτώσεις που σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να χαρακτηρίζουν ένα παιδί του Θεού.
- **Δεν μπορεί** να λέγει ότι είναι νομοταγής και στο νόμο του Θεού και στους νόμους του Κράτους, αλλά να δείχνει ανευθυνότητα στις διάφορες συναλλαγές του, έχοντας απλήρωτους λογαριασμούς, ή να επιβαρύνεται με δάνεια που δεν μπορεί να ανταποκριθεί οικονομικά, ή κατ' επανάληψη να παραβιάζει

τους νόμους της Τροχαίας, επειδή δεν υπάρχει χώρος στάθμευσης και ότι όλοι είναι παράνομοι.

- **Δεν μπορεί** να καυχιέται ότι ποτέ δεν λέγει ψέματα, αλλά να δηλώνει κατά σύστημα ψευδή στοιχεία στην Εφορία, με το πρόσχημα ότι «έτσι κάνουν όλοι» και ότι «δεν κλέβω την Εφορία γιατί οι φόροι έχουν ήδη παρακρατηθεί»
- **Δεν μπορεί** να λέγει ότι ο Θεός που πιστεύει και ακολουθεί είναι ΑΓΙΟΣ και ΔΙΚΑΙΟΣ και ίδιος να ζει μια ζωή που δεν αρμόζει σε ένα παιδί του Θεού.

Πρέπει σαν άνθρωποι του Θεού *«που επαγγελλόμαστε θεοσέβεια»* να δείχνουμε στον κόσμο ότι είμαστε το «φως του κόσμου», έχοντας μέσα μας το φως της δόξας του Κυρίου Ιησού Χριστού. Πρέπει να ξεχωρίζουμε από τον κόσμο για την καθαρότητα της ζωής μας και για την υπευθυνότητα που πρέπει να έχουμε στις διάφορες σχέσεις και συναλλαγές μας. Ο λόγος μας πρέπει με οποιοδήποτε κόστος να τηρείται. Να υπακούμε στους νόμους του κράτους και γενικά η ζωή μας να είναι παράδειγμα για τους άλλους.

Παρακάτω αναφέρεται η ομολογία ενός ανθρώπου, που ζούσε μακριά από το Θεό. Το όνομά του είναι Γιάννης Π.. Όταν όμως αφιέρωσε τη ζωή του σ' Αυτόν, κράτησε μερικές παλιές συνήθειες που είχε, τις οποίες «δικαιολογούσε» με διάφορους τρόπους. Μία από τις οποίες αυτές ήταν να δηλώνει ψευδή οικονομικά στοιχεία στην Εφορία. Το Πνεύμα του Θεού τον έλεγξε γι' αυτό και ο ίδιος ομολογεί πως, μετά από πολλές αντιρρήσεις, υπάκουσε στη φωνή του Πνεύματος και ελευθερώθηκε. **Αφηγείται ο ίδιος:**

➔....Για δύο σχεδόν δεκαετίες το ποτό τα βράδια είχε γίνει ο αχώριστος φίλος μου. Δεν μπορούσα να ζήσω χωρίς αυτό. Ο δεύτερος φίλος μου ήταν τα υπνωτικά χάπια, που τα έπαιρνα, όχι επειδή τα είχα ανάγκη, αλλά προληπτικά μήπως και δεν μπορώ να κοιμάμαι. Φοβίες με είχαν καταλάβει. Η ζωή μου ήταν άδεια, δεν είχα κάποιο σκοπό. Η δουλειά μου με ικανοποιούσε λίγο και αυτό επειδή ξεχνιόμουν και δεν σκεπτόμουν. Περίπου για επτά χρόνια εργάσθηκα και στο εξωτερικό και κατάφερα να κάνω μερικές αποτα-

μιεύσεις, βάζοντας μερικά χρήματα στην Τράπεζα και αγοράζοντας μερικές μετοχές.

Το έτος **1973** ήταν για μένα αφετηρία μιας νέας ζωής. Άνοιξα την καρδιά μου σ' ένα φίλο μου και αυτός μου έδειξε την αιτία του προβλήματός μου, που ήταν η απόρριψη του Θεού από τη ζωή μου. Μου σύστησε τον Ιησού σαν τη μόνη λύση όλων των προβλημάτων μου. Αποφάσισα να ακολουθήσω τη συμβουλή του. Πήγα σπίτι μου, κλείστηκα στο δωμάτιό μου, γονάτισα και εκζήτησα τον Ιησού να έρθει να αναλάβει τη κατεστραμμένη μου ζωή. Η απάντηση ήταν άμεση. Μια ειρήνη με κατέλαβε και πλημμύρισε τα βάθη μου και η παρουσία του Ιησού γέμισε το δωμάτιο. Από την ημέρα εκείνη η ζωή μου απέκτησε περιεχόμενο.

Ο Κύριος άρχισε να με οδηγεί και να μου δείχνει τι έπρεπε σε κάθε περίπτωση να κάνω. Ήταν αρχές **1975** όταν με το Πνεύμα Του μίλησε μέσα μου και μου ζήτησε να κάνω ένα βήμα πίστης και υπακοής. Ήταν κάποια εκκρεμότητά μου που είχα με την Εφορία και έπρεπε να την ταχτοποιήσω. Αφορούσε την πληρωμή φόρου εισοδήματος προηγούμενων ετών, που εγώ είχα «ξεχάσει» εσκεμμένα. Όταν κάθε χρόνο συμπλήρωνα το έντυπο Ε1 της δήλωσης, δεν δήλωνα το εισόδημα που είχα από τις διάφορες επενδύσεις μου, παρ' όλο που στη δήλωση υπήρχε ειδική στήλη γι' αυτό. Είχα σκεφτεί ότι είχε παρακρατηθεί από το μισθό μου ο φόρος που αναλογούσε και κατά συνέπεια οι αποταμιεύσεις μου ήταν καθαρά χρήματα, που δεν πρέπει να φορολογούνται.

Αυτή ήταν η τακτική που ακολουθούσα. Τώρα όμως το άγιο Πνεύμα άρχισε να με ελέγχει για την απάτη που είχα κάνει, προτρέποντάς με να επανορθώσω. Στην αρχή αδιαφόρησα, αλλά η φωνή του Πνεύματος ήταν γλυκιά και έντονη μέσα μου. Σκέφτηκα, τι μεγάλη ταλαιπωρία και τι φοβερός πονοκέφαλος με περιμένει στη Δ.Ο.Υ. αν δήλωνα όλα τα ποσά που στο παρελθόν είχα «ξεχάσει» να δηλώσω. Άρχισα να κάνω «παζάρια» με τον Κύριο λέγοντας Του ότι είμαι διατεθειμένος να δώσω σε κοινωνική ιδρύματα και νοσοκομεία πολύ μεγαλύτερο ποσό από αυτό που όφειλα στην Εφορία, αρκεί να μην το δηλώνα στην Εφορία. Απάντηση από τον Κύριο

καμιά. Μέσα μου η πάλη συνεχιζόταν και επέμενα στο αίτημά μου, λέγοντας: «Κύριε, πώς να το κάνω αυτό, θα είναι κακή μαρτυρία για ένα χριστιανό να παραδεχτεί το λάθος του και μάλιστα σε ανθρώπους που μπορεί να είναι αρνητές του Λόγου σου;» Πάλι όμως απόλυτη σιωπή από τον Κύριο.

Μίλησα για το θέμα αυτό στη γυναίκα μου, που και αυτή είχε δεχτεί τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό της σωτήρα, **συνέχισα να «παζαρεύω»** με τον Κύριο για να κάνει δεκτό το αίτημά μου και **διάβασα** την Αγία Γραφή μήπως και εκεί βρω κάποια φόρμουλα για να ξεφύγω από τον έλεγχο του Πνεύματος. Όχι μόνο δεν βρήκα κάποιο στήριγμα μέσα στη Γραφή για να αποφύγω τη συμπληρωματική δήλωση, αλλά βρήκα το αντίθετο μέσα από τα λόγια του Ιησού και του Παύλου. Ο Ιησούς είχε πει στους Φαρισαίους, όταν προσπάθησαν να τον παγιδέψουν «αποδίδουν στον Καίσαρα αυτά που ανήκουν στον Καίσαρα, δηλαδή στο κράτος, και να αποδίδουν στο Θεό, αυτά που ανήκουν στο Θεό». Στο κράτος ανήκουν και οι φόροι μας και η στρατιωτική θητεία μας και η υπακοή στους νόμους που θεσπίζει για τη δική μας ευημερία και πολλά άλλα που πρέπει εμείς σαν νομοταγείς χριστιανοί πολίτες να αποδίδουμε και να είμαστε άψογοι στις συναλλαγές μας με αυτό. Ο Παύλος επίσης είχε πει «να αποδίδουμε στο κράτος τον οφειλόμενο φόρο».

Ύστερα από δύο εβδομάδων εσωτερικής πάλης, αποφάσισα να ακολουθήσω τη φωνή του Πνεύματος. Δεν πήγα προσωπικά στην Οικονομική Υπηρεσία, αλλά έστειλα μία επιστολή, στην οποία ανέφερα ότι, λόγω έλλειψης από μέρους μου της κείμενης νομοθεσίας, δεν πλήρωνα κανονικά τους φόρους για τα προηγούμενα οκτώ χρόνια και ότι επιθυμούσα να τακτοποιήσω την οφειλή μου αυτή. Βρισκόμουν σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση και περίμενα με αγωνία να έρθει η απάντηση. Μετά από μερικές ημέρες ήρθε η απάντηση και μου ζητούσαν με ευγενικό τρόπο περισσότερες πληροφορίες. Αυτή τη φορά δεν απάντησα εγγράφως. Τηλεφώνησα στον αρμόδιο υπάλληλο και συμφωνήσαμε να συναντηθούμε για τις παραπέρα ενέργειες, μετά από πέντε ημέρες.

Πέρασα τις ημέρες αυτές με ανησυχία. Προσευχόμουν για να

βρω ειρήνη, αλλά τίποτα. Ξαναπροσευχόμουν και πάλι τίποτα. Ο Κύριος όμως που είναι γεμάτος αγάπη και ότι κάνει, το κάνει για τη δική μας ευλογία, ήρθε να με ενισχύσει με έναν διαφορετικό τρόπο. Η γυναίκα μου, πριν μερικές εβδομάδες είχε βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα, αλλά δεν μου το είχε φανερώσει, χωρίς να γνωρίζω το γιατί. Την προηγούμενη ημέρα που θα γινόταν η συνάντηση στην Εφορία, είδε την ανησυχία μου και μου ζήτησε να προσευχηθούμε για να λάβω το άγιο Πνεύμα. Γονατίσαμε, έβαλε τα χέρια της επάνω μου και μου ζήτησε να αφήσω τον εαυτό μου ελεύθερο από τα προβλήματα για να έρθει ο Κύριος και να με γεμίσει με τη δόξα Του. Αυτή προσευχόταν και δόξαζε τον Κύριο σε ξένες γλώσσες, σε μένα όμως τίποτε δεν συνέβηκε. Όταν σηκωθήκαμε από την προσευχή ήμουν πιο ήρεμος. Μου είπε να έχω εμπιστοσύνη στον Κύριο και αύριο θα δω τη θαυμαστή του επέμβαση.

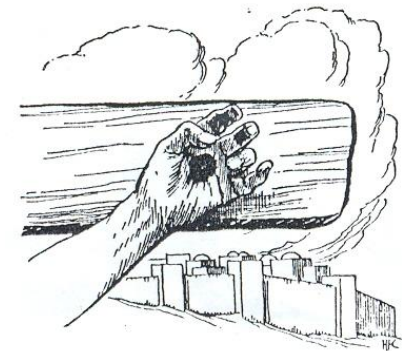
Η επόμενη ημέρα ήταν πράγματι μια ευλογημένη ημέρα. Καθώς βάδιζα προς την Εφορία, σκεπτόμενος τι έπρεπε και τι δεν έπρεπε να πω, άρχισα να προσεύχομαι. Η παρουσία του Κυρίου με κυρίευσε, άρχισα να προσεύχομαι σε ξένες γλώσσες, όλη μου η ανησυχία και νευρικότητα έφυγε και η ειρήνη του Κυρίου με πλημύρισε. Όταν έφθασα στο γραφείο του υπαλλήλου ήμουν τελείως ήρεμος και μιλούσα με πολύ ευκολία. Ο υπάλληλος μου είπε ότι η έγγραφη παραδοχή του χρέους μου με απάλλασσε από οποιαδήποτε ποινική δίωξη, αλλά έπρεπε να πληρώσω όλο το οφειλόμενο ποσό, το οποίο ήταν αρκετά μεγάλο. Όχι μόνο δεν με ξάφνιασε το ποσό, όταν το άκουσα, αλλά αντίθετα ένιωσα μέσα μου μια μεγάλη ανακούφιση και ελευθερία.

Ήμουν τόσο χαρούμενος, που στο δρόμο της επιστροφής για το σπίτι έκανα κάτι που συνήθως κάνω μόνο όταν βρίσκομαι σε πολύ καλή διάθεση. Πήγα σε ένα κατάστημα και αγόρασα ένα όμορφο πουκάμισο που το ονόμασα το **«ένδυμα του φόρου εισοδήματος»**. Κάθε φορά που το φορώ, θυμάμαι την ευλογία του Κυρίου στη ζωή μου και Τον δοξάζω. Πιστεύω ότι είναι όμορφο να έχουμε τέτοιες ευχάριστες και ευλογημένες αναμνήσεις.

Όταν έφθασα σπίτι, η γυναίκα μου εγώ, χαρήκαμε που η όλη

υπόθεση είχε κλείσει και η αμαρτία της φοροδιαφυγής είχε συγχωρηθεί. Τη χαρά αυτή την είχαμε, ένα μήνα αργότερα, όταν πληρώναμε το ποσό. Για μας αυτό είναι ένα θαύμα. Η γυναίκα μου που είναι πολύ οικονόμα και υπολογίζει τα έξοδά μας, τώρα χαίρεται μαζί μου. Ο Κύριος είναι καλός μαζί μας.

Ο Ιησούς είναι ο Κύριος. Δεν μου είπε να αποφύγω τις κοινωνικές μου υποχρεώσεις. Με ελευθέρωσε από τη σκλαβιά του χρήματος και μετά απ' αυτή την εμπειρία έμαθα να δίνω ελεύθερα χρήματα για το έργο του Κυρίου, γιατί «ευλογημένος είναι εκείνος που δίνει, παρά όταν λαμβάνει». Υπάρχει μεγάλη ευλογία στη ζωή μας όταν προσφέρουμε στον πλησίον μας

♦ Ονομάζομαι Αλκιβιάδης Τζελέπης. Γεννήθηκα στο χωριό **Σελινούντας** (Κρόκοβα) του Αιγίου. Από μικρός αγαπούσα τον Θεό και πήγαινα τακτικά στην εκκλησία και στο κατηχητικό σχολείο. Ο πατέρας μου ήταν ψάλτης, αλλά τον έχασα όταν ήμουν σε ηλικία εννέα (9) ετών, περνώντας δύσκολα παιδικά χρόνια, καθόσον η μητέρα μου, χήρα με έξι (6) ανήλικα παιδιά, οικονομικά τα έβγαζε πολύ δύσκολα.

Όταν ήμουν σε ηλικία **14** ετών και βρισκόμουν στη Β΄ τάξη του Γυμνασίου, η Μητρόπολη Αιγιαλείας δώρισε σε όλους τους μαθητές από μία Καινή Διαθήκη σε μετάφραση 4 καθηγητών Πανεπιστημίου (έκδοση ΒΙΒΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ) και για πρώτη φορά διάβασα ολόκληρη την Καινή Διαθήκη και μάλιστα δύο φορές. Διάβαζα και έβλεπα πόσο απλά και όμορφα παρουσιάζονται οι αιώνιες αλήθειες του Λόγου του Θεού και πόσο απλό είναι ο κάθε άνθρωπος να έχει προσωπική σχέση με τον Ιησού Χριστό. Στις απορίες που είχα, απαντήσεις δεν έπαιρνα από κανέναν. Όλοι μου απαντούσαν συγκεχυμένα, με μισόλογα και χωρίς κάποια υπευθυνότητα.

Χαρακτηριστικά, θυμάμαι την ανάλυση που μας έκανε ο καθηγητής της Θεολογίας για την προς Εβραίους επιστολή, σύμφωνα με την οποία καταργείται η **ειδική ιεροσύνη** της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης, καταργείται πλέον μεσιτικός ρόλος των ιερέων και θεσπίζεται η **γενική ιεροσύνη** όλων πιστών της περιόδου της Καινής Διαθήκης με μοναδικό αρχιερέα και μεσίτη τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Αυτό δεν μπορούσα να το καταλάβει. Ρωτούσα ιερωμένους και θεολόγους *«γιατί στους πρώτους αποστολικούς χρόνους δεν υπήρχε ειδική τάξη ιερέων και γιατί σήμερα υπάρχει; Γιατί τότε οι μαθητές του Ιησού και οι μετέπειτα μαθητές των μαθητών ήταν απλοί κήρυκες του ευαγγελίου και όχι ιερείς όπως εμείς νοούμε σήμερα; αλλά παντού υπήρχε άγνοια.*

Ρωτούσα *«γιατί ο Ιησούς ήταν πάντοτε απλός, χωρίς χρυσαφικά και στολίδια επάνω Του και γιατί πήγαινε με ένα απλό γαϊδουράκι, ενώ οι σημερινοί θρησκευτικοί ηγέτες είναι γεμάτοι με πανάκριβα χρυσαφικά επάνω τους και χρησιμοποιούν πολυτελείς λιμουζίνες;»* αλλά απάντηση καμιά. Σε σχετική ερώτηση που έκανα σε κάποιον Αρχιμανδρίτη από την Κρήτη, η απάντηση ήταν ότι «εμείς γενικά χρησιμοποιούμε λιμουζίνες παλαιού τύπου». Ρωτούσα για θέματα πίστης, σωτηρίας, δικαίωσης, κλπ., αλλά η απάντηση πολλές φορές ήταν στερεότυπη: *«Πήγαινε στην εκκλησία, άναψε κανένα κεράκι, φίλησε το χέρι του παπά για ευλογία...και λοιπά, και λοιπά»*. Εκείνο που πολύ με στενοχωρούσε ήταν, όταν μου έλεγαν *«Πίστευε και μη ερεύνα»*.

Μετά από όλα αυτά και ενώ βρισκόμουν στην Στ΄ τάξη του Γυμνασίου (τότε το Γυμνάσιο ήταν εξατάξιο), πήρα την απόφαση να μην ξαναπάω στο κατηχητικό, αφού λύση στις απορίες μου δεν υπήρχε και αποφάσισα να ερευνήσω μόνος του για να βρω την ΑΛΗΘΕΙΑ, αφού οι άνθρωποι μη έχοντας οι ίδιοι την «αλήθεια», δεν μπορούσαν να με οδηγήσουν σ' αυτή. Είχα μέσα μου την έντονη επιθυμία να έχω μια ζωντανή και προσωπική σχέση με τον Ιησού, αλλά ο Διάβολος, ο εχθρός του ανθρώπου, με παρέσυρε και ασχολήθηκα με άλλα πράγματα, που δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς μου.

Το Σεπτέμβριο του **1975** έρχομαι στην Αθήνα για να φοιτήσω στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (Δημόσιο Δίκαιο και Πολιτικών Επιστημών). Η επιθυμία στην καρδιά μου για να γνωρίσω την αλήθεια συνέχιζε να καίει, αλλά ο εχθρός της ψυχής, μου έδειχνε άλλα ενδιαφέροντα, όπως πολιτική, διασκέδαση και διάφορα άλλα χόμπυ, τα οποία όχι μόνο δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς μου, αλλά αυτό συνέχεια μεγάλωνε. Για ένα χρόνο περίπου ασχολήθηκα ιδιαίτερα με την πολιτική, ακολουθώντας κάποιο πολιτικό φορέα, άλλωστε για την εποχή εκείνη (ως μεταπολίτευση) ήταν κάτι φυσικό να ασχολούνται οι φοιτητές με την πολιτική. Όταν πήγαινα σε διάφορες πολιτικές συγκεντρώσεις, φώναζα, χειροκροτούσα και γενικά εκδηλώνομουν έντονα. Αυτό έδειχνε πως κάτι με γέμιζε, αλλά όταν επέστρεφα στο

σπίτι, μέσα στο πνεύμα μου υπήρχε μια ανεξήγητη θλίψη και μια μεγάλη απογοήτευση, με αποτέλεσμα να αναρωτιέμαι «Εάν πράγματι αυτός ήταν ο σκοπός της ζωής μου; Και εάν ήταν αυτός, τότε γιατί δεν με ευχαριστούσε τίποτα;». Στην κραυγή αυτή της καρδιάς μου, ο ουρανός δεν έμεινε ασυγκίνητος, γιατί ο Ιησούς αποκαλύπτεται σε κάθε ειλικρινή καρδιά που Τον εκζητεί με απλότητα και με ταπείνωση.

◆ Το έτος **1976** και ενώ βρίσκονται στο Β' έτος των σπουδών του, εργαζόμουν σε μια ιδιωτική επιχείρηση στην περιοχή Μεταμόρφωση Αττικής. Εκεί εργαζόταν και ένας νεαρός άνδρας, ονόματι Νίκος, που αγαπούσε το Θεό και η συμπεριφορά του και ο τρόπος του διέφερε όλων των άλλων. Κάποια ημέρα είχε μαζί του ένα άρθρο από μια ημερήσια εφημερίδα, που αναφερόταν στον Αντίχριστο. Ήταν το έργο «**Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ**» (The Omen), που τις ημέρες εκείνες προβαλλόταν και στους κινηματογράφους. Το πήρα, το διάβασα και ένιωσα τη μεγαλύτερη έκπληξη στη ζωή μου. Δεν μπορούσα να καταλάβω πώς, ενώ είχα διαβάσει τόσα πολλά χριστιανικά βιβλία, είχα διαβάσει την Καινή Διαθήκη και επί χρόνια πήγαινα στο κατηχητικό σχολείο, δεν γνώριζα τίποτα για τον «άνθρωπο της αμαρτίας», τον Αντίχριστο και τώρα μια πολιτική εφημερίδα να ασχολείται με το θέμα αυτό. Αυτό ήταν το κίνητρο για να αρχίσω να μελετώ το Λόγο του Θεού με ζήλο. **Όλα τα άλλα ενδιαφέροντά μου παραμερίστηκαν.**

Μελετώντας συστηματικά για ένα εξάμηνο το Λόγο του Θεού άρχισαν τα πνευματικά μου μάτια να ανοίγουν και να κατανοώ πράγματα για τα οποία πριν είχα απορίες και ερωτηματικά. Η ζωή μου άρχισε να αποκτά νόημα και σκοπό. Κατάλαβα πλέον, **γιατί** υπάρχω, **γιατί** ο Ιησούς σταυρώθηκε, **γιατί** ο κόσμος βρίσκεται μακριά από το Θεό, **τι** πρέπει να πιστεύω και να ακολουθώ, **πώς** να σωθώ από τις αμαρτίες μου και **τι** ήθελε από μένα προσωπικά ο Ιησούς. Γνώριζα πολλά ΓΙΑ τον Ιησού Χριστό, αλλά ακόμα μου έλειπε το πιο σημαντικό, δεν είχα γνωρίσει προσωπικά ΤΟΝ ΙΔΙΟ τον Ιησού. Ήξερα με το **νου μου** ποια είναι η αλήθεια, αλλά με την **καρδιά μου** δεν είχα γνωρίσει Αυτόν που είναι η Αλήθεια. Αυτό συνέ-

βηκε τον **Απρίλιο του 1977**, κάποιο πρωινό (Σάββατο) που δεν εργαζόμουν και ήμουν μόνος σπίτι. Καθώς μελετούσα το Λόγο του Θεού, ένιωσα την επιθυμία να αφιερώσω τη ζωή του στον Ιησού και να αναλάβει Αυτός το τιμόνι της ζωής μου. Γονάτισα και με απλά λόγια ζήτησα από τον Κύριο Ιησού να έρθει το Πνεύμα Του να κατοικήσει μέσα στην καρδιά μου και να αναλάβει Αυτός τη ζωή μου. Τότε, έγινα μάρτυρας μιας θαυμαστής εμπειρίας, κάτι σαν ουράνιο φως με γέμισε και η ζωή μου σε δευτερόλεπτα άλλαξε ριζικά. Μια νέα πνευματική γέννηση έγινε εκείνη τη στιγμή, αναγεννήθηκα από το άγιο Πνεύμα του Θεού. ΠΙΝ ήμουν ένας **χαμένος αμαρτωλός** με προορισμό την αιώνια καταδίκη, ΤΩΡΑ πλέον είμαι ένας **σωσμένος αμαρτωλός** με ουράνια κληρονομιά, τώρα άρχισα να ζω στην άγια παρουσία του Θεού.

Μετά από αυτό το γεγονός που ήταν ορόσημο στη ζωή μου, ενώθηκα με μια χριστιανική συνάθροιση για να λατρεύω τον Κύριο Ιησού μαζί με άλλους πνευματικούς αδελφούς, που είχαν και αυτοί την εμπειρία της αναγέννησης, εκπληρώνοντας έτσι το Λόγο Του, που μας προτρέπει «**Να μην αφήνουμε να συνερχόμαστε όλοι μαζί, καθώς είναι συνήθεια σε μερικούς**» (βλ. Εβραίους 1'/10:25).

Καθώς προχωρούσα στον πνευματικό δρόμο και αυξανόμουν στην πίστη, εκζητούσα όλο και περισσότερο να μου αποκαλύπτεται ο Λόγος του Θεού και να έχω μεγαλύτερη επίγνωση του προσώπου του Ιησού. Παρατήρησα ότι στη συντροφιά των πιστών που βρίσκονται, μερικές διδασκαλίες της Αγίας Γραφής δεν θίγονταν. Το **1978** ένιωσα μεγάλη χαρά μέσα στο πνεύμα μου, καθώς έμαθα ότι υπάρχουν πιστοί, που είχαν στη ζωή τους, εκτός της εμπειρίας της αναγέννησης και **την εμπειρία της Πεντηκοστής**, όπως αυτή αναφέρεται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων (βλ. κεφ.2°) και κήρυτταν **θεία θεραπεία** από τις αρρώστιες, καθόσον τις αλήθειες αυτές τις διάβαζα μέσα στο Λόγο του Θεού και τις πίστευα από την αρχή της πίστης μου. Έκτοτε ζητούσα ευκαιρία να βρεθώ με τους αδελφούς αυτούς, γεγονός που συνέβηκε για πρώτη φορά σε κάποια χριστιανική εκδήλωση το έτος **1979**, κατά τον εορτασμό της ημέρας της Πεντηκοστής.

Το **1980** κατατάχθηκα στην Πολεμική Αεροπορία, όπου εκπλήρωσα τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις, υπηρετώντας το μεγαλύτερο μέρος της θητείας μου στη Λήμνο. Ένα μήνα μετά την απόλυσή μου από το στρατό, παντρεύομαι και από το Νοέμβριο του **1982**, αρχίζω μαζί με τη σύζυγό του να εργάζομαι για τον Κύριο Ιησού στη χριστιανική συνάθροιση που είχα πάει όταν ο Κύριος με αναγέννησε με το Πνεύμα Του. Ο Κύριος με ευλογεί και στον τομέα της εργασίας μου, όπου με θαυμαστό τρόπο ανοίγει το δρόμο και το Μάρτιο του **1984** διορίζομαι στο δημόσιο. Ήταν πράγματι το χέρι του Θεού γιατί στο θέμα αυτό είχα απογοητευθεί. Είχα κάνει πολλές αιτήσεις πρόσληψης σε διάφορες Υπηρεσίες, Οργανισμούς, κλπ και είχα τα προσόντα που ζητούνταν, έβρισκα όμως παντού «κλειστές» πόρτες. Αλλά εκεί που δεν υπάρχει ανθρώπινη λύση, επεμβαίνει ο Κύριος και δίνει τη λύση. Όταν Αυτός «ανοίγει» πόρτα ευλογίας στη ζωή μας, καμιά ανθρώπινη ενέργεια δεν μπορεί να την κλείσει. Το Σεπτέμβριο του **1986**, φεύγω από τη χριστιανική ομάδα στην οποία ήμουν, χωρίς όμως να προσκολληθώ σε κάποια άλλη για ένα μικρό χρονικό διάστημα, γιατί ο Κύριος είχε κάτι θαυμαστό να κάνει στη ζωή μου και έπρεπε να μάθω να στηρίζομαι μόνο σ' Αυτόν και να Τον εμπιστεύομαι πλήρως.

Τον επόμενο χρόνο, στις **9 Νοεμβρίου 1987**, ημέρα Δευτέρα, ο Κύριος Ιησούς με βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα Του. Ήταν για μένα μια συγκλονιστική εμπειρία. Καθώς προσευχόμουν μαζί με άλλους πιστούς και δόξαζα τον Κύριο Ιησού, Αυτός με γέμισε με το Πνεύμα Του, όπως ακριβώς γεμίζεις ένα δοχείο με νερό και ταυτόχρονα ένας χείμαρρος δοξολογίας έβγαινε από μέσα μου σε ξένες γλώσσες, όπως συνέβηκε για πρώτη φορά στους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής και όπως συνέβηκε και συμβαίνει σε εκατομμύρια πιστούς σε όλους τους αιώνες και σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Με την «**αναγέννησή**» μου το Πνεύμα του Θεού καθάρισε τη ζωή μου από κάθε αμαρτία, γιατί ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε τις δικές μου αμαρτίες και τις δικές μου αρρώστιες, πέθανε ο Ιησούς αντί για μένα. Με το «**βάπτισμα του αγίου Πνεύματος**» ο Κύριος κατοίκησε μόνιμα μέσα μου και το σώμα μου έγινε ο ζωντανός ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού (βλ. Α' Κοριν-

θίους **ζ'6:19 /Β' Κορινθίους ζ'6:16 /κλπ**). Η πνευματική μου πορεία και γενικά η ζωή μου ολόκληρη άλλαξε από τότε ριζικά. Μετά από ενάμισι χρόνο (Ιανουάριος **1989**) βαπτίζεται με το άγιο Πνεύμα και η σύζυγός μου. Η υπηρεσία μας μέσα στον αγρό του Κυρίου, η οποία πέρασε από πολλά στάδια δοκιμασιών, θλίψεων και αγώνων, παίρνει νέα μορφή.

Ήδη από το **1986** είχα αρχίσει να γράφω διάφορα βιβλία πνευματικού περιεχομένου, τα οποία βοήθησαν πολλούς πιστούς να σταθεροποιηθούν στις αλήθειες του Λόγου του Θεού και να αυξηθούν σε αγιασμό και σε καθαρότητα στη ζωή τους. Το συγγραφικό μου έργο το είχα ξεκινήσει από ηλικία **19** ετών περίπου, όπου είχα κάνει μικρές μελέτες και είχα συγγράψει διάφορα άρθρα και δοκίμια, καθώς και **δύο κοινωνικά διηγήματα**, το ένα από τα οποία είχε αποσπάσει κολακευτικά λόγια από έναν εκδοτικό οίκο. Αργότερα, όταν έδωσα την καρδιά μου στον Ιησού, αφιέρωσα το χάρισμά μου αυτό στην υπηρεσία Του.

◆ Έχω συγγράψει μεγάλο αριθμό βιβλίων με ποικίλη ύλη, κατά βάση πνευματικού περιεχομένου (ερμηνευτικά, απολογητικά, εσχατολογικά, κλπ). Ένα από τα σημαντικότερα έργα μου, το οποίο αποτελεί σταθμό στη συγγραφική μου πορεία και στην Ελληνική βιβλιογραφία είναι το βιβλίο «**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**», στο οποίο αναλύονται οι σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις με ακριβή ιστορικά στοιχεία που φθάνουν μέχρι και το έτος 2004 (4^η έκδοση). Το βιβλίο αυτό, αν και αναλύει τα γεγονότα κάτω από το φως των προφητειών της Αγίας Γραφής, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν θρησκευτικό βιβλίο, αλλά αποτελεί ένα σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο, που προχωρεί μέσα στο μέλλον και συναρπάζει τον αναγνώστη.

Μεγάλης αποδοχής έχουν τύχει και τα βιβλία «**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ**» και «**Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ**». Στο πρώτο περιγράφονται οι τρόποι και οι μεθοδίες με τις οποίες ενεργούν ο Διάβολος και οι πονηρές του δυνάμεις επάνω στον άνθρωπο και παράλληλα αναφέρονται οι τρόποι απελευθέρωσής του. Το δεύτερο βιβλίο μας μεταφέρει στις έσχατες ημέρες και στα συγκλονιστικά

γεγονότα που θα λάβουν χώρα επάνω σ' όλο τον κόσμο και θα μορφώσουν το ένδοξο σώμα της νύμφης εκκλησίας του Χριστού, επάνω στην οποία ο Κύριος Ιησούς Χριστός θα επιθέσει μεγάλη δόξα και δύναμη.

Ένα επίσης σημαντικό βιβλίο μου είναι και το επίτομο εγχειρίδιο θεολογίας με τίτλο «**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ**», το οποίο αποτελεί μια μεθοδική και συστηματική ανάλυση των θεμελιωδών διδασκαλιών της χριστιανικής πίστης. Αποτελεί ένα κατάλληλο βοήθημα για κήρυκες, θεολόγους, φοιτητές και για κάθε μελετητή της Βίβλου, της Αγίας Γραφής.

♦ **Από τις αρχές του έτους 2003**, λόγω της εμπειρίας μου στον τομέα της δημόσιας διοίκησης, άρχισα να εκδίδω και μια σειρά νομικών βιβλίων με το γενικότερο τίτλο «**ΟΔΗΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ**» που έχουν σαν στόχο την ποιοτική απόδοση των δημοσίων υπαλλήλων, την αναβάθμιση του επιπέδου της δημόσιας διοίκησης και τη λειτουργικότητα της κρατικής μηχανής. Μέχρι τέλους του έτους 2004 είχα εκδώσει συνολικά έξι (6) νομικά βιβλία, συμπεριλαμβανομένου και του ισχύοντος «Υπαλληλικού Κώδικα» ενημερωμένου με όλες τις μετέπειτα τροποποιήσεις του. Τα βιβλία αυτά περιλαμβάνουν με σύντομο και κατανοητό τρόπο την ισχύουσα νομοθεσία που διέπει τους δημόσιους υπαλλήλους και αποτελούν απαραίτητο βοήθημα, τόσο του κάθε υπαλλήλου για να γνωρίζει τις υποχρεώσεις του και τα δικαιώματά του, όσο και της διοίκησης για να εφαρμόζει το νόμο σε συντρέχουσα περίπτωση.

Όλα τα βιβλία μου, πνευματικά και νομικά, έχουν κατατεθεί (όπως προβλέπεται από το νόμο) στην «Εθνική Βιβλιοθήκη», στη «Βιβλιοθήκη της Βουλής» και στο «Εθνικό Κέντρο Βιβλίου» και έχουν σταλεί σε διάφορες προσωπικότητες και φορείς της χώρας μας (πολιτικούς, δημοσιογράφους, κλπ), έχοντας αποσπάσει ευμενή σχόλια και κριτικές.

♦ Εκτός από τη συγγραφική μου δραστηριότητα, κηρύττω και το Λόγο του Θεού **όπου με καλούν**, μεταφέροντας τα καλά νέα του ευαγγελίου σ' όλη την Ελλάδα, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να έχουν ευλογηθεί και να έχουν γνωρίσει τον Ιησού Χριστό, σαν Κύριό

τους, σωτήρα και λυτρωτή. **Βασική μου αρχή είναι να μην κηρύττω δόγμα, θρησκεία, ανθρώπινα συστήματα ή οτιδήποτε άλλο που βάζει ταμπέλες και ζωρίσματα**, αλλά μόνο ένα πρόσωπο ένδοξο και θαυμαστό, το πρόσωπο του Κυρίου ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Τα ανθρώπινα δόγματα και συστήματα δεν σώζουν τον άνθρωπο, αλλά μόνο το πολύτιμο αίμα του Ιησού, που χύθηκε στο σταυρό του Γολγοθά. Το μήνυμά μου είναι απλό και κατανοητό για τον καθένα: **«Πήγαινε εσύ προσωπικά στον Ιησού Χριστό τώρα, Αυτός ΘΑ ΣΕ ΣΩΣΕΙ από τις αμαρτίες σου, ΘΑ ΣΕ ΘΕΡΑΠΕΥΣΕΙ από τις αρρώστιες σου, ΘΑ ΣΕ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ από τις πονηρές δυνάμεις και ΘΑ ΣΟΥ ΔΩΣΕΙ ΛΥΣΗ σε όλα τα προβλήματά σου. Ο Ιησούς είναι η μόνη ελπίδα για την Ελλάδα και τον κόσμο».**

Ενώ, όταν ήμουν μικρός, οι συνομήλικοί μου με χλεύαζαν με το παρατσούκλι «ιεροκήρυκα», επειδή πήγαινα στο Κατηχητικό, τώρα είναι ευλογία από το Θεό και χαρά μου να κηρύττω τον άγιο Λόγο Του. Είναι τιμή για μένα που ο Κύριος μου εμπιστεύθηκε το Λόγο Του, όπως κάνει και σε κάθε πιστό, δίνοντας της εντολή: **«Πηγαίνετε και κηρύττε το Λόγο Μου σε όλα τα έθνη, βαπτίζοντας αυτούς και διδάσκοντες να τηρούν όσα παρήγγειλα»** (βλ. Ματθαίος ΚΗ/18:18-20). Το καλύτερο όμως κήρυγμα που μπορούμε να κάνουμε στους ανθρώπους, που βρίσκονται σε πνευματικά δεσμά, είναι να «βλέπουν» τη ζωή μας και η άγια και καθαρή ζωή ενώπιον του Θεού είναι που θα τους διδάσκει. Ο απόστολος Παύλος γράφει ότι εμείς (οι πιστοί) είμαστε η επιστολή η **«αναγινωσκομένη υπό πάντων ανθρώπων»** (βλ. Β' Κορινθίους Γ/3:2-3).

Για περισσότερες λεπτομέρειες μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να διαβάσει το βιβλίο μου με τίτλο: **«ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ»**

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ

➔.... Ονομάζομαι **Ιάσων Πασπαλλής**. Γεννήθηκα το έτος 1950 στο χωριό **Χουλού** της Επαρχίας Πάφου στην Κύπρο. Οι γονείς μου ήταν άνθρωποι που αγαπούσαν το Θεό, γι' αυτό κάθε Κυριακή από μικρός πήγαινα στην εκκλησία. Όταν ήμουν στο Δημοτικό κάθε Σάββατο απόγευμα πήγαινα στο κατηχητικό σχολείο, αλλά αργότερα, όταν ήμουν στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο πήγαινα στην εκκλησία πάρα πολύ αραιά και συνήθως στις μεγάλες γιορτές, του Πάσχα και των Χριστουγέννων. Ήμουν (όπως και οι περισσότεροι) ένας καθ' όλα «τυπικός χριστιανός», που δεν με ικανοποιούσε τίποτε και πολλά ερωτηματικά με απασχολούσαν τα οποία έμεναν αναπάντητα.

Το έτος **1968** τελείωσα το Λύκειο και έδωσα εξετάσεις για ανώτατες σχολές, όπου πέτυχα στην Ανωτάτη Σχολή των Πολιτικών Μηχανικών στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο στην Αθήνα. Αμέσως μετά κατατάσσομαι στην Εθνική Φρουρά της Κύπρου για να εκπληρώσω τη στρατιωτική μου θητεία μέχρι το έτος **1970**. Στη συνέχεια έρχομαι στην Αθήνα για τις σπουδές μου. Αποφοίτησα από το Ε.Μ.Πολυτεχνείο το **1975** και άρχισα να εργάζομαι σαν πολιτικός μηχανικός. Το επόμενο έτος (1976) νυμφεύομαι τη Διονυσία Παγάνη από τα Φιλιατρά Μεσσηνίας με την οποία απέκτησα δύο παιδιά, τον Γιάννη και την Ευρύκλεια.

Από το έτος **1981** άρχισα να εργάζομαι στην εταιρία Petrola International του εφοπλιστή Γιάννη Λάτση στο εργοτάξιο που ήταν στο δυτικό μέρος της Σαουδικής Αραβίας επί της Ερυθράς Θάλασσας στην περιοχή Rabigh. Υπεύθυνος (προϊστάμενος) στο εργοτάξιο την εποχή εκείνη ήταν ένας άνδρας από τα Φιλιατρά, ονόματι Θάνος Νικολόπουλος. Μετά από ένα χρόνο ακούστηκε μια είδηση που για μένα και τους συναδέλφους μου, ήταν στην κυριολεξία κε-

ραυνός σε αίθριο ουρανό. Ο κ.Θάνος υπέβαλε την παραίτησή του και αναχώρησε για την Ελλάδα, σε μια περίοδο μάλιστα που ήταν πολύ αγαπητός στους συναδέλφους του και πολύ περισσότερο στον ίδιο τον κ. Λάτση και οι οικονομικές του απολαβές ήταν από τις πιο υψηλές, οι δε προοπτικές του στον ευρύτερο όμιλο Λάτση ήταν πολύ μεγάλες. Κανείς δεν γνώριζε γιατί πήρε αυτή την τόσο σημαντική απόφαση για τη ζωή του.

Μετά από αρκετό καιρό, έχοντας πάει στη γενέτειρά της γυναίκας μου, στα Φιλιατρά, συνάντησα εκεί τον πρώην συνάδελφό μου στην εταιρία Λάτση και τον ρώτησα ποιος ήταν ο λόγος που έφυγε από τη Σαουδική Αραβία, εγκαταλείποντας μια λαμπρή επαγγελματική σταδιοδρομία. Μου δείχνει ένα βιβλίο και μου λέγει: *«Βλέπεις αυτό το βιβλίο; Είναι η Αγία Γραφή, ο Λόγος του Θεού. Μέσα σ' αυτό το βιβλίο βρήκα το αληθινό νόημα της ζωής, βρήκα την αλήθεια στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού, που είναι ο προσωπικός μου σωτήρας»*. Αφού μου μίλησε αρκετά πάνω στο έργο που ο Ιησούς έκανε πριν 2000 χρόνια επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, με προέτρεψε να πάρω αυτό το βιβλίο και να αρχίσω να το μελετώ και εκεί μέσα θα έβρισκα το δρόμο μου.

Μετά από λίγες ημέρες από τη συζήτηση αυτή, ήρθε στα Φιλιατρά ένα κήρυκας του Λόγου του Θεού από την Αθήνα, δικηγόρος στο επάγγελμα. Παρακολούθησα το κήρυγμά του και στο τέλος μίλησα μαζί του. Η προτροπή του ήταν η ίδια, να πάρω την Αγία Γραφή και να αρχίσω να την μελετώ και εκεί θα βρω τις απαντήσεις και τις λύσεις για τα αναπάντητα ερωτηματικά μου.

Μετά από όλα αυτά έκανα την πιο έξυπνη και σημαντική κίνηση στη ζωή μου. ΑΡΧΙΣΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ. Μετά από μερικούς μήνες μελέτης ο Λόγος του Θεού άρχισε να μου «μιλάει» μέσα μου και να καταλαβαίνω όλο το σχέδιο της σωτηρίας που ο Θεός έκανε για τη σωτηρία του ανθρώπου διά μέσου του Υιού Του, του Ιησού Χριστού, επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Τότε κατάλαβα πως για να ελευθερωθώ από το βάρος της αμαρτίας μου και ο Ιησούς να γίνει ο προσωπικός μου λυτρωτής έπρεπε να κάνω τα παρακάτω βήματα. Αναφέρω τα βήματα αυτά για να

βοηθήσω κάθε αναγνώστη της ομολογίας μου αυτής:

(1) ΝΑ ΑΚΟΥΣΩ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Ο απόστολος Παύλος γράφει στην επιστολή του προς Ρωμαίους «*Πώς, λοιπόν ΘΑ ΕΠΙΚΑΛΕΣΤΟΥΝ εκείνον στον οποίον δεν πίστεψαν; Και πώς ΘΑ ΠΙΣΤΕΨΟΥΝ εκείνον, για τον οποίον δεν άκουσαν; Και πώς ΘΑ ΑΚΟΥΣΟΥΝ, χωρίς να υπάρχει εκείνος που κηρύττει;*» Και συνεχίζει λέγοντας «*Επομένως η ΠΙΣΤΗ είναι διά μέσου της ακοής και η ΑΚΟΗ διά μέσου του Λόγου του Θεού...*» (βλ.Ρωμ.10:14,17). Έπρεπε να υπάρχει ο κηρύττων για να ακούσω και εγώ το Λόγο του Θεού για να πιστέψω σ' Αυτόν και να σωθώ. Στη δική μου την περίπτωση ο «κηρύττων» για μένα ήταν οι δύο παραπάνω αυτοί άνθρωποι.

(2) ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΩ ΣΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Στην επιστολή προς Εβραίους διαβάζουμε «*Χωρίς πίστη, μάλιστα, είναι αδύνατον κάποιος να ευαρεστήσει το Θεό, επειδή αυτός, που προσέρχεται στο θεό, πρέπει να πιστέψει ότι είναι, και γίνεται μισθαποδότης σ' αυτούς που Τον εκζητούν*» (βλ.Εβραίους 11:6). Έτσι και εγώ πίστεψα στις αλήθειες του Λόγου του Θεού.

(3) ΝΑ ΜΕΤΑΝΟΗΣΩ

Ο Ιωάννης ο βαπτιστής κήρυττε και έλεγε «*Μετανοείτε, επειδή επλησίασε η βασιλεία των ουρανών*» (βλ.Ματθαίος 3:2). Ο ίδιος ο Ιησούς έλεγε «*Μετανοείτε και πιστεύετε στο ευαγγέλιο*»(βλ.Μάρκος 1:15). Η μετάνοια δεν είναι μια απλή και πρόσκαιρη συναισθηματική λύπη, όπως συνήθως την εννοούν οι περισσότεροι άνθρωποι, αλλά είναι ένας εσωτερικός συγκλονισμός της καρδιάς και ένα σύντριμμα ταυτόχρονα. Η αληθινή μετάνοια περικλείει μέσα της μια τελική και αμετάκλητη απόφαση για μια ολοκληρωτική αποστροφή από την αμαρτία.

Η λέξη «μετα-νοώ» σημαίνει «αλλάζω γνώμη, νοού...». Στη χριστιανική όμως ορολογία σημαίνει «**ΑΛΛΑΖΩ ΓΝΩΜΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ**» και η αλλαγή αυτή πρέπει να είναι τόσο δυνατή και ισχυρή, ώστε να επιφέρει μια ριζική αλλαγή σε όλες τις εκδηλώσεις και σε όλους τους τομείς της ζωής του κάθε ανθρώπου που **ακού-**

ει το μήνυμα του ευαγγελίου, **πιστεύει** σ' αυτό και **μετανοεί** ειλικρινά, δεχόμενος τον Ιησού σαν Κύριο και λυτρωτή στη ζωή του.

Έτσι και εγώ, μετά από όλα αυτά που άκουσα και διάβασα, πήρα τη μεγάλη απόφαση να δώσω την καρδιά μου στον Ιησού Χριστό. Ένα βράδυ κλείστηκα μόνος στο δωμάτιο μου, γονάτισα μπροστά στο Θεό και είπα τα παρακάτω λόγια, που έβγαιναν μέσα από την καρδιά μου:

«Κύριε Ιησού Χριστέ, παραδέχομαι ότι είμαι ένας αμαρτωλός και ότι Εσύ ο αναμάρτητος πήρες επάνω στους ώμους Σου όλες τις δικές μου αμαρτίες και όλες μου τις ασθένειες. Εκεί επάνω στο Γολγοθά, πριν 2000 χρόνια, έχυσες το άγιο και πολύτιμο αίμα Σου και **ΓΙΑ ΜΕΝΑ** προσωπικά.

Συγχώρεσες όλες τις αμαρτίες μου και με ελευθέρωσες από όλα τα βάρη και τα προβλήματά μου, πήρες τις ασθένειες, τη θλίψη και τον πόνο και τώρα είμαι ελεύθερος.

Σ' ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου γι' αυτή τη θυσία που έκανες για μένα προσωπικά και Σου δηλώνω ότι από τώρα και στο εξής παίρνω αμετάκλητη απόφαση για μια ολοκληρωτική αποστροφή από την αμαρτία και να Σε ακολουθήσω, ζώντας μια άγια και καθαρή ζωή που μόνο Εσύ χαρίζεις.

Σου ζητώ να γίνεις ο Κύριός μου και ο Θεός μου σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής μου. Σε ευχαριστώ μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου. **Ας είναι δοξασμένο το άγιο όνομά Σου. Αμήν**».

Όταν τελείωσα αυτά τα λόγια, ένιωσα μέσα μου μια απέραντη γαλήνη να με γεμίζει. Άρχισα αμέσως να ψάλλω και να δοξάζω το Θεό με όλη την καρδιά μου. Τότε κατάλαβα ότι τη στιγμή εκείνη είχα ξαναγεννηθεί, είχα αναγεννηθεί από το Πνεύμα του Θεού που κατοίκησε μέσα μου. Ήμουν πλέον ένα λυτρωμένο παιδί του Θεού. Πριν από λίγο ήμουν ένας ΧΑΜΕΝΟΣ αμαρτωλός, τώρα ήμουν ένας ΣΩΣΜΕΝΟΣ αμαρτωλός. Τι μεγάλη ευλογία!!!

(4) ΝΑ ΟΜΟΛΟΓΩ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΙΗΣΟΥ

Η Αγία Γραφή μας προτρέπει να ομολογούμε στους άλλους την πίστη μας στον Ιησού Χριστό, τι ο Ιησούς έχει κάνει μέσα μας.

Ο ίδιος μας λέγει «*Όποιος ΜΕ ΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ μπροστά στους ανθρώπους, θα τον ομολογήσω και Εγώ μπροστά στον Πατέρα μου τον ουράνιο, και όποιος ΜΕ ΑΡΝΗΘΕΙ μπροστά στους ανθρώπους, θα τον αρνηθώ και Εγώ μπροστά στον Πατέρα μου τον ουράνιο*» (βλ. Ματθαίος 10:32-33). Ο απόστολος Παύλος, αναφερόμενος στο θέμα αυτό, γράφει «*Εάν ΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησού και ΠΙΣΤΕΥΣΕΙΣ με την καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησε Αυτόν εκ νεκρών, θα σωθείς, γιατί με την καρδιά ΠΙΣΤΕΥΕΙ κάποιος εις δικαιοσύνη και με το στόμα γίνεται ΟΜΟΛΟΓΙΑ προς σωτηρία*» (Ρωμαίους 10:9-10)

Ακολουθώντας και εγώ την εντολή της Βίβλου ομολογώ σε κάθε περίπτωση της ζωής μου το θαυμαστό έργο που ο Ιησούς Χριστός έκανε μέσα στη ζωή μου και στην οικογένειά μου. Η ομολογία μας είναι αναπόσπαστο μέρος της σωτηρίας μας. Ομολογούμε στους άλλους αυτό που έχει γίνει στη ζωή μας. Ο κάθε αναγεννημένος πιστός είναι το ζωντανό παράδειγμα της παντοδυναμίας του Θεού και της άπειρης αγάπης Του γι' αυτόν.

(5) **ΝΑ ΒΑΠΤΙΣΘΩ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ**

Άκουσα το ευαγγέλιο, **πίστεψα** στον Ιησού, **μετανόησα** για τις αμαρτίες μου και **ομολόγησα** την πίστη στους άλλους. Έπρεπε να κάνω δύο ακόμα βήματα: Να βαπτισθώ στο νερό και με το άγιο Πνεύμα του Θεού. Η εντολή του Λόγου του Θεού είναι «*Όποιος πιστέψει (πρώτον) και ΒΑΠΤΙΣΘΕΙ (δεύτερον) θα σωθεί. Όποιος απιστήσσει θα κατακριθεί*» (βλ. Μάρκος 16:16). Το βάπτισμα στο νερό στο όνομα του Κυρίου Ιησού ακολουθεί την ομολογία μας και επιβεβαιώνει το έργο που ο Θεός έχει κάνει μέσα μας. Επειδή «*ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος*» και επειδή «*πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξας του Θεού*» (βλ. Ρωμαίους 3:23 και 6:23) ο κάθε άνθρωπος πρέπει ενώπιον του Θεού να «πεθάνει». Ο αναγεννημένος πιστός «πεθαίνει» συμβολικά με το βάπτισμα στο νερό γιατί στη δική του θέση πέθανε ο Ιησούς Χριστός ο Ναζωραίος.

(6) **ΝΑ ΒΑΠΤΙΣΘΩ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ**

Το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα είναι το τελευταίο πνευματικό βήμα που πρέπει να κάνει ο πιστός. Ο απόστολος Πέτρος την

ημέρα της Πεντηκοστής είπε στο συγκεντρωμένο πλήθος, όταν τον ρώτησαν τι πρέπει να κάνουν για να σωθούν: «*ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΤΕ, και ΑΣ ΒΑΠΤΙΣΘΕΙ ο καθένας από σας στο όνομα του Κυρίου Ιησού σε άφεση αμαρτιών και ΘΑ ΛΑΒΕΤΕ ΤΗ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, γιατί η υπόσχεση αυτή είναι και για σας, και για τα παιδιά σας και για όλους σε όλες τις εποχές, όσους προσκαλέσει ο Κύριος*» σε όλο τον κόσμο και σε όλες τις εποχές (βλ. Πράξεις Αποστόλων 2:38).

Αν και διάβαζα μέσα στο Λόγο του Θεού ότι έπρεπε να βαπτισθώ με το άγιο Πνεύμα, στην αρχή της πίστης μου δεν έδινα ιδιαίτερη σημασία στο γεγονός αυτό, καθόσον μια μεγάλη μερίδα αναγεννημένων πιστών δεν έδινε (και δεν δίνει) έμφαση στην εντολή αυτή του Λόγου του Θεού, με αποτέλεσμα να μην τη διδάσκει ότι είναι σημαντική και σήμερα.

Το έτος **1997** είχα αναλάβει μία οικοδομή στην περιοχή του Νέου Ηρακλείου. Στο διπλανό σπίτι έμενε ο αδελφός Αλκιβιάδης Τζελέπης, που την περίοδο εκείνη έκανε και αυτός οικοδομικές εργασίες. Ήταν η αρχή μιας ευλογημένης γνωριμίας και μέλλουσας πνευματικής πορείας. Ο αδελφός αυτός, εργάτης του ευαγγελίου και συγγραφέας πολλών βιβλίων, μου έδωσε στην αρχή μερικά από τα βιβλία του με διάφορα πνευματικά θέματα και στη συνέχεια είχαμε την ευκαιρία για αρκετές πνευματικές συζητήσεις μαζί. Μου έδειξε μέσα από το Λόγο του Θεού την αναγκαιότητα του πιστού να λάβει στο χρίσμα του αγίου Πνεύματος στη ζωή του, καθόσον ο ίδιος είχε την εμπειρία αυτή στη ζωή του και μιλούσε με βεβαιότητα για το θέμα αυτό.

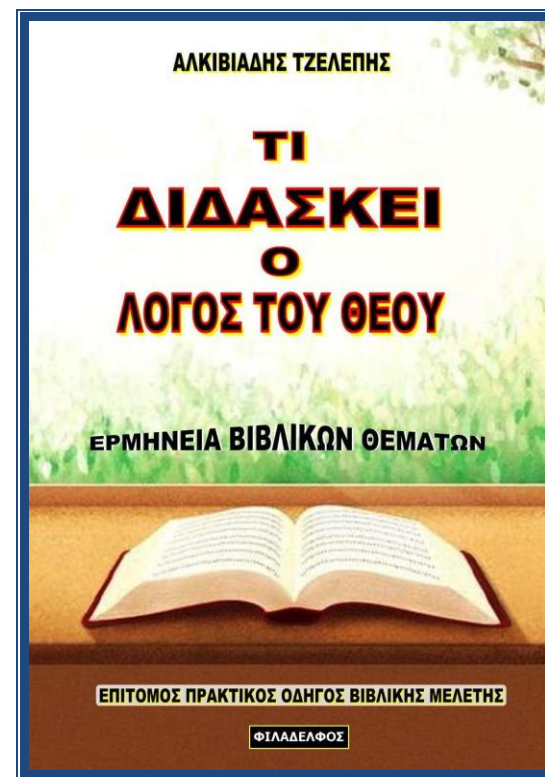
Από την προσωπική μελέτη που έκανα για το θέμα αυτό, ο Κύριος μου άνοιξε την καρδιά και κατάλαβα ότι έπρεπε να εκζητήσω την εκπλήρωση της υπόσχεσης αυτής μέσα στη ζωή μου. Ήμουν πολύ χαρούμενος μέσα μου, που ο Θεός μου είχε κάνει αυτή την αποκάλυψη και περίμενα πότε θα εκπληρωθεί και στη δική μου ζωή. Κάποια μέρα, **το έτος 2001**, ταξίδευα μόνος για τα Φιλιατρά. Στο δρόμο είχα βάλει στο κασετόφωνο του αυτοκινήτου και άκουγα υπέροχους πνευματικούς ύμνους. Η καρδιά μου ήρθε σε κατάνυξη, το πνεύμα μου άνοιξε και άρχισα και εγώ να ψάλλω δυνατά. Τότε

ήταν που ήρθε ο Κύριος και με πλημμύρισε με την παρουσία Του και με βάπτισε με το άγιο Πνεύμα Του. Χείμαρρος δοξολογίας άρχισε να βγαίνει από μέσα μου σε άγνωστες για μένα γλώσσες, όπως συνέβηκε στους πιστούς την ημέρα της Πεντηκοστής, αλλά και σε όλες τις γενιές από τότε. Από την ημέρα εκείνη τα πάντα μέσα στη ζωή μου πήραν νέο περιεχόμενο, νέο νόημα και απέκτησα νέα πνευματική όραση.

Ευχαριστώ τον Κύριο Ιησού Χριστό από τα βάθη της καρδιάς μου για ότι έκανε για μένα. Ήμουν τυφλός και τώρα βλέπω, ήμουν στο σκοτάδι και τώρα ήρθα στο φως, ήμουν στο θάνατο και τώρα ήρθα στην άφθονη και αιώνια ζωή. Ας είναι δοξασμένο και ευλογημένο το όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, που είναι πάνω από κάθε άλλο όνομα. Αλληλούια. Αμήν.... ➡.

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 40 - 1

1^η έκδοση: 05/1992 (σελ. 280) - 4^η έκδοση: 11/2012 (σελίδες 360)

5^η έκδοση: 10/2022 (σελίδες 608)

- **Ένας** πολύτιμος **ΟΔΗΓΟΣ - ΒΟΗΘΗΜΑ** για εργάτες Ευαγγελίου, Θεολόγους, δασκάλους Κυριακών (κατηχητικών) Σχολείων, κήρυκες του Λόγου του Θεού, εκπαιδευτικούς, κλπ., αλλά και για κάθε ειλικρινή ερευνητή του Λόγου του Θεού, της Αγίας Γραφής.
- **Ένα** **ΕΠΙΤΟΜΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ**, που περιέχει **31** αυτοτελή θέματα (**Δ' έκδοση/2012**), τα οποία αναλύονται με σύντομο, απλό και κατανοητό τρόπο και περιλαμβάνουν πολλές αναφορές εδαφίων και περικοπών της Αγίας Γραφής.
- **Ένα** κατάλληλο βοήθημα για αρχάριους και για προχωρημένους στη μελέτη της Αγίας Γραφής. Περιλαμβάνει **ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ** και **ΠΙΝΑΚΕΣ**.

♦ Η ομολογία ενός Χριστιανού επιχειρηματία, που ακολουθεί παρακάτω, πιθανόν να ξαφνιάσει πολλούς αναγνώστες, γιατί δεν είναι συνηθισμένοι να ακούν ανθρώπους με οικονομική άνεση να έχουν αφιερώσει **τη ζωή τους και τις επιχειρήσεις τους** στον Ιησού Χριστό και να ομολογούν δημόσια το όνομά Του. Έχουν πιστέψει στο ψέμα και στην πλάνη του Διαβόλου ότι «η θρησκεία είναι για τους φτωχούς, τους αδύνατους και τους γέρους που κάποια ημέρα θα παραδώσουν ψυχή». Η φιλοσοφία της εποχής είναι «γλέντησε όσο είσαι νέος και απέκτησε πολλά πλούτη για να γλεντάς, να εξουσιάζεις και να επιβάλλεσαι, γιατί ο Θεός είναι για τους αδύναμους!!!».

Το μήνυμα της Βίβλου είναι να θυμόμαστε τον Πλάστη μας από την αρχή της νεότητάς μας και ότι ο Θεός θα μας ευλογήσει **«με ΚΑΘΕ ευλογία»**, πνευματική και υλική. Αυτός μας υποσχέθηκε μακρότητα ημερών και τα πλούσια αγαθά του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ. Δεν ζητάει ανταλλάγματα από εμάς, εκτός από τη ρυπαρή καρδιά μας, που την παίρνει, την καθαρίζει και μας κάνει και σεβαστούς στους άλλους ανθρώπους, αλλά και ένδοξους στη δική Του παρουσία.

♦ Εκατομμύρια άνθρωποι σ' ολόκληρο τον κόσμο γνωρίζουν ή και χρησιμοποιούν την οδοντόκρεμα «κολγκέιτ» (colgate). Λίγοι όμως γνωρίζουν τι μεγάλη ευλογία κρύβεται πίσω από το όνομα αυτό. Δεν είναι απλά μια φίρμα όπως πολλοί νομίζουν, αλλά πρόκειται για το όνομα ενός επιχειρηματία που έδωσε το όνομά του στα προϊόντα της επιχείρησής του.

Ο κ.**Κολγκέιτ** ήταν ένας ευσεβής πιστός επιχειρηματίας. Αγαπούσε τόσο πολύ το Θεό που αποφάσισε να τον κάνει συνέταиро στην επιχείρησή του, κάνοντας μια διαθήκη (συμφωνία) μαζί Του. Μέσα στο Λόγο του Θεού διαβάζουμε για την εντολή Του να αποδεκατίζουμε τα υπάρχοντά μας και να τα αφιερώσουμε στον Κύριο. Ο Κολγκέιτ έκανε το αντίθετο, υποσχέθηκε

στο Θεό να κρατάει για τον εαυτό του το ένα δέκατο (1/10) από τα κέρδη της επιχείρησής του και να δίνει τα εννέα δέκατα (9/10) για τις ανάγκες του έργου Του (εξάπλωση του ευαγγελίου, οικονομική ενίσχυση των αναξιοπαθούντων, προσφορές σε εκκλησίες, ιδρύματα, κλπ). Το αποτέλεσμα ήταν και είναι μέχρι σήμερα εκπληκτικό. Οι επιχειρήσεις του πιστού αυτού ανθρώπου αυξήθηκαν υπερβολικά και σήμερα όλοι γνωρίζουν τα προϊόντα «κολγκέιτ».

Τον προηγούμενο αιώνα, ένας άλλος επιχειρηματίας, που ονομαζόταν **Ροβέρτος Λειτουργνών** (γεννήθηκε το 1888 στο Κεμπέκ του Καναδά), είχε κάνει το ίδιο με τον Κολγκέιτ. Αφιέρωσε το 90% των εισοδημάτων του στο Θεό, με αποτέλεσμα να έχει στην κατοχή τέσσερα εργοστάσια και να απασχολεί στις επιχειρήσεις του τρεις χιλιάδες εργάτες, σε μια περίοδο που δεν υπήρχε προσφορά εργασίας. Πιθανόν ο Κολγκέιτ να επηρεάστηκε από τον Λειτουργνών και να ακολούθησε το παράδειγμά του.

Ο μηχανικός Λειτουργνών όταν αποφάσισε να αφιερώσει ολοκληρωτικά τη ζωή του στον Ιησού Χριστό, θέλησε στην αρχή να Τον υπηρετήσει σαν ιεραπόστολος. Συμβουλευτήκε έναν πνευματικό Χριστιανό αν θα έπρεπε να το κάνει αυτό και εκείνος τον συμβούλεψε να μείνει στην εργασία του, γιατί ο Θεός χρειάζεται αφιερωμένους επιχειρηματίες. **Έτσι έκανε το Θεό συνέταιρό σε όλα τα θέματα της ζωής του και ο Θεός τον ευλόγησε πλούσια.** Έγινε γνωστός σε όλο τον κόσμο και τα μηχανήματά του άρχισαν να χρησιμοποιούνται από διάφορες επιχειρήσεις σαν τα πιο καλύτερα. Ο Λειτουργνών δεν το έκανε αυτό για να κερδίσει περισσότερα υλικά αγαθά, αλλά επειδή κατάλαβε ότι ο Ιησούς Χριστός πέθανε από αγάπη προσωπικά γι' αυτόν και η προσφορά του αυτή ήταν ένα ξεχείλισμα της καρδιάς του.

Πολλές περιπτώσεις επιχειρηματιών, Ελλήνων και ξένων, που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους και τις επιχειρήσεις τους στο Θεό θα μπορούσα να αναφέρω, αλλά θα χρειαζόμαστε μια ειδική έκδοση γι' αυτό. Αμέσως παρακάτω αναφέρουμε την ομολογία ενός Έλληνα επιχειρηματία που με γλαφυρό τρόπο διηγείται πως γνώρισε προσωπικά τον Ιησού στη ζωή του και ποια επίπτωση είχε αυτό στη δουλειά του. Αφηγείται ο ίδιος:

➔.... Ονομάζομαι **Γιάννης Κωτσής** και το επάγγελμά μου είναι

η οργάνωση εκθέσεων. Τα παιδικά μου χρόνια τα πέρασα μέσα σε στέρηση, γιατί οι γονείς μου ήταν απλοί βιοπαλαιστές. Η χριστιανική μας ζωή ήταν η συνηθισμένη των τυπικών κατά ταυτότητα Χριστιανών. Ακολουθούσαμε ότι έκαναν οι «πολλοί», γιατί εμείς να διαφέραμε; Σε ηλικία 14 ετών κάποιος φίλος, μου χάρισε ένα βιβλιαράκι με την «Επί του όρους ομιλία» του Ιησού Χριστού. Το βιβλίο αυτό το διάβασα και με προβληματίσε, αλλά κατέληξα στο συμπέρασμα ότι για να είσαι «σωστός χριστιανός» δεν είναι εύκολη και απλή υπόθεση, χρειάζονται θυσίες, κάτι που δεν θεωρούσα τότε ικανό τον εαυτό μου να το κάνει και έτσι το ξεπέρασα αυτό το πρόβλημα.

Μεγαλώνοντας προσπαθούσα να είμαι μέσα στο ρεύμα της εποχής. Σπούδασα διακοσμητική-ζωγραφική, υπηρέτησα τη θητεία μου στην Πολεμική Αεροπορία και πριν ακόμα απολυθώ βρέθηκα να είμαι σε ηλικία 24 ετών παντρεμένος με μια ανήλικη κοπέλα. Έγινε πατέρας ενός γιου που τον χάρηκα μόνο 18 μήνες, γιατί μετά χώρισα με τη γυναίκα μου. Θα έλεγε κάποιος: Ένα συνηθισμένο γεγονός για την πολιτισμένη μας εποχή. Στη δεκαετία του 70 άρχισα με ένα νέο γάμο, ο οποίος μου αναπλήρωσε την οικογενειακή χαρά και ευτυχία, γιατί από τη φύση μου αγαπούσα την οικογένεια. Από το γάμο μου αυτό απέκτησα δύο κόρες και συνέχισα την επαγγελματική μου σταδιοδρομία σαν οργανωτής εκθέσεων και σαν σύμβουλος προώθησης εξαγωγών.

Η περίοδος αυτή της ζωής μου χαρακτηριζόταν από συνεχείς επαγγελματικές αποτυχίες, χρυσό έπιανα και χώμα γινόταν. Το αποτέλεσμα της άσχημης επαγγελματικής μου πορείας ήταν να χρεωθώ σε τέτοιο βαθμό, που για να ξεπληρώσω τα χρέη μου έπρεπε το υπόλοιπο της ζωής μου, ή να μπω στη φυλακή για χρέη, ή να δουλεύω σαν σκλάβος. Προσπάθησα να σταματήσω αυτή την οικονομική καταστροφή με πολλά και άλλα ανθρώπινα μέσα, όπως προσευχές, τάματα, αστρολογικές προβλέψεις και συμβουλές και άλλα παρόμοια, αλλά τίποτα δεν συνέβαινε, αντίθετα τα πράγματα χειροτέρευαν. **Είχα φτάσει σε μεγάλο αδιέξοδο, ήμουν απελπισμένος και απογοητευμένος.** Κάποιο φιλικό μου πρόσωπο, μου πρότεινε να πάω στα Σπάτα και

να προσευχηθώ σε μια εκκλησία που ήταν αφιερωμένη στον Ιησού Χριστό. Σκέφτηκα ότι ήμουν χαμένος και πνιγμένος στα χρέη, τι είχα να χάσω αν προσευχηθώ και στον Χριστό, στο κάτω-κάτω είχα προσευχηθεί σε όλους τους αγίους Του και στη μητέρα Του και δεν είδα αποτέλεσμα, ας κάνω ακόμα μια προσπάθεια να προσευχηθώ και στον ίδιο τον Χριστό!!!

Πήγα στα Σπάτα και προσευχήθηκα στο Χριστό, σαν να έκανα μια ακόμα θρησκευτική αγγαρεία. Δεν πίστευα σε καμιά απάντηση και λύση στο πρόβλημά μου. Τότε όμως έγινε το πρώτο «θαύμα» στη ζωή μου. Την ίδια εβδομάδα μου πρότεινε συνεργασία ο κουμπάρος και ανταγωνιστής μου, μια συνεργασία που τη δέχτηκα και που στη δεκαετία του 80 εξελίχτηκε σε επαγγελματική αποκατάσταση και καταξίωση. Έφθασα να είμαι Αντιπρόεδρος και Γενικός Διευθυντής της εταιρίας. Η οικονομική άνεση που απέκτησα μου αναπλήρωσε σταδιακά την προηγούμενη οικονομική καταστροφή. Αυτό το θαύμα δεν το ξέχασα και όποτε περνούσα από τα Σπάτα, δεν παρέλειπα να ευχαριστήσω το Χριστό για ό,τι είχε κάνει για μένα. **Ήμουν πλέον ένας επιχειρηματίας καταξιωμένος στο χώρο μου και στην κοινωνία γενικά. Οι άσχημες ημέρες είχαν τελειώσει.**

♦ Το Νοέμβριο του έτους 1988 είχα μια επίσκεψη στο γραφείο μου από έναν παλιό μου φίλο, που τον είχα προϊστάμενο στην Αεροπορία και με τον οποίο είχα διατηρήσει αραιές επαφές. Μου έκανε δώρο μια Καινή Διαθήκη στη δημοτική γλώσσα και μου συνέστησε να τη διαβάζω, γιατί σε εκείνον είχε κάνει μεγάλη αλλαγή στη ζωή του. Διάβασα το βιβλίο αυτό, όπως διάβαζα και τα άλλα βιβλία παραψυχολογίας, πνευματισμού και αστρολογίας που μελετούσα ψάχνοντας για υπαρξιακές απαντήσεις, αλλά οι μέριμνες και κυρίως οι επαγγελματικές μου υποχρεώσεις με είχαν αποξενώσει από κάθε τι το πνευματικό και από κάθε αλήθεια, όπως την γνωρίζω τώρα.

Η ζωή μου ήταν όπως ήταν η ζωή των περισσότερων. Δεν είχα κάνει κάποιο μεγάλο κακό, δεν είχα αδικήσει κανέναν και δεν είχα σκοτώσει κανέναν. Είχα φτιάξει ένα δικό μου Θεό και έναν δικό μου παράδεισο, τα είχα φέρει όλα στα δικά μου μέτρα και

στις δικές μου ιδέες. Ζούσα με τα γλεντάκια μου στα μπουζούκια, με τα ψεματάκια μου, με τις μικροαπάτες μου και με όλα τα άλλα που συνθέτουν έναν άνθρωπο «καθώς πρέπει» στη σημερινή σύγχρονη κοινωνία. Στην εκκλησία σπάνια πήγαινα και συνήθως σε διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις (γάμους, κηδείες και βαπτίσεις) και φυσικά τα Χριστούγεννα και το Πάσχα στην Ανάσταση και πάντοτε δύο λεπτά πριν χτυπήσουν οι καμπάνες για το «Χριστός Ανέστη». Όχι βέβαια γιατί δεν πίστευα στο Θεό, αλλά πίστευα στο δικό μου Θεό, όπως εγώ τον είχα φτιάξει στο μυαλό μου και έτσι ήμουν ευχαριστημένος ότι εκτελώ και τα θρησκευτικά μου καθήκοντα, άλλωστε και ο υπόλοιπος κόσμος το ίδιο έκανε.

◆ **Ενώ έτσι κυλούσε η ζωή μου, το έτος 1989 συνέβηκε κάτι, που για μένα ήταν εντελώς παράλογο.** Ο άνθρωπος που με βοήθησε για να ανέβω επαγγελματικά και να καταξιωθώ στο χώρο μου, αλλά και που εγώ με τη σειρά μου τον βοήθησα, άρχισε ξαφνικά και «αναίτια» να με μάχεται. Ήρθα σε δίλημμα, έπρεπε να αποφασίσω τι θα έκανα, ή θα έπρεπε να γίνω (όπως λένε) από δήμαρχος κλητήρας ή θα έπρεπε να παραιτηθώ με όλες τις επακόλουθες δυσάρεστες συνέπειες και να αρχίσω σε ηλικία 47 ετών πάλι από την αρχή, να αρχίσω μια νέα καριέρα με πολλές επαγγελματικές και οικογενειακές υποχρεώσεις. Κάτι μέσα μου με ώθησε και αποφάσισα να παραιτηθώ και να ξεκινήσω από την αρχή τη σταδιοδρομία μου στον επαγγελματικό χώρο που γνώριζα. Αυτή η κατάσταση, σαν φυσική συνέπεια, μου δημιούργησε σύγχυση, ανασφάλεια, άγχος, αγωνία και πολλές πικρίες. Τα πράγματα όμως στη συνέχεια εξελίχθηκαν πιο ομαλά από ότι εγώ νόμιζα.

Άρχισε το **1990** μια νέα δεκαετία, που με βρήκε σε μια νέα πορεία. Πριν κλείσει ο χρόνος από την παραίτησή μου και της δημιουργίας της δικής μου δουλειάς, θυμήθηκα τον παλιό μου φίλο από την Αεροπορία και του ζήτησα κάποια συνεργασία σ' έναν τομέα της δουλειάς μου. Αυτό μας έφερε σε στενότερη και συνεχή επαφή και στο γραφείο μου και στο σπίτι μου. Μαθαίνοντας ο φίλος μου αυτός, τι μου είχε συμβεί τα τελευταία δύο χρό-

νια μου πρότεινε να ηρεμήσω και να εμπιστευθώ όλα τα θέματά μου στο Θεό και να Του ζητήσω σοφία για το πώς θα ενεργούσα. Σαν «καλός» και «καθώς πρέπει» χριστιανός που ήμουν ενοχλήθηκα με τα λόγια αυτά και του είπα: *«Άκου Τάκη -έτσι τον έλεγαν το φίλο μου- (*) εγώ πιστεύω στο Χριστό, πηγαίνω και στα Σπάτα για να ανάβω το κεράκι μου, πάω και λάδι στα καντήλια - βλέπετε παντού χρειάζεται το...«λάδωμα»- είμαι καλός Χριστιανός, να βρεις κάποιον άλλον που έχει ανάγκη να του κηρύξεις το ευαγγέλιο».*

Θυμάμαι ότι στις **15 Ιανουαρίου 1991** ο Τάκης μου χάρισε για τη γιορτή μου μια Αγία Γραφή. Παράλληλα μου μίλησε για τη σωτηρία της ψυχής μου και μου εξήγησε ότι και εγώ χρειάζομαι προσωπικά σωτήρα και ότι ο μόνος που μπορεί να με σώσει και να με ελευθερώσει από όλα τα προβλήματά μου είναι ο ΙΗΣΟΥΣ, που το όνομά Του σημαίνει «Αυτός είναι ΣΩΤΗΡΑΣ». Αλήθεια, εσύ αγαπητέ αναγνώστη, το γνώριζες αυτό; Εγώ μέχρι εκείνη τη στιγμή είχα τέλεια άγνοια και σκοτάδι πνευματικό.

Από τη συζήτηση που κάναμε άρχισα να καταλαβαίνω ότι **άλλο είναι να γνωρίζω γενικά και αόριστα ΓΙΑ τον Χριστό και άλλο είναι να γνωρίζω προσωπικά τον ΙΔΙΟ τον Ιησού Χριστό σαν δικό μου προσωπικό σωτήρα.** Για πρώτη φορά άκουσα και κατάλαβα ότι ο Ιησούς ήρθε στον κόσμο για να σταυρωθεί και ΓΙΑ ΜΕΝΑ προσωπικά. Εγώ όμως είχα τη γνώμη (όπως την έχουν και όλοι) ότι ο Χριστός ήρθε «για όλο τον κόσμο». Ο φίλος μου με απλά λόγια μου εξήγησε ότι ήρθε βέβαια για όλο τον κόσμο, αλλά ήρθε και για τον καθένα προσωπικά, κάτι που το γράφει ο άγιος Λόγος Του, η Καινή Διαθήκη: *«Τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό Του τον μονογενή για να μη χαθεί ΚΑΘΕΝΑΣ που πιστεύει σ' Αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή»* (Ιωάννης κεφ. Γ/3, εδ.16).

(*) ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Πρόκειται για τον Τάκη Καραθανάση, απόστρατο αξιωματικό της Αεροπορίας, η ομολογία (βιογραφία) του οποίου έχει συμπεριληφθεί στο βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ».

Ακούγοντας αυτά τα λόγια του Ιησού, κάτι άλλαξε μέσα μου, φωτίστηκε το μυαλό μου και αυθόρμητα είπα: «Όλοι μας πιστεύουμε ότι ο Ιησούς ήρθε και σταυρώθηκε για όλο τον κόσμο, γιατί έτσι μας συμφέρει, αφού επιμεριζόμαστε τις ευθύνες. Εάν δεχτώ ότι ο Ιησούς ήρθε για και μένα προσωπικά, τότε έχω προσωπική ευθύνη εάν θα Τον δεχτώ ή εάν θα Τον απορρίψω».

Ο φίλος μου στη συγκεκριμένη συζήτηση μου πρότεινε (εάν ήθελα) να προσευχηθούμε μαζί και να ζητήσω ο Ιησούς Χριστός να γίνει ο σωτήρας μου και ο λυτρωτής μου. Σκέφτηκα ότι «Καλός άνθρωπος είναι ο Τάκης, σωστά πράγματα λέει, δεν μου λέει κάτι που εγώ δεν πιστεύω, γιατί να του χαλάσω το χατίρι;» Και έκανα την προσευχή της συγχώρεσης και είδα ότι ο φίλος μου είχε μεγάλη χαρά. Εγώ όμως για να μην παίρνει και μεγάλο θάρρος του είπα: «Τάκη μου, την προσευχή την έκανα και τελειώσαμε, μην ξεχνάς ότι εγώ δεν έχω χρόνο να διαβάζω Ευαγγέλια και Γραφές». Εκείνος με κοίταξε με κατανόηση και μου είπε ότι δεν χρειάζεται να διαθέτω πολλή ώρα, αλλά μόνο πέντε λεπτά αρκούν και ότι ο Θεός θα με ευλογούσε γι' αυτό.

Όταν έγινε η παραπάνω συζήτηση και η προσευχή η γυναίκα μου δεν ήταν παρούσα, ήταν μέσα στο σαλόνι και μου ζήτησε ο φίλος μου να της μιλήσει για τον Ιησού Χριστό. Εγώ το αρνήθηκα, λέγοντάς του ότι δεν είναι ακόμα έτοιμη και ότι έπρεπε να την προετοιμάσω εγώ. Πίστευα ότι, σαν αφεντικό που είμαι στο σπίτι μου, θα κανόνιζα εγώ την ώρα. Την επομένη ημέρα από το γεγονός αυτό ο Τάκης με προσκάλεσε να παρακολουθήσω έναν ιεροκήρυκα που είχε έρθει από την Αμερική και επειδή δεν μπόρεσα να πάω λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων, μου έφερε το βράδυ στο σπίτι τη βιντεοκασέτα. Μετά τη συνεργασία μας στη δουλειά που κράτησε μέχρι τα μεσάνυχτα και πριν δούμε την κασέτα, συμφώνησα να μιλήσει στη γυναίκα μου. Σε λίγα λεπτά η γυναίκα μου δέχτηκε να κάνει μαζί μας την προσευχή της αφιέρωσης στον Κύριο. Αργότερα κατάλαβα ότι οι υποσχέσεις του Θεού πραγματοποιούνται όλες, γιατί μέσα στο Λόγο Του λέει ότι «Εάν δύο συμφωνήσουν επί της γης περί παντός πράγματος.... θα γίνει εις αυτούς παρά του Πατρός μου τον εν ουρανοίς»

(Ματθαίος ΙΗ/18:19). Καθήσαμε εκείνο το βράδυ και συζητούμε μέχρι τις 4 το πρωί.

Ενώ εμείς είχαμε χαρά και ειρήνη στις καρδιές μας, δεν πήραμε είδηση ότι ο κόσμος σ' ολόκληρη τη γη είχε φόβο και ταραχή. Εκείνα τα μεσάνυχτα, **16 Ιανουαρίου 1991**, ξέσπασε ο πόλεμος στον Περσικό Κόλπο. Την επόμενη ημέρα όταν μάθαμε τα νέα, εμείς δεν νιώσαμε καμιά ανησυχία, μέσα μας υπήρχε η ειρήνη του Κυρίου Ιησού, που υπερέχει κατά πάντα. Εκείνο το βράδυ είδαμε και την βιντεοκασέτα και προβληματίστηκα σοβαρά. Έβλεπα τον κήρυκα να προσεύχεται επάνω σε ανθρώπους και αυτοί να πέφτουν κάτω. Σκέφτηκα ότι «κάτι γίνεται, κάτι δεν πάει καλά, κάποιο τρυκ θα γίνεται», θα το εξέταζα το θέμα και θα έβρισκα την απάντηση.

Το περίεργο είναι ότι από τότε άρχισα να διαβάζω λίγο την Αγία Γραφή και να μου μένει χρόνος από τη δουλειά μου. Μετά από δέκα ημέρες, στις **25 Ιανουαρίου 1991**, ο φίλος μου με προσκάλεσε να παρακολουθήσουμε δύο άτομα που είχαν έρθει από το εξωτερικό και που θα μιλούσαν το Λόγο του Θεού. Ήταν Παρασκευή και εμείς (εγώ και η γυναίκα μου) κάθε Παρασκευή παίζαμε χαρτιά, παίζαμε «μπιρίμπα» που ήταν της μόδας για «καθώς πρέπει» ανθρώπους σαν και εμάς. Έστειλα τη γυναίκα μου να πάει παίξει και εγώ πήγα μαζί με το φίλο μου για να μη του χαλάσω το χατίρι, αλλά και γιατί είχα πολλές απορίες. Είπα στη γυναίκα μου ότι αργότερα θα πήγαινα και εγώ και να με περιμένουν. **Εκείνο το βράδυ δεν πήγα, γιατί συνέβηκε κάτι που θα σας περιγράψω αμέσως και που άλλαξε ριζικά τη ζωή μου.**

Όταν πήγαμε στον τόπο της συγκέντρωσης, άκουσα και είδα πως οι άνθρωποι λάτρευαν και δοξολογούσαν το Θεό. Ήταν τόσο ωραία, που μετά το κήρυγμα δεν ήθελα να φύγω, δεν ήθελα να χάσω τίποτα από όσα συνέβαιναν. Με το τέλος του κηρύγματος οι ομιλητές κάλεσαν να πάνε μπροστά για να προσευχηθούν για όσους ήθελαν να πληρωθούν με το άγιο Πνεύμα. Πήγαν αρκετά άτομα και στην προσευχή που γινόταν επάνω τους, έπεφταν από τη δύναμη του Θεού κάτω. Ήταν όπως και στη βιντεο-

κασέτα. Εγώ, δύσπιστος ακόμα, σκέφτηκα: «**Για να δούμε, εγώ θα πέσω εάν πάω...**» και πήγα από περιέργεια. Προσευχήθηκαν επάνω μου και μόλις με ακούμπησαν δεν ξέρω τι ακριβώς έγινε. Κάποια δύναμη με πήγαινε προς τα πίσω, άρχισα να τα χάνω, αντιστάθηκα, αλλά τα πόδια μου δεν μπορούσαν να με κρατήσουν και βρέθηκα ξαπλωμένος κάτω. Ήταν μια υπέροχη και συγκλονιστική εμπειρία, ο Κύριος Ιησούς Χριστός με πλημμύρισε με το Πνεύμα Του και με βάπτισε. Δοξασμένο και ευλογημένο το άγιο όνομά Του.

Γύρισα πολύ αργά στο σπίτι μου και διηγήθηκα με ενθουσιασμό στην οικογένειά μου τι είχα δει και τι θαυμαστά είχε κάνει ο Θεός σ' αυτή τη συγκέντρωση. Γνώρισα ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος «χθες και σήμερα και στους αιώνες», είναι ζωντανός και κάνει θαυμαστά πράγματα και στις ημέρες μας. Εκείνο το βράδι έδωσαν την καρδιά τους στον Ιησού και οι δύο κόρες μου. Την επόμενη ημέρα προέτρεψα όλη την οικογένειά μου να έρθει μαζί μου στη συγκέντρωση. Πράγματι όλοι πήγαμε. Ο Λόγος του Θεού, που κηρύχτηκε από τον εργάτη Του με χρίσμα Πνεύματος αγίου, τους άγγιξε και άρχισαν να κλαίνει. Εκείνη την ημέρα και η υπόλοιπη οικογένειά μου είχε την εμπειρία της βάπτισης με το άγιο Πνεύμα του Θεού. Η ζωή μας πήρε νέα πορεία και άλλαξε ριζικά. Γίναμε πλέον μια νέα εν Χριστώ οικογένεια.

Η υπακοή και η πίστη στο Λόγο του Θεού ήταν για μένα μια αποκάλυψη. Πολλά πράγματα που διάβαζα δεν τα καταλάβαινα, αλλά συνήθισα να λέω: «**Κύριε, αυτό δεν το καταλαβαίνω, αλλά θα το κάνω επειδή το λέει ο Λόγος Σου**» και ευλογήθηκα από αυτό. Κατανόησα ότι στον ουρανό, όταν θα βρεθούμε πρόσωπο με πρόσωπο με τον σωτήρα μας Ιησού δεν θα του δείξουμε την αστυνομική μας ταυτότητά για να επιβεβαιώσουμε ότι είμαστε Χριστιανοί, αλλά θα του δείξουμε τις καρδιές μας, όπου μέσα τους είναι γραμμένος ο δικός Του άγιος νόμος, που τώρα (σαν δικά Του παιδιά) τον εκτελούμε με χαρά.

Η δουλειά μου άρχισε να κυλάει πιο ομαλά με αποτέλεσμα να δουλεύω λιγότερο και να μου περισσεύει χρόνος για να εργά-

ζομαι και για τον Κύριο. Θυμάμαι ότι στο πρώτο εξάμηνο του 1991 και στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα των εκθέσεων ο Θεός μου έδωσε ελεύθερο χρόνο (πράγμα που για μένα ήταν ένα υπερφυσικό γεγονός) για να πάω με την οικογένειά μου 4 φορές στο εξωτερικό, Βουλγαρία και Αλβανία, για να διακονήσουμε το Λόγο του Θεού, αλλά και για να τον μοιράσουμε δωρεάν.

Ο Κύριος Ιησούς μας πρόσφερε τη σωτηρία δωρεάν, τίποτε δεν μας ζήτησε εκτός από την αμαρτωλή καρδιά μας που την καθάρισε με το πολύτιμο αίμα Του. Γι' αυτό μας προτρέπει «*δωρεάν λάβατε, δωρεάν δώστε*» και την εντολή αυτή την τήρησα στην πρώτη ευκαιρία που μου δόθηκε. Στις **5 Φεβρουαρίου 1991** σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας έκανα μια προεκθεσιακή δεξίωση προς τιμήν των εκθετών μου της έκθεσης «ΕΠΙΠΛΟ 91». Αγόρασα λοιπόν Καινές Διαθήκες και τις έβαλα μέσα στο ειδικό τσαντάκι μαζί με το διαφημιστικό υλικό της έκθεσης. Η δικαιολογία ήταν μοναδική: Ο Ιησούς πριν αρχίσει στα 30 χρόνια Του την επίγεια διακονία εκτελούσε την εργασία του ξυλουργού (επιπλοποιού). Όλοι μας έχουμε ακούσει τη διδασκαλία του Ιησού κατά τη σχολική μας ηλικία και δεν καταλαβαίναμε τίποτα. Τους είπα λοιπόν εκείνη την ημέρα: «**Μαζί με το υπόλοιπο έντυπο υλικό της έκθεσης, σας δίνω και μια Καινή Διαθήκη. Πιστεύω ότι τώρα είστε σε ηλικία που μπορεί να καταλάβετε το Λόγο Του Θεού και να μην είναι για σας απλά μία εικόνα του Χριστού που τυχόν έχετε τοποθετήσει στα γραφεία σας...**». Εκείνη την ημέρα και στα εγκαίνια της έκθεσης που έγιναν αργότερα, αλλά και όλες τις άλλες εκθέσεις που διοργάνωσα στα επόμενα χρόνια, τις αφιέρωσα στον «Πρώτο Μαραγκό», στο μεγαλύτερο Επιπλοποιό που γεννήθηκε ποτέ επάνω στον πλανήτη Γη, στον Κύριο Ιησού Χριστό.

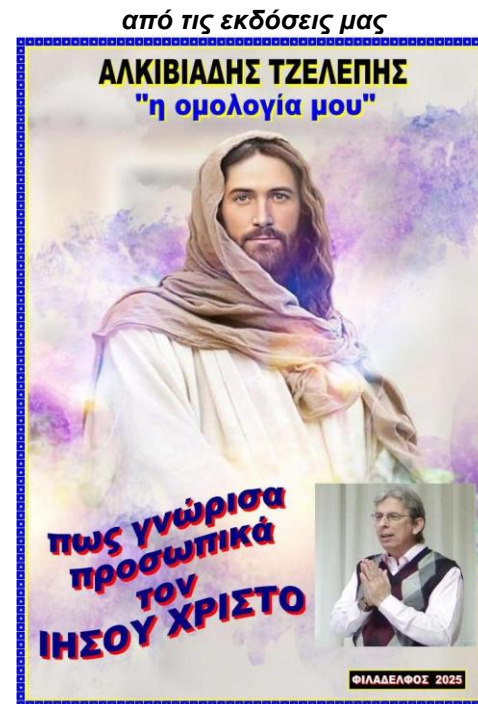
Η επιτυχία εκείνης της έκθεσης, της πρώτης μετά τη σωτηρία μου, καθώς και των άλλων που ακολούθησαν, ήταν μοναδική. Το γεγονός ότι οι εκθέσεις μου σχεδόν διπλασιάστηκαν σε μέγεθος και μάλιστα σε καιρούς με παγκόσμια οικονομική κρίση, αποδεικνύει ότι ο Ιησούς Χριστός δεν είναι απλά ένα ιστορικό πρόσωπο, αλλά είναι ζωντανός και αληθινός, είναι αναστημένος

και απαντά σε κάθε πρόσκλησή μας.

Η ζωή μας άλλαξε, «τα παλαιά παρήλθαν, τα πάντα έγιναν νέα» στη ζωή μας. Μας έφυγε το άγχος και η ανασφάλεια και αντικαταστάθηκαν από την ειρήνη και τη χαρά, έφυγαν οι πικρίες και αποκτήσαμε με τη χάρη του Κυρίου τη δύναμη να συγχωρούμε τους άλλους, όπως Εκείνος μας συγχώρεσε. **Έκανα τον Ιησού Χριστό Κύριο και στη ΖΩΗ μου και στην ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ μου.** Ασχολούμαι πλέον λιγότερο με τη δουλειά, γιατί όλη τη μεριμνα την έδωσα σ' Αυτόν. Ακολουθώντας την προτροπή του απόστολου Πέτρου «*κάθε μέριμνα δώστε σ' Αυτόν*», εγώ έκανα το αντίθετο από ότι λέει η λαϊκή παροιμία ότι πολλοί «τα φορτώνουν στον κόκορα», εγώ τα φόρτωσα στον Κύριο Ιησού και ησύχασα. Τώρα Αυτός με φωτίζει με το άγιο Πνεύμα Του τι πρέπει να κάνω. Όλοι γνωρίζουμε τι δυσκολίες υπάρχουν στον εμπορικό κόσμο και γενικά στις κάθε είδους οικονομικές συναλλαγές σ' όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα στη χώρα μας, **ο Κύριος όμως είναι ο καλύτερος επιχειρηματίας του κόσμου και εγώ Τον έκανα συνέταιρο και σύμβουλό μου.** Μετά το πάθημα της προηγούμενης δεκαετίας (του 80), που τα έχασα όλα, παραμέρισα τον εγωισμό μου, γιατί τα λόγια της Γραφής το επιβεβαιώνουν: «*Η υπερηφάνεια προηγείται του ολέθρου και η υψηλοφροσύνη του πνεύματος προηγείται της πτώσης*» (Παροιμίες Ις'16:18).

Ευχαριστώ τον Κύριο Ιησού για τα θαυμαστά που έχει κάνει στη ζωή μου, στην οικογένειά μου και στη δουλειά μου. Θα ήθελα να απευθυνθώ και σε κάθε συνάδελφο επιχειρηματία και να τον προτρέψω να εμπιστευθεί τις επιχειρήσεις του στον Ιησού και η ζωή του θα μεταμορφωθεί και οι δουλειές τους θα αυξηθούν κατά 100% όπως αυξήθηκαν και σε μένα, γιατί «*τα αδύνατα παρ' ανθρώπους, είναι δυνατά εις τον Θεόν*».

Θέλω να δώσω τη δόξα στον Κύριο της δόξας, στον Ιησού Χριστό, για ότι είμαι σήμερα (αρχές του 21^{ου} αιώνα) και για ότι πέτυχα στη ζωή μου. Χαίρομαι γιατί κάθε ημέρα Αυτός με διορθώνει, με καθοδηγεί, μου χαρίζει υγεία, ειρήνη, χαρά και αγάπη, αλλά και τη δυνατότητα να τον ομολογώ....←

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 34 - 0

Αρχική έκδοση: 03/1998 ❖ έκδοση βελτιωμένη: 11/2007
Γ' έκδοση: 04/2025 ❖ Σελίδες 88

Στο βιβλίο αυτό περιγράφεται με σύντομο, αλλά και με γλαφυρό τρόπο η ΟΜΟΛΟΓΙΑ - ΜΑΡΤΥΡΙΑ του συγγραφέα Αλκιβιάδη Τζελέπη.

Περιγράφεται **πως** αναγεννήθηκε και βαπτίσθηκε με το άγιο Πνεύμα του Θεού, **ποιοι** άνθρωποι ήταν γι' αυτόν πνευματικά στηρίγματα, **πως** και με ποιους συνεργάστηκε μέσα στο έργο του Θεού, **τι** προβλήματα είχε σαν αναγεννημένος πιστός στη δουλειά του, **πως** τα πνευματικά βιβλία που έχει γράψει έγιναν μια πηγή ευλογίας για εκατοντάδες ανθρώπους σε Ελλάδα και εξωτερικό και **πως** ο Κύριος Ιησούς τον έχρισε και τον οδήγησε να εργαστεί ως κήρυκας του Λόγου του, μεταφέροντας το μήνυμα του ευαγγελίου, μέσα από CD, DVD και το διαδίκτυο σε όλο τον κόσμο ...και πολλά άλλα.

Ο απόστολος Παύλος στις επιστολές του γράφει ότι «*στους τελευταίους καιρούς μερικοί θα αποστατήσουν από την πίστη, προσέχοντες σε ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΛΑΝΗΣ και σε διδασκαλίες δαιμονίων*» (βλ. Α' Τιμόθεου Δ/4:1-3). Στις τελευταίες ημέρες θα έρθουν «καιροί χαλεποί» και οι άνθρωποι θα είναι «*φίλαντοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς στους γονείς, αγράμματοι, χωρίς αγιότητα, άσπλαχνοι, αδιάλλακτοι, συκοφάντες, χωρίς εγκράτεια, άγριοι, σκληροί, προδότες, προπετείς, πνευματικά τυφλωμένοι, περισσότερο φιλήδονοι παρά φιλόθεοι*» και όλοι αυτοί θα παριστάνουν τους ευσεβείς, αλλά η Βίβλος προτρέπει «και τούτους φεύγε» (βλ. Β' Τιμόθεου Γ/3:1-5).

Το ίδιο αναφέρει και ο απόστολος Πέτρος, ότι θα υπάρξουν ψευδοδιδάσκαλοι που θα φέρουν «*αιρέσεις απωλείας*», διδασκαλίες δηλαδή που θα αρνούνται και τον ίδιο τον Ιησού και θα οδηγούν τον άνθρωπο στην αιώνια καταδίκη (βλ. Β' Πέτρου Β/2:1-3). Μας προτρέπει να είμαστε πνευματικά άγρυπνοι γιατί ο εχθρός της ψυχής με τα όργανά του εμφανίζεται σαν «*άγγελος φωτός*» και σαν «*λύκος με ένδυμα προβάτου*» (βλ. Β' Κορινθίους ΙΑ/11:13-15). Για να αποφύγει ο άνθρωπος να πέσει στην παγίδα του εχθρού, να παραπλανηθεί και να γίνει δεσμιός του, πρέπει να στηρίζεται, όχι σε ανθρώπινες διδασκαλίες και παραδόσεις, αλλά μόνο στο Λόγο του Θεού, που είναι το φως που μπορεί να φωτίσει τα σκοτεινά μονοπάτια της ζωής μας.

Στο βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ**» αναφέρεται η περίπτωση ενός πρώην Μάρτυρα του Ιεχωβά (από το εξωτερικό) που απέρριψε τις ψευδοδιδασκαλίες με τις οποίες είχε γαλουχηθεί από μικρός και δέχτηκε τον Ιησού Χριστό στη ζωή του και έγινε μάρτυρας του λυτρωτικού έργου Του επάνω στο σταυρό και της ένδοξης ανάστασής Του. Στα σχόλια που παρατίθενται μετά την ομολογία του, ξεσκεπάζεται με σύντομο τρόπο η πλάνη των αυτοαποκαλούμενων «Μαρτύρων του Ιεχωβά». Συνι-

στάται στον αναγνώστη να ανατρέξει στο περιεχόμενο του βιβλίου αυτού, για περισσότερες λεπτομέρειες.

Η παρακάτω μαρτυρία, που αναφέρεται στο κεφάλαιο αυτό, είναι ενός Έλληνα πρώην Μάρτυρα του Ιεχωβά από την Πάτρα. Δεν αναφέρεται τόσο στο δογματικό μέρος της διδασκαλίας των Μαρτύρων, όσο στην πρακτική εφαρμογή της διδασκαλίας, στην καταπίεση και στη φορτικότητα που εξασκούσαν επάνω του τα μέλη της Οργάνωσης, στην προσπάθεια και στον μάταιο αγώνα που έκανε για να γίνει ένας «καλός» και «συνειδητός» Μάρτυρας του ιεχωβά και στη μεγάλη μάχη που έδωσε για να ξεφύγει από τα πλοκάμια της Οργάνωσης αυτής. Εντύπωση προκαλεί το αποτέλεσμα, που όταν φέρνει τη σφραγίδα του Κυρίου είναι πάντα ευλογημένο. Κάθε ειλικρινής εκζητητής της αλήθειας με τη δύναμη του χρίσματος του Ιησού σπάζει τα δεσμά της πλάνης και αποκτά την τέλεια πνευματική ελευθερία. Πλέον δεν βαδίζει στο σκοτάδι και στην αβεβαιότητα, αλλά στο φως και στη σιγουριά. **Αφηγείται ο ίδιος:**

➔....Ονομάζομαι Δημήτρης Πατρινός και γεννήθηκα το έτος **1967** στην Πάτρα. Ήμουν το δεύτερο παιδί της οικογένειάς μου. Οι γονείς μου κάθε άλλο παρά χριστιανοί ήταν, καθώς τα ενδιαφέροντα τους ήταν κοσμικά και όπως οι περισσότεροι άνθρωποι του λαού μας ήταν τυπικοί στα θρησκευτικά τους καθήκοντα, πήγαιναν 2 με 3 φορές το χρόνο στην εκκλησία, γιατί έτσι το αντιλαμβάνονταν. Στα 14 χρόνια μου ο ένας από του δυο γονείς μου έφυγε από το σπίτι και πολύ σύντομα ήρθε ο χωρισμός. Το τι αισθάνεται ένα παιδί όταν χωρίζουν οι γονείς του, είναι γνωστό από αναφορές που κάνουν οι ψυχολόγοι, κοινωνιολόγοι κλπ.

Άρχισα να εργάζομαι περιοδικά για να βοηθώ την μητέρα μου, τα βάρη της οποίας ήταν μεγάλα και δύσκολα. Όταν έφτασα σε ηλικία 16 ετών άρχισα να έχω πνευματικές αναζητήσεις. Άρχισα να τις καλύπτω με ερωτήσεις που έκανα για διάφορα πνευματικά θέματα στους θείους μου και στα εξαδέλφια μου, οι οποίοι ήταν «Χριστιανοί Μάρτυρες του Ιεχωβά». Ελκύστηκα παρά πολύ από τις απαντήσεις τους, μου άρεσε το σχέδιο του Θεού όπως αυτοί το πίστευαν και δέχτηκα να ξεκινήσω μαζί τους μια μελέτη από την Αγία Γραφή, με σκοπό να γνωρίσω όλα αυτά και

να μάθω κάτι που η διδασκαλία της κατεστημένης εκκλησίας δεν είχε να μου προσφέρει.

Αν και υπήρχε μια μικρή πρόοδος, οι αμαρτίες μου δεν είχαν λιγοστέψει, η δύναμη της αμαρτίας ήταν σε ισχύ επάνω μου και το τι σημαίνει αυτό θα σας εξηγήσω παρακάτω. Παρακολουθούσα της χριστιανικές συνάξεις, κάνοντας παρέα με οικογένειες Μαρτύρων και εντρυφούσα από την κοινωνία μαζί τους. Επειδή δεν είχα σταματήσει να καπνίζω, δεν μπορούσα να βαπτιστώ στο νερό και απλά προσπαθούσα με δικές μου δυνάμεις να το κόψω, για να μπορέσω μετά από λίγο να φτάσω σε αυτό το προνόμιο.

Όσο καιρό συνέβαιναν αυτά, δηλαδή όσο δεν είχα κόψει τις λεγόμενες κακές συνήθειες (κάπνισμα, κλπ), δεν αντιμετώπιζα κανένα πρόβλημα με τους οικείους μου. Είχα σκοπό να υπηρετήσω τη στρατιωτική μου θητεία, ως εθελοντής στην Πολεμική Αεροπορία και μετά να συνεχίσω την μελέτη μου αυτή, την οποία είχε αναλάβει ένας πρεσβύτερος της εκκλησίας των Μαρτύρων. **Συνέβηκε όμως κάτι, το οποίο με επηρέασε αρκετά για να αλλάξω γνώμη.** Βλέποντας ότι ο ηλικιωμένος πρεσβύτερος δεν μπορούσε να μπει στο πνεύμα της εποχής και να με βοηθήσει κατάλληλα, ανέλαβε την μελέτη μου ένας νέος πρεσβύτερος, ο οποίος είχε περάσει από διάφορες καταστάσεις και μπορούσε να με καταλάβει καλύτερα. Άρχισα να προοδεύω και να μου αρέσει αυτή η πρόοδος, αλλά δεν ήμουν ακόμη έτοιμος για το βάπτισμα στο νερό!

Ένα πρωινό συνέβη κάτι που δεν το περίμενα. Ήρθε το χαρτί (η πρόσκληση) της κατάταξης μου! Έπρεπε σε 15 ημέρες να παρουσιαστώ για να καταταγώ στην Αεροπορία στην Τρίπολη. Τα μέλη της Οργάνωσης των Μαρτύρων του Ιεχωβά, για δύο κυρίως λόγους φανερώνουν απόλυτη υπακοή τους στο δογματικό πιστεύω τους: **Πρώτον** στην άρνηση μετάγγισης αίματος και **δεύτερον** στην άρνηση για στρατιωτική θητεία. Εγώ, παρ' όλο που δεν ήμουν ένας βαπτισμένος Μάρτυρας του Ιεχωβά, αποφάσισα να αρνηθώ τη στρατιωτική θητεία μου και να με παραπέμψουν στο Αεροδικείο και στη συνέχεια σε φυλάκιση.

Στις **5 Ιουνίου 1985** παρουσιάστηκα στην Τρίπολη αποφασισμένος να τιμήσω την «πίστη» μου, που τώρα πια είχα αποδεχτεί ως τη μόνη σωστή. Όταν οι γονείς μου έμαθαν την απόφαση

μου, άρχισε ένας ανελέητος διωγμός, που δεν μπορεί με λόγια να εκφραστεί. Ήμουν μόνος, ανάμεσα σε στρατιώτες και κάθε ημέρα πιεζόμουν για να αλλάξω γνώμη, αλλά μάταια κοπίαζαν, εγώ ήμουν αποφασισμένος να φτάσω μέχρι τέλους.

Ύστερα από 15 ημέρες, αφού είδαν ότι δεν υποχωρούσα, έφτιαξαν το δικαστικό φάκελό μου, και ως υπόδικος πια με μεταφέρανε στη φυλακή της Πολεμικής Αεροπορίας στην Αθήνα. Εκεί συνάντησα και άλλους 4 ομοδόξους μου Μάρτυρες, που μέσα σε ένα πλήθος ποινικών κρατούμενων εμείς μοιάζαμε σαν τη μύγα μέσα στο γάλα. Ψυχολογικά ήμουν ένα ράκος από την πίεση και το διωγμό των δικών μου, έκανα όμως υπομονή. Έλαβα μεγάλη βοήθεια από τα αλλά παιδιά και τις οικογένειές τους, που στον τομέα αυτό είχα τη συμπαράστασή τους.

Τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου (1985) δικάστηκα σε φυλάκιση 2ετών και με μεταφέρανε στις αγροτικές φυλακές της Κασσάνδρας. Εκεί συνάντησα ένα μεγάλο πλήθος από νέα παιδιά που είχαν την ίδια πίστη με εμένα και αυτό με βοήθησε να αυξηθώ στην πίστη, ώστε μετά από λίγο καιρό, βαπτίσθηκα κρυφά στο νερό και έτσι έγινα και επίσημο μέλος της Οργάνωσης. Αγάπησα τους αδελφούς Μάρτυρες και προσπάθησα να αλλάξω όλα όσα χαρακτηριστικά είχα άσχημα και να γίνω πιο «καλός» Χριστιανός. Δεν γνώριζα τότε, ότι όσο και αν εγώ προσπαθούσα με τις δικές μου δυνάμεις να γίνω καλός, δεν θα γινόταν τίποτα, αντίθετα οι ανθρωπίνες μάταιες προσπάθειες θα με οδηγούσαν σε μεγάλο αδιέξοδο.

Στις **9 Οκτωβρίου του 1986** αποφυλακίστηκα και μετά από 18 μήνες βρισκόμουν και πάλι στην κοινωνία. Ξεκίνησα με μεγάλο ενθουσιασμό, αλλά πολύ γρήγορα προσγειώθηκα στην πραγματικότητα, γιατί οι πιέσεις που είχα εξασκήσει επάνω στον εαυτό μου για να αλλάξω στη φυλακή και να γίνω «καλός» στα μάτια των Μαρτύρων, άρχισαν σιγά-σιγά να εμφανίζονται και πάλι. Μετά από λίγο καιρό αποκόβομαι από την οργάνωση, λόγω αμαρτιών μου και αφήνω πίσω όλα όσα πέρασα και ξεκινώ μια κοσμική πορεία με σκοπό την επαγγελματική μου καταξίωση και κάνοντας ταυτόχρονα οικογένεια. Απογοητευμένος τελείως από την Οργάνωση, για τη σκληρότητα που μου φέρθηκαν τα μέλη της, σταμάτησα να σκέφτομαι το Θεό και για ένα μεγάλο διάστημα δεν σκεφτόμουν παρά μόνο το εγώ μου και τίποτε άλλο.

Το έτος **1988** παντρεύτηκα και αργότερα απέκτησα δύο γιους, τον Γιώργο (1989) και τον Αλέξανδρο (1994). Πέρασα ένα διάστημα αγώνων χωρίς Θεό και χωρίς ελπίδα και με τη βοήθεια της συζύγου μου και μόνο, προσπάθησα να επιβιώσω οικονομικά και ψυχικά και να μπορέσω να ζήσω την οικογένειά μου.

Από το έτος **1995** και ύστερα άρχισα να δείχνω και πάλι ενδιαφέρον για τα πράγματα του Θεού, αλλά πλέον σε άλλη βάση και έξω από τις διδασκαλίες των Μαρτύρων του Ιεχωβά. Μια χριστιανική εφημερίδα, οι «ΝΙΚΗΤΕΣ», με είχε ελκύσει με τα περιεχόμενά της (τόσο διαφορετικά από της Οργάνωσης) και ζήτησα να γίνω συνδρομητής. Αλλά και δεν βοηθήθηκα τόσο, ώστε να κάνω ένα βήμα προς τα εμπρός, γιατί πίστευα ότι τα έργα μου ήταν αυτά που έπρεπε να αλλάξω πρώτα, γιατί μόνο έτσι θα μπορούσα να πλησιάσω το Θεό και να του ζητήσω συγγνώμη και συγχώρεση. Είχα γαλουχηθεί με την πίστη των Μαρτύρων της Σκοπιάς ότι **«χωρίς έργα δεν μπορείς να σωθείς»** και οι δοξασίες τους με ακολουθούσαν και πήρε αρκετό καιρό για να ελευθερωθώ τελείως.

Ο καιρός περνούσε και εγώ συνέχισα να μένω στις αμαρτίες μου και τα πάθη μου, ζώντας τη δική μου ζωή. Κάποια στιγμή ένιωσα μέσα μου μια επιθυμία να επικοινωνώ με διάφορες χριστιανικές σελίδες στο διαδίκτυο (internet) και να ζητάω να μου στείλουν τις προσφορές τους. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να επικοινωνώ σιγά-σιγά μαζί τους και να ανταλλάσσω απόψεις επάνω στα πνευματικά θέματα. Αυτό το έκανα περισσότερο, γιατί μέσα μου είχα το φόβο της αιώνιας απώλειας!

Το **2001** λαμβάνω μια πρόσφορα από την «Αποστολική Εκκλησία Ορχομενού», που ήταν μια μηνιαία χριστιανική εφημερίδα, μια Καινή Διαθήκη και 3 κασέτες. Η κασέτα με τίτλο **«Ο Θεός είναι παντοδύναμος»**, μου έκανε μεγάλη εντύπωση και κάτι άρχισε να γίνεται μέσα μου, που δεν μπορούσα να το εξηγήσω. Ενδιαφέρθηκα να μάθω περισσότερα και έστειλα ένα γράμμα, ζητώντας μάθω περισσότερα για τον κήρυκα που με το μήνυμά του άγγιξε την καρδιά μου. Έλαβα και άλλο υλικό, άρχισα να ακούω τις κασέτες και να επικοινωνώ με τους υπεύθυνους, στέλνοντας κάθε φορά και τα ερωτήματά μου, που μου με αγάπη και με υπομονή μου απαντούσαν.

Υπήρχε όμως ένα πρόβλημα που έπρεπε να το ξεπεράσω,

ήταν τα έργα της σάρκας, που μου δημιουργούσαν συνεχείς πτώσεις στη χριστιανική μου ζωή. Ο αδελφός που μου απαντούσε στις παραπάνω επιστολές μου, επέμενε ότι έπρεπε να παραδοθώ στον Ιησού Χριστό και Αυτός ήταν δυνατός να με συγχωρήσει και να με ελευθερώσει από όλες τις καταστάσεις που ήταν εμπόδιο στην πνευματική μου ζωή. Μετά από πολλές προσπάθειες, ένα πρωί, γονάτισα και έκανα μια προσευχή στον Θεό:

«Κύριε αν μπορείς να αλλάξεις την ζωή μου, χωρίς να ξαναπέσω ποτέ και να πάρεις τα πάθη μου και να Σε ακολουθήσω για πάντα βοήθησε με.

Αν όμως μετά από λίγο καιρό, ξαναπέσω στα πάθη μου και της αμαρτίες μου, τότε άφησέ μέσα στον κόσμο τον αμαρτωλό και μην ασχολείσαι πλέον μαζί μου, βοηθώντας με».

Με πόνο ψυχής και με δάκρυα, εκλιπαρούσα τον Θεό να μη με αφήσει να νιώσω την απογοήτευση στο να ξεκινάω κάτι καλό με πίστη και μετά να έρχεται η αμαρτία και να τα χαλάει όλα. Δοξασμένο το άγιο όνομά Του, γιατί ο Κύριος έκανε αυτό που κάνει πάντα, σε αυτούς που είναι ειλικρινείς με όλη τους την καρδιά. **Τους αναγεννά και τους σώζει για πάντα!** Ήταν Μάιος του έτους 2001, όταν ο Κύριος με έσωσε και η ζωή μου θαυματουργικά άλλαξε από τη μια ημέρα στην άλλη, χωρίς εγώ να κάνω κάτι, όπως προσπαθούσα να κάνω όταν βρισκόμουν στους Μάρτυρες. Τώρα, απλά παραδόθηκα στον Ιησού και Αυτός τα είχε αναλάβει όλα! Αλληλούια.

Ήρθα σε επαφή με τον ποιμένα της «Αποστολικής Εκκλησίας του Χριστού» στην Αθήνα, όπου βοηθήθηκα σημαντικά για να προχωρήσω στην πνευματική μου πορεία με νίκη. Από τη μελέτη του Λόγου του Θεού, αλλά και από τις συζητήσεις που είχα επάνω στα πνευματικά θέματα, με έλκυσε το χρίσμα της Πεντηκοστής, το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος με το χαρακτηριστικό γνώρισμα της γλωσσολαλίας. Ήθελα και εγώ να αποκτήσω αυτή την εμπειρία και να λάβω στη ζωή μου τη δύναμη του αγίου Πνεύματος. Η προσευχή μου ήταν **« Αν Κύριε αυτό συμβαίνει και σήμερα το θέλω και εγώ, με τον ίδιο τρόπο που το έλαβαν και οι 120 μαθητές στο ανώγειο».** Και το θαυμαστό αυτό γεγονός, δεν άργησε να συμβεί και στη δική μου ζωή.

Βρισκόμουν στο ξενοδοχείο, ήταν **11 Ιουνίου 2001** και ώρα 11:30 το βράδυ. Την ημέρα εκείνη, από πολύ νωρίς είχα την αίσθηση της παρουσίας του άγιου Πνεύματος επάνω μου. Είχα μέσα μου την πεποίθηση ότι την ημέρα εκείνη ο Κύριος θα με βάπτιζε με το άγιο Πνεύμα Του. Γονάτισα λοιπόν και προσευχόμουν. Σε κάποια στιγμή, καθώς δοξολογούσα τον Κύριο, αισθάνθηκα να κόβεται η ομιλία μου και αμέσως μετά ένα κύμα γλωσσών να ανεβαίνει από την κοιλιά μου προς τα επάνω και όταν μπόρεσα να βγάλω ήχο από το στόμα μου τότε συνέβη το εξής: Πολλές άγνωστες γλώσσες ακατάληπτες έβγαιναν από το στόμα μου δίχως να μπορώ αυτό να το εξηγήσω, αλλά αισθανόμουν την παρουσία του Θεού έντονα, καθώς το κεφάλι μου έκαιγε, σαν πυρίνη φλόγα να βγαίνει από αυτό, προς τα πάνω. Έψαλα στον Κύριο σε ξένες γλώσσες και κοιμήθηκα ως ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος του κόσμου.

Μια δύναμη από τον ουρανό είχε πέσει πάνω μου, δεν μπορώ να την εξηγήσω με απλά ανθρώπινα λόγια. Αυτός που τη λαμβάνει, τη γνωρίζει και μπορεί να με καταλάβει. Πόσο χαρούμενος ήμουν, ελευθερώθηκα από τις πλάνες των Μαρτύρων του Ιεχωβά και γνώρισα πλέον τον αληθινό Θεό στο πρόσωπό του σωτήρα Ιησού. Αυτό που μου είχαν στερήσει οι Μάρτυρες, τώρα το ζούσα.

Από εκείνη την μέρα, όταν δεν γνωρίζω πώς να λύσω ένα πρόβλημά μου, χρησιμοποιώ το χάρισμα αυτό (της γλωσσολαλίας) και ο Κύριος μου δείχνει τρόπους και διεξόδους και υπάρχει λύση και θεραπεία στο πρόβλημα. Το τι έκανε ο Ιησούς στην ζωή μου και πόσο δυνατό και μεγάλο ήταν αυτό, μου το έδωσε να το αισθανθώ μέσα μου με μια όραση που είδα το βράδυ εκείνο και η οποία είναι η ακόλουθη:

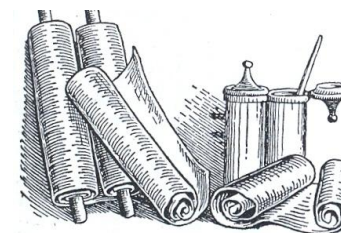
Ήταν περασμένα μεσάνυχτα, καθόμουν στο κρεβάτι και σκεφτόμουν τι μου είχε συμβεί, καθώς πριν από λίγο είχα βαπτιστεί με το άγιο Πνεύμα του Κυρίου. Τότε αισθάνθηκα την έντονη παρουσία του Κυρίου Ιησού και είδα σαν σε βίντεο μια σκηνή. Βρισκόμουν επάνω σε ένα σταυρό και από κάτω ακριβώς ήταν ο

Ιησούς, ο οποίος με κοίταξε και μου είπε «ΘΑ ΠΑΡΩ ΕΓΩ ΤΗ ΘΕΣΗ ΣΟΥ».

Αλλάζει η σκηνή και βλέπω τον Ιησού επάνω στο σταυρό, και εγώ να στέκομαι από κάτω, να τον κοιτάζω και να φωνάζω «Όχι, όχι, όχι!!! Μην πεθάνεις!!!». Καθώς έκλαιγα και φώναζα είδα τον Ιησού να μου λέει «Πρέπει να πεθάνω εγώ στη θέση σου για να έχεις σωτηρία» και έγειρε το κεφάλι του και πέθανε. Ήταν η πρώτη αποκάλυψη σε μένα και η πιο σημαντική. Τώρα στο ερώτημα ποιος πέθανε για μένα το γνωρίζω: «Πέθανε ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο γιος του ζωντανού και μόνου αληθινού Θεού».

Στις **13 Σεπτεμβρίου 2001** έθαψα συμβολικά στο νερό τον παλαιό άνθρωπο μαζί με τα έργα του και μαζί με όλο το παρελθόν του, εκπληρώνοντας έτσι την εντολή του Κυρίου «*όποιος πιστέψει και βαπτισθεί θα σωθεί, όποιος όμως απιστήσει θα κατακριθεί*» (βλ.Μάρκος Ις'/16:16-18). Ο Ιησούς πέθανε για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε για τη δικαίωσή μας.

Προσεύχομαι ώστε όλη η οικογένειά μου να γνωρίσει τα αποτελέσματα της νέας ζωής που χαρίζει ο Ιησούς Χριστός και να ενωθούμε όλοι μαζί σε μια πίστη, σε μια ελπίδα και σε ένα βάπτισμα, ενώνοντας τις δυνάμεις που μας χαρίζει ο Κύριος Ιησούς, ώστε να κάνουμε το άγιο θέλημά Του. Προσεύχομαι ακόμα, όλοι εσείς που αναζητάτε το θέλημα του Θεού, να συνεχίσετε να το κάνετε και να ξέρετε ότι ο Κύριος είναι καλός και θα σας αποκαλυφθεί σε όλη του την μεγαλοπρέπεια. Αμήν◀

➔....Σενάριο αστυνομικής κινηματογραφικής ταινίας θα μπορούσε να γίνει η ζωή μου. Είχε όλες τις προϋποθέσεις: Βίαιη συμπεριφορά, σωφρονιστήριο, σύσταση συμμορίας, αγορά και πώληση ναρκωτικών, οπλοφορία, κλοπές, απάτες, διαμάχες με αντίπαλες συμμορίες και με την αστυνομία, ποτό, γυναίκες, πλούσια έκλυτη ζωή και φυσικά φυλακή. Το τέλος όμως ήταν πολύ διαφορετικό από τις ταινίες που έχουμε συνηθίσει.

Από πολύ μικρός, σε ηλικία **7 ετών**, άρχισα να επαναστατώ και να αντιδρώ βίαια. Όλα άρχισαν όταν μέσα μου γεννήθηκε η ιδέα ότι οι γονείς μου δεν με αγαπούσαν και δεν ενδιαφέρονταν καθόλου για μένα. Οι αντιδράσεις μου και η βίαιη συμπεριφορά μου δεν συμβάδιζαν με την ηλικία μου. Έσπαζα τα παράθυρα των αυτοκινήτων και έκλεβα τα αντικείμενα που ήταν μέσα. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μπω σε ηλικία **8 ετών** σε σωφρονιστήριο, στο οποίο έμεινα για 8 περίπου χρόνια.

Όταν επέστρεψα στο σπίτι μου ήμουν **16 ετών**. Η επικοινωνία όμως με τους γονείς μου ήταν αδύνατη και τα πράγματα συνεχώς χειροτέρευαν, γι' αυτό μετά από 2 μήνες έφυγα από το σπίτι και βρήκα δικό μου μέρος να μένω. Τι ανακούφιση!!! Ελεύθερος από τους γονείς και τη γκρίνια τους, ελεύθερος και από το σωφρονιστικό ίδρυμα, ελεύθερος, ελεύθερος, έτσι πίστευα.

Μόνος πλέον, χωρίς δεσμεύσεις και περιορισμούς, έκανα ότι ήθελα. Μια ομάδα από δεκαοχτάχρονους μου κίνησε το ενδιαφέρον και έγινα μέλος τους. Μέσα σε ένα χρόνο έγινα **πωλητής ναρκωτικών** και απέκτησα και φήμη μέσα στον κόσμο των ναρκωτικών. Μου άρεσαν τα εύκολα και τα πολλά λεφτά. Είχα ότι ήθελα.

Δύο χρόνια αργότερα μερικοί μοτοσικλετιστές δημιούργησαν μία λέσχη και μου πρότειναν να γίνω μέλος. **Πολύ σύντομα έγινα, όχι απλά πρόεδρος της ομάδας, αλλά ο αρχηγός μιας φημισμένης συμμορίας μοτοσικλετιστών.** Καθημερινά είχαμε φοβερές μάχες με άλλες συμμορίες και με την αστυνομία. Όταν το πρωί έφευγα από τη λέσχη, δεν ήξερα εάν το βράδυ θα γύριζα πίσω ζωντανός. Ενώ όμως είχα πολλά λεφτά και φήμη, μέσα μου ένιωθα ανικανοποίητος. Τίποτα δεν μπορούσε να μου πάρει τον πόνο που είχα στην καρδιά μου. Για να καταπνίξω τα συναισθήματά μου άρχισα το ποτό.

Ήταν το έτος **1969** όταν πήγα να δω μια ταινία με τίτλο «**ΕΥΚΟΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ**». Η ταινία ήταν ακριβώς στα μέτρα μου, έδειχνε αυτά που ήθελα να βλέπω και να ακούω: Ναρκωτικά, μοτοσικλέτες, πολλές γυναίκες και εύκολη ζωή. Σκέφτηκα ότι εάν έχω όλα αυτά, τότε η ζωή μου θα ήταν όμορφη και φωτεινή. **Ανακάλυψα αργότερα και με σκληρό τρόπο ότι ταξιδεύοντας παρέα με το Διάβολο, δεν είναι καθόλου ΕΥΚΟΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ, όπως έδειχνε η ταινία, αντίθετα είναι η κόλαση στη Γη.** Αυτό το ανακάλυψα για πρώτη φορά λίγο μετά, αφού είδα την ταινία.

Μαζί με μερικούς φίλους επέστρεψα στο σπίτι μου, οδηγώντας τη μοτοσικλέτα μου. Ήμουν μεθυσμένος και πέρασα μια διασταύρωση χωρίς να σταματήσω. Ένα διερχόμενο αυτοκίνητο με κτύπησε και με πέταξε 65 μέτρα ψηλά. Εγώ έχασα τις αισθήσεις μου και δεν κατάλαβα τι έγινε. Με μετέφεραν στο νοσοκομείο και όταν συνήλθα έμαθα τι συνέβηκε. Η κατάστασή μου ήταν πολύ άσχημη, ένα κόκαλο είχε διαπεράσει τους νεφρούς μου και το αριστερό μου πόδι από το γόνατο και κάτω αχρηστεύτηκε.

Πέρασα τον επόμενο χρόνο στο νοσοκομείο. Μέσα μου ζούσα μια φουρτούνα. Τα συναισθήματά μου είχαν σπάσει και άρχισα να μισώ τους ανθρώπους με τέτοια σφοδρότητα που δεν τη είχα νιώσει ποτέ στη ζωή μου και που εγώ δεν μπορούσα να το εξηγήσω. Ήξερα πως δεν έφταιγαν οι άλλοι για την κατάστασή μου, αλλά εγώ τους μισούσα. Τα ναρκωτικά και το ποτό έγιναν η μόνη μου συντροφιά και η μόνη διέξοδο που είχα για να ηρεμή-

σω έστω και για λίγο τα πληγωμένα μου αισθήματα.

Η ζωή που έκανα με είχε κουράσει και δεν με γέμιζε πλέον. Αποφάσισα κάποιο πρωινό να φύγω και να ελευθερωθώ από τις παρέες μου, από τις μοτοσικλέτες και από τις συμμορίες. Έφυγα με μόνη μου περιουσία το όπλο μου που το είχα μαζί μου για 17 χρόνια συνέχεια. Μετά από λίγο καιρό η αστυνομία με συνέλαβε για κατοχή όπλου και κλεμμένων πραγμάτων. Με έβαλαν σε μια παλιά φυλακή που ήταν επάνω σ' ένα λόφο. **Στη φυλακή αυτή, για πρώτη φορά ζήτησα από το Θεό να με βοηθήσει.**

Την άλλη ημέρα το πρωί είχα απάντηση στην προσευχή μου. Ρώτησα εάν υπήρχε κάποιο πρόγραμμα στη φυλακή που να βοηθά τους αλκοολικούς και με έφεραν σε επικοινωνία με έναν φρουρό που μου σύστησε μια ομάδα που την ονόμαζαν «**Αλκο-ολικοί Ανώνυμοι**». Ο ίδιος ο φρουρός μου μίλησε και για την αγάπη του Ιησού Χριστού.

Συναναστρεφόμουν τους «Αλκοολικούς Ανώνυμους» για περισσότερο από δύο χρόνια και κατάλαβα ότι αυτό δεν ήταν αρκετό για να γεμίσει την άδεια ζωή μου, αλλά χρειαζόταν κάτι πολύ περισσότερο και πολύ δυνατό. Ο υπεύθυνος της ομάδας με αγάπη και πολύ υπομονή μου εξήγησε το πώς θα αποκτήσω συγχώρεση και αιώνια ζωή διά μέσου του αίματος του Ιησού Χριστού. Προσευχήθηκα μέσα από την καρδιά μου, νιώθοντας αυτά που έλεγα και ζήτησα από το Θεό συγχώρεση και ολοκληρωτική θεραπεία της κατεστραμμένης μου ζωής. **Καθώς προσευχόμουν μια γλυκύτητα με πλημμύρισε και ένα ζεστό αίσθημα έμεινε επάνω για δύο ολόκληρες ημέρες.** Ήταν η αγάπη του Θεού που με γέμιζε και με καθάριζε από το μίσος, την ενοχή και το θυμό πολλών χρόνων. Δεν θα ξεχάσω ποτέ αυτή την ημέρα που αναγεννήθηκα πνευματικά, που ξαναγεννήθηκα σε μια νέα ζωή. Όταν αργότερα έλαβα και το άγιο Πνεύμα είχα τη δύναμη και το θάρρος να ομολογώ την αγάπη του Θεού και στους άλλους και να τους δείχνω μέσα από ποια κόλαση με έβγαλε. Να τους ομολογώ ότι με το Διάβολο συνοδοιπόρο δεν υπάρχουν «εύκολοι δρόμοι», όπως του παρουσίαζε η ταινία, είναι μια απά-

τη και μια ψευδαίσθηση.

Η μαρτυρία μου για το ποιος ήμουν πριν και ποιος ήμουν τώρα ενεργούσε σαν καταλύτης επάνω σε ανθρώπους που είχαν τα ίδια προβλήματα. Πρώην αρχηγός άγριας συμμορίας, τώρα κήρυκας της αγάπης του Ιησού Χριστού. Ο άγιος λύκος που έγινε το άκακο αρνάκι του ποιμνίου του Ιησού. Η αλλαγή ήταν ολοκληρωτική και όσοι με γνώριζαν ομολογούσαν ότι ήταν ένα θαύμα που μόνον ο Θεός θα μπορούσε να το κάνει στη ζωή μου. Το μίσος είχε αντικατασταθεί με την αγάπη.

Η ζωή μου πλέον ήταν γεμάτη από ευλογίες και θαυμαστές επεμβάσεις του Θεού. Μια από τις ευλογίες Του ήταν και η Νάντια, μια όμορφη και ευλογημένη κοπέλα. Δύο ημέρες πριν από το γάμο μας περάσαμε μια τραγωδία που κατέληξε σε μια θαυμαστή ομολογία επέμβασης του Θεού στη ζωή μου.

Είχα επιστρέψει στο σπίτι από τη δουλειά μου. Καθώς έβαζα τη μοτοσικλέτα μου στην αυλή, ένα αυτοκίνητο σταμάτησε πίσω μου, 4-5 μέτρα μακριά και δύο άνδρες μασκοφόροι βγήκαν έξω με όπλα στο χέρι. Πριν αρχίσουν να πυροβολούν **ένιωσα πολύ έντονα κάποια προστασία γύρω μου**, σαν να με περικύκλωνε μια ασπίδα. Αργότερα κατάλαβα ότι ήταν άγγελοι Κυρίου. Από τον καταιγισμό των πυροβολισμών με πέτυχαν πέντε σφαίρες, τρεις στο στομάχι, μία στο χέρι και μία στο πόδι. Καθώς έπεφτα στο έδαφος, ένιωσα μέσα μου να με κατακλύζει μια ειρήνη που ποτέ πριν δεν είχα νιώσει στη ζωή μου. Ήταν για μένα κάτι το πρωτόγνωρο. Δεν θύμωσα μαζί τους, ούτε ένιωσα μίσος. Όπως είχα πέσει στο έδαφος, μέσα σε μια λίμνη αίματος, εγώ προσευχόμουν γι' αυτούς. Εάν κάποιος μου έλεγε, πριν γνωρίσω τον Ιησού, ότι κάποια ημέρα θα προσευχόμουν για ανθρώπους που ήθελαν το θάνατό μου, όχι μόνο θα το θεωρούσα το μεγαλύτερο αστείο που είχα ακούσει ποτέ, αλλά θα τους σκότωνα και εγώ ο ίδιος, γιατί θα πίστευα ότι με κοροϊδεύουν. Και όμως τώρα αυτό έκανα, ζητούσα από τον Ιησού να τους συγχωρέσει.

Ήρθε το ασθενοφόρο και με μετέφερε στο νοσοκομείο. Αμέσως υποβλήθηκα σε εγχείριση που κράτησε 4 με 5 ώρες. Όταν

συνήλθα ο γιατρός μου είπε ότι θα έμενα στο νοσοκομείο περίπου ένα μήνα. Τα γεγονότα άρχισαν να τρέχουν με γρήγορο ρυθμό, αντίθετα από τις προβλέψεις του γιατρού, γιατί η θεραπευτική δύναμη του Ιησού ήταν φανερή επάνω μου. Βγήκα από το νοσοκομείο μετά από 3 ακριβώς ημέρες τελείως θεραπευμένος και μετά από 4 ημέρες παντρεύτηκα τη Νάντια. Κανένας δεν μπορούσε να αμφισβητήσει τη θαυμαστή επέμβαση του Κυρίου Ιησού στη ζωή μας.

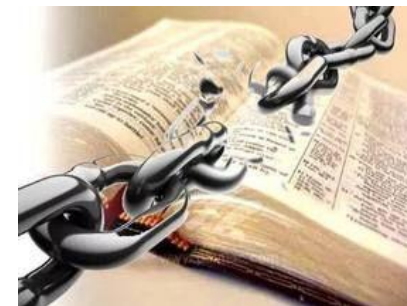
Στο ταξίδι του μέλιτος δουλεύαμε για τον Κύριο, βοηθώντας νεαρά άτομα με διάφορα προβλήματα. Η γυναίκα μου ήταν κοινωνική λειτουργός και η προσφορά της στον τομέα αυτό ήταν πολύτιμη. Όταν επιστρέψαμε από το ταξίδι μας, ανακαλύψαμε ότι ο Θεός έκανε πραγματικότητα το όνειρο που είχαμε για να Τον υπηρετήσουμε με έναν διαφορετικό τρόπο, να έχουμε ένα «Σπίτι Θάυμα» που θα μπορούσε να γίνει καταφύγιο για κάθε πληγωμένη ψυχή. Ο πεθερός μου είχε πουλήσει το μικρό μας σπίτι, έβαλε και άλλα χρήματα και μας αγόρασε ένα μεγαλύτερο που μπορούσε πλέον να μας εξυπηρετήσει για το σκοπό που το θέλαμε. Μας άρεσε πάρα πολύ το νέο μας σπίτι, είχε 14 δωμάτια και 6 υπνοδωμάτια. Γνώριζα πως ο Θεός είχε προνοήσει και μας το είχε προμηθεύσει. Τον πρώτο χρόνο του γάμου μας είχαμε περισσότερα από 20 παιδιά στο σπίτι μας.

Αργότερα προστέθηκε και άλλη μια ευλογία, που ήταν αποτέλεσμα της προσευχής που έκανα για τους δύο μασκοφόρους που με πυροβόλησαν, όταν ήμουν πεσμένος στο έδαφος. Πήρα ένα γράμμα από τον ένα από αυτούς, ο οποίος είχε δεχτεί στη ζωή του τον Ιησού Χριστό και είχε αναγεννηθεί και τώρα μου ζητούσε να τον συγχωρέσω. Εγώ όμως τον είχα συγχωρέσει από τη στιγμή που με πυροβόλησε και τώρα θέριζα τον καρπό της συγχώρησης και της προσευχής μου.

Τώρα, οπουδήποτε μιλάω για τη ζωή μου, όταν με καλούν, σε σχολεία, σε φυλακές και σε εκκλησίες, τους δείχνω τη θαυμαστή αγάπη του Θεού για τον αμαρτωλό σαν εμένα άνθρωπο. Πως μας βγάζει μέσα από το βούρκο της αμαρτίας, μας καθαρί-

ζει από την πνευματική λάσπη και μας κάνει ένα αστραφτερό και πολύτιμο μαργαριτάρι που ακτινοβολεί το φως της δόξας Του γύρω. Με τον Ιησού Χριστό είναι πράγματι **«εύκολος ο δρόμος»** γιατί Αυτός σήκωσε στους ώμους Του το δικό μας φορτίο. Ο **«δύσκολος δρόμος»** είναι όταν ο άνθρωπος βαδίζει έξω από το θέλημα του Θεού και στρέφεται εναντίον Του. Ο Ιησούς Χριστός όμως ήρθε να σώσει το «απολωλός», να σώσει τον χαμένο, όπως ήμουν και εγώ. Άκουσε την κραυγή της καρδιάς μου, με δέχτηκε στη ζεστή Του αγκαλιά, διέγραψε σαν στοργικός πατέρας όλο το βρώμικο παρελθόν μου και τώρα ενώπιόν Του είμαι καθαρός.

Αυτό θέλει να κάνει και στη δική σου ζωή. Δεν έχει σημασία τι ήσουν ή τι είσαι τώρα. Το αίμα του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, σε καθαρίζει από όλες τις αμαρτίες σου και σε κάνει έναν νέο «εν Χριστώ» άνθρωπο: *«Ὅθεν, εἰάν τις (εἶναι) ἐν Χριστῷ, εἶναι νέον κτίσμα, τα ἀρχαία παρήλθον, ἰδοὺ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ἐγίναν νέα»* (Β' Κορινθίους Ε/5:17). Για να αποκτήσεις αυτή τη νέα ζωή, δεν έχεις να κάνεις κάτι το δύσκολο ή το πολύπλοκο. Απλά πηγαίνεις στο δωμάτιό σου, γονατίζεις και ανοίγεις στην καρδιά σε Εκείνον που είναι η λύτρωση, η σωτηρία και η θεραπεία σου. Ο Ιησούς θα το κάνει αμέσως. Δοκίμασέ Τον!!!←

➔....Το όνομά μου είναι Ούσα και μεγάλωσα σε μια οικογένεια που πίστευε στον Ινδουισμό. Η ζωή ήταν δύσκολη και τα προβλήματα πολλά, κυρίως από οικονομική άποψη, γιατί τα εισοδήματά μας ήταν λίγα. Είχα μέσα μου την επιθυμία να σπουδάσω, γι' αυτό επέλεξα να γίνω δασκάλα. Με δυσκολία κατάφερα να τελειώσω τις σπουδές μου, γιατί άρχισαν να με απασχολούν σοβαρά προβλήματα υγείας.

Το έτος **1980** άρχισαν να εμφανίζονται τα πρώτα συμπτώματα. Ήταν έλκος στο στομάχι και αδυνάτισμα. Τα κόκαλά μου άρχισαν να πονούν και από αρθρίτιδα. Μετά από ένα χρόνο συνεχιζόμενης σωματικής κατάρπτωσης, έφθασα στο σημείο να τρέφομαι πολύ ελαφρά, όπως ένα μικρό παιδί. Οι γιατροί που με εξέταζαν, βρίσκονταν σε αδυναμία να διαγνώσουν από τι ακριβώς έπασχα και οι θεραπευτικές αγωγές που μου συνιστούσαν δεν μπορούσαν να με ανακουφίσουν στο ελάχιστο. Οι γονείς μου σαν ευσεβείς Ινδουιστές, στράφηκαν στους ναούς και στους μαγογιατρούς για βοήθεια.

Το **1983** παντρεύτηκα. Στο μεταξύ είχα αρχίσει να εργάζομαι σε κάποιο σχολείο, κάτι που συνέχισα και μετά το γάμο μου, πιέζοντας τον εαυτό μου να τα βγάλει πέρα. Υπήρχαν περιπτώσεις που λιποθυμούσα μέσα στην τάξη, ενώ για ένα διάστημα, περίπου εννέα μηνών, δεν μπορούσα να χρησιμοποιήσω το δεξί μου χέρι, επειδή ήταν πρησμένο και μελανιασμένο.

Το **1985** ήρθε η ολοκληρωτική σωματική κατάρρευση. Έπεσα στο κρεβάτι παράλυτη και βρισκόμουν πολλές φορές σε κώμα, έχοντας εκτός των άλλων και προβλήματα καρδιάς. Η πάθησή μου ήταν από τα πόδια μέχρι το κεφάλι. Υπήρχαν περι-

πτώσεις που τα σαγόνια μου έκλειναν, ή είχα κρίσεις άσθματος, ή η καρδιά μου σταματούσε. Όταν κατάπινα, ένιωθα σαν να κατάπινα φωτιά. Με όλα αυτά τα προβλήματα υγείας, γνώριζα πως θεραπεία δεν υπήρχε και είχα αρχίσει να συμφιλιώνομαι με την ιδέα του θανάτου.

Εκείνη την κρίσιμη περίοδο ακούσαμε για τον Ιησού Χριστό, ακούσαμε ότι όποιος Τον εκζητεί, τον ελευθερώνει και τον θεραπεύει από οποιαδήποτε αρρώστια. Μου φάνηκαν παράξενα όλα αυτά, γιατί ποτέ δεν είχα ακούσει ή δεν γνώριζα κάποιον που να έχει θεραπευτεί. Σκέφτηκα πως αυτό ήταν αδύνατον να συμβεί, απλά προσπαθούσαν να με παρηγορήσουν αρχίζοντας να μου συστήνουν και τις υπόλοιπες θρησκείες, αφού η δική μας θρησκεία δεν μπορούσε να κάνει τίποτα για την κατάστασή μου.

Παρ' όλες τις αμφιβολίες μου και τους δισταγμούς μου, πειστήκαμε να παρακολουθήσουμε μια συνάντηση στην οποία θα γινόταν προσευχή για τη θεραπεία των ασθενών. Με κουβάλησαν μέσα στην αίθουσα και με έβαλαν κάτω στο πάτωμα, μπροστα από τις πρώτες θέσεις. Ένιωθα τα βλέμματα όλων να είναι καρφωμένα επάνω μου. Εγώ ήμουν σε άθλια κυριολεκτικά κατάσταση, πονούσα πολύ και ανάπνεα με δυσκολία. Ο κήρυκας άρχισε να επιτιμά τα πνεύματα του σκότους και τα πνεύματα της ασθένειας στο όνομα του Κυρίου Ιησού. Άρχισε να προσεύχεται και προσωπικά για μένα. Άρχισα να νιώθω μια δύναμη να με καταλαμβάνει και να αρχίζω να κινούμαι. Στην αρχή κάθισα, μετά σηκώθηκα όρθια και μετά να κάνω μερικά βήματα, ασταθή στην αρχή και μετά σταθερά και πιο γρήγορα. **Ο κόσμος γύρω μου άρχισε να χειροκροτεί και να δοξολογεί το Θεό για τη θεραπεία μου.** Όταν γύρισα σπίτι μου, ανέβηκα και τα 20 σκαλοπάτια, χωρίς καμιά βοήθεια. Η οικογένειά μου που με θεωρούσε ήδη νεκρή, έμεινε έκπληκτη μπροστά στο θαύμα της θεραπείας μου και αμέσως δέχτηκαν τον Ιησού Χριστό σωτήρα και λυτρωτή τους. Τα πάντα στη ζωή μας έγιναν νέα ➔

❖ Το θαύμα που διάβασες παραπάνω –αγαπητέ αναγνώστη- δεί-

χνει την αγάπη και το έλεος του Θεού για τον κάθε άνθρωπο. Ο Θεός, σαν καλός και στοργικός Πατέρας, δεν θέλει τα πλάσματά Του να υποφέρουν, αλλά να έχουν στη ζωή τους υγεία, ευτυχία και κάθε υλική και πνευματική ευλογία που απορρέει από Αυτόν.

Ο αποκλειστικός φορέας των ασθενειών και των προβλημάτων του ανθρώπου είναι ο **Διάβολος** και οι πονηρές δυνάμεις του, που σαν σκοπό έχει να ΚΛΕΨΕΙ και να ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ ότι καλό έχει δώσει ο Θεός στη ζωή μας, όπως είναι η **υγεία** μας, η χαρά μας, η ευημερία μας, κλπ.. Ο Διάβολος, είναι ο εχθρός του Θεού και της ψυχής μας, αυτός φέρνει την αρρώστια και τον πόνο και μετά μας ξεγελά, λέγοντάς μας «ο Θεός το έκανε για να δοκιμάσει την πίστη σας». Μεγάλο ψέμα!!!. Ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του ζωντανού Θεού, ήρθε στον κόσμο με ένα και μοναδικό σκοπό: Να λυτρώσει τον άνθρωπο από τη δυναστεία του Διαβόλου και να καταστρέψει ολοσχερώς όλα τα έργα του. Ο απόστολος Πέτρος λέγει ότι ο Θεός «έχρισεν τον ΙΗΣΟΥΝ τον από Ναζαρέτ με Πνεύμα άγιον και με δύναμιν, ο οποίος διήλθεν ευεργετών και θεραπεύων πάντας (όχι «μερικούς») τους καταδυναστευομένους υπό του Διαβόλου (προσέξτε: «υπό το Διαβόλου», όχι από το Θεό)...» (Πράξεις 1':38). Ο Ιησούς Χριστός σύντριψε την κεφαλή (την εξουσία) του Διαβόλου επάνω στο Γολγοθά με τη σταυρική Του θυσία. Ο Διάβολος μετά από αυτό, είναι ένας ανίσχυρος εχθρός.

Διαβάζουμε στα Ευαγγέλια ότι ο Ιησούς, κατά την επίγεια διακονία Του, θεράπευε, παρ' όλο που την εποχή του υπήρχαν πολλοί γιατροί (Μάρκος Ε:26), θεράπευε χωρίς εξαίρεση ΟΛΟΥΣ όσους ερχόντουσαν ή όσους οι άλλοι έφερναν σ' Αυτόν (Ματθαίος Η: 16). Πάντοτε ευεργετούσε, ποτέ δεν είπε σε κάποιον «Πάρε μια αρρώστια ή ένα πρόβλημα, για να δοκιμασθείς!!!»

Ο Ιησούς θεράπευε **όλων των ειδών** τις αρρώστιες. **Γι' Αυτόν, δεν υπήρχαν ανίατες ασθένειες.** Θεράπευε επιληψία, σχιζοφρένεια, λέπτρα, παράλυση, πυρετό, χωλούς, τυφλούς, κωφούς, παραμορφωμένα μέλη και ανάστανε νεκρούς (βλ. Ματθαίος Δ:23-24, Θ:32-33 /Μάρκος Α:32-34 /Ιωάννης Θ' /κλπ.).

Ο Ιησούς θεράπευε **χρόνιες παθήσεις.** Θεράπευσε μια γυ-

ναίκα που υπέφερε για 12 χρόνια (Ματθαίος Θ:20), μια άλλη που έπασχε για 18 χρόνια (Λουκάς ΙΓ:11) και κάποιον άλλον που έπασχε για 38 ολόκληρα χρόνια (Ιωάννης Ε:5).

Ο Ιησούς θεράπευε **αρρώστιες που έφερναν τα ακάθαρτα πνεύματα** (τα δαιμόνια), τα οποία επιτιμούσε και τα εξέβαλε (βλέπε: Λουκάς Θ:42, ΙΑ:14, ΙΓ:10-14 /Ματθαίος Η:28, Θ:32, ΙΒ:22 /Μάρκος Α:23, Ε:1-20, Ζ:32, Θ:17 /Β' Κορινθίους ΙΒ:7 /Πράξεις Ι':38 /κλπ.).

Ο Ιησούς θεράπευε **επιθέτοντας τα χέρια Του επάνω στους πάσχοντες**, ή με τον να Τον αγγίζουν οι άλλοι, ή θεράπευε με ένα πρόσταγμα ή με ένα λόγο (βλ. Ματθαίος Η:3 /Λουκάς ς':10, Η:44 /Μάρκος Α:31, Ζ:34 /κλπ.).

❖ Ο Ιησούς έδωσε τη δύναμη της θεραπείας στους μαθητές Του, οι οποίοι (μετά την ανάσταση και την ανάληψή Του) κήρυξαν το ευαγγέλιο της σωτηρίας και της ελευθερίας **με ενέργεια ΔΥΝΑΜΕΩΝ και ΘΑΥΜΑΤΩΝ.** Για παράδειγμα ο απ. Πέτρος θεράπευσε έναν εκ γενετής χωλό (Πράξεις Γ:4-10), τον παραλυτικό Αινέα (Πράξεις Θ:32-35), ανάστησε τη Δορκάδα (Πράξεις Θ:36-43), κλπ.. Είχε τέτοιο χρίσμα δύναμης ο Πέτρος, που μόνον η σκιά του να έπεφτε επάνω στους ασθενείς, αυτοί αμέσως θεραπεύονταν (Πράξεις Ε:12-16). Το ίδιο βλέπουμε αργότερα να γίνεται και με τον απ. Παύλο (βλ. Πράξεις ΙΔ:8-11, Ις':16-18, ΙΘ:12 /κλπ.).

Ο Ιησούς έδινε τη δύναμή Του **σε ΟΛΟΥΣ τους πιστούς**, που Του ζητούσαν αυτή τη δύναμη και ζούσαν άγια ζωή (βλ. Ιωάννης ΙΔ:12-14 /Α' Κορινθίους ΙΒ:9 /κλπ.). Ο πρωτομάρτυρας **Στέφανος**, που ήταν ένας απλός πιστός και είχε τη διακονία του τραπεζοκόμου, έκανε σημεία και τέρατα στο λαό (Πράξεις ς':1-8). Ο **Ανανίας**, ένας απλός μαθητής, προσευχήθηκε και θεραπεύτηκε ο πρώην διώκτης της εκκλησίας Σαούλ και μετέπειτα ονομασθείς Παύλος (Πράξεις Θ:10-19). Όλοι οι πρώτοι πιστοί, απλοί άνθρωποι που δεν είχαν τίτλους και αξιώματα, ενεργούσαν θαύματα με τη δύναμη του ονόματος του Ιησού.

Πολύ αργότερα ο Ιάκωβος (ο επονομαζόμενος «αδελφόθεος») συμβουλεύει: «*Ασθενεί τις μεταξύ σας;Ας προσενηθώσιν επ' αυτόν, ΑΛΕΙΨΑΝΤΕΣ ΑΥΤΟΝ ΜΕ ΕΛΑΙΟΝ εν τω ονόματι του Κυρίου. Και η*

μετά πίστεως ευχή **ΘΕΛΕΙ ΣΩΣΕΙ τον πάσχοντα και ο Κύριος ΘΕΛΕΙ ΕΓΓΕΙΡΕΙ αυτόν....»** (Ιάκωβος Ε:14-15 /βλ. Μάρκος Ις':17-18).

Οι Πατέρες της Εκκλησίας αργότερα, όπως ο **Ειρηναίος** (110 μ.Χ.) και ο **Ωριγένης** (200 μ.Χ.) αναφέρουν στα συγγράμματά τους ότι «Μερικοί άνθρωποι έχουν θαυμάσια δύναμη θεραπείας και θεραπεύουν τους αρρώστους, επιθέτοντας τα χέρια επάνω τους και επικαλούμενοι το θείο όνομα του Ιησού». Η ενέργεια του Κυρίου Ιησού σε δυνάμεις και θαύματα συνεχίστηκε σε όλους τους αιώνες, έστω και περιορισμένα, εξαιτίας του γεγονότος ότι η εκκλησία συμβιβάστηκε με τον κόσμο.

❖ Η ίδια δύναμη θεραπείας, που είχε η πρώτη αποστολική εκκλησία, υπάρχει και σήμερα μέσα στο λαό του Θεού. Ο Θεός δεν άλλαξε, είναι ο ίδιος. Η Βίβλος διακηρύσσει ότι *«ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος ΧΘΕΣ και ΣΗΜΕΡΟΝ και εις τους ΑΙΩΝΑΣ»* (Εβραίους ΙΓ:8), γι' αυτό σώζει, βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα Του, θεραπεύει από ασθένειες και ελευθερώνει από πονηρές δυνάμεις, τον καθένα που **σήμερα** θα Τον επικαλεσθεί στο οποιοδήποτε πρόβλημά του (βλ. Πράξεις Δ:12 /Ρωμαίους Ι':13 /Κολοσσαείς Γ:17 /κλπ.). Στις ημέρες μας (21^{ος} αιώνας) ο Ιησούς ενεργεί δυνάμεις θεραπείας και θαυμάτων σε όλα τα μέρη τη Γης, δια μέσου των πιστών που ζουν άγια και καθαρή ζωή και είναι γεμάτοι από το χρίσμα της παρουσίας Του. Να γνωρίζεις ότι **ο Ιησούς Χριστός ΣΕ ΑΓΑΠΑ και δεν θέλει να υποφέρεις. Αυτό το θέλει μόνον ο Διάβολος, που σε μισεί και είναι ανθρωποκτόνος. Ζήτησε από τον Ιησού ΤΩΡΑ να σε θεραπεύσει από οποιοδήποτε πρόβλημα υγείας έχεις και θα το κάνει, γιατί είναι η υπόσχεσή Του.**

Πίστεψε ότι ο Ιησούς σταυρώθηκε προσωπικά **για σένα**, πήρε τη θέση τη δική σου επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Πήρε τις αμαρτίες σου, τις αρρώστιες σου και τις θλίψεις σου. Πλήρωσε Αυτός με το δικό Του αίμα, ενώπιον του Θεού Πατέρα, το τίμημα των δικών σου αμαρτιών: *«...Ο οποίος ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΜΑΣ εβάσταξε εις το σώμα Του επί του ξύλου, διά να ζήσωμεν εις την δικαιοσύνη, αποθανόντες ως προς την αμαρτίαν, ΔΙΑ ΤΩΝ ΠΛΗΓΩΝ ΤΟΥ εμείς θεραπευτήκαμε»* (βλ. Πέτρου Β:24-25 /Ιησαΐας ΝΓ:4-5).

Στον Ψαλμό ΡΓ:3 γράφει *«τον ΣΥΓΧΩΡΟΥΝΤΑ όλες τις ανομίες σου, τον ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑ όλες τις αρρώστιες σου»*. Λέγει «όλες», όχι «μερικές». Έχεις καρκίνο, AIDS, αρθριτικά, παράλυση, νευρικά προβλήματα, δαιμονικές επιρροές, ότι και αν έχεις ζήτησε από τον Κύριο Ιησού να σε θεραπεύσει. Ο Κύριος **θέλει** να σε θεραπεύσει, αλλά ζητάει και το δικό σου **θέλω**, για να ενεργήσει. Εάν λοιπόν έχεις πρόβλημα υγείας, ζήτησέ Του, τώρα, με απλά λόγια να σε θεραπεύσει, Πές Του:

«Κύριε Ιησού, σ' ευχαριστώ που Εσύ ο αναμάρτητος πέθανες στο Γολγοθά αντί για μένα και πλήρωσες με το άγιο Σου αίμα ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΜΟΥ αμαρτίες μου και αρρώστιες. Δέχομαι Κύριε με πίστη το δώρο της σωτηρίας της ψυχής μου και το δώρο της θεραπείας του σώματός μου. Πιστεύω και ομολογώ ότι είμαι παιδί δικό Σου και με τις πληγές Σου έχω θεραπευτεί. Σ' ευχαριστώ Ιησού μου. Αμήν».

Μη διστάσεις να το κάνεις. Θυμήσου ότι και οι μαθητές του Ιησού δεν είχαν κάτι το ιδιαίτερο ή το διαφορετικό από σένα. Ήταν απλοί λαϊκοί άνθρωποι (όχι ιερείς, ή επιστήμονες, ή άρχοντες, κλπ.), ήταν απλοί καθημερινοί άνθρωποι με τις ίδιες ανθρώπινες αδυναμίες που έχουμε και εμείς σήμερα. Είχαν όμως πίστη στα λόγια του Ιησού πως, ότι και αν Του ζητούσαν, Αυτός θα το έκανε. Ο απόστολος Πέτρος ήταν ένας φτωχός ψαράς, αλλά παρά τα μεγάλα του λόγια τρεις φορές αρνήθηκε από φόβο και δειλία τον Ιησού όταν Τον συνέλαβαν. Αργότερα όταν βαπτίσθηκε με το άγιο Πνεύμα (την Πεντηκοστή) έγινε ένας φλογερός κήρυκας του Λόγου του Θεού και στηριζόμενος στις υποσχέσεις του Ιησού προσευχόταν για θεραπεία και ελευθερία αυτών που άκουαν το λόγο. Το ίδιο μπορεί να κάνεις **τώρα** και εσύ αγαπητέ αναγνώστη. Έχεις της ίδια δύναμη και την ίδια εξουσία. Ο Διάβολος νικήθηκε επάνω στο Γολγοθά και του αφαιρέθηκε η εξουσία του επάνω μας, εκτός και αν εμείς του το επιτρέψουμε με την άγνοια και την απιστία μας. Εμπρός λοιπόν, πάρε τη μάχαιρα του Λόγου του Θεού και πολέμα. Είσαι με τον Ιησού ΝΙΚΗΤΗΣ.

1. Σύμφωνα με το Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, ο άνθρωπος δεν σώζεται από τις αμαρτίες του με την προσωπική του αξία, ή με την ηθική του διδασκαλία, ή με τα καλά του έργα και με τη δική του δικαιοσύνη, αλλά σώζεται μόνο με τη χάρη του Θεού που έμπρακτα εκδηλώθηκε επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, θυσιάζοντας τον μονογενή Υιό Του: *«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκεν τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή ΠΑΣ ο πιστεύων εις Αυτόν, ΑΛΛΑ ΝΑ ΕΧΗ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ»* (Ιωάννης Γ/3:16). Η συγχώρηση των αμαρτιών του ανθρώπου, η απόλαυση της χάρης του Κυρίου, η καρποφόρα πνευματική ζωή και η πληρότητα της εν Χριστώ ζωής επιτυγχάνεται όταν ο άνθρωπος με ειλικρινή καρδιά αναγνωρίσει ότι:

- Ενώπιον του ΑΓΙΟΥ Θεού, **είναι** ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ και ότι έχει ανάγκη σωτηρίας (Ρωμαίους Γ/3:23, Ησαΐας ΝΓ/53:3, κλπ).
- Η αμαρτία **χώρισε** τον άνθρωπο από το Θεό και ο μισθός της αμαρτίας είναι **ΘΑΝΑΤΟΣ** (Ησαΐας ΝΘ/59:2 /Ρωμαίους ζ'6:23).
- Μόνος του **δεν μπορεί** να σώσει τον εαυτό του, αλλά ο ΙΗΣΟΥΣ πέθανε στη θέση του (Ψαλμός ΜΘ/49:7 /Α' Κορινθ. ΙΕ/15:3).
- **Να πιστέψει** στον Κύριο Ιησού Χριστό και **να ομολογεί** την πίστη του σ' Αυτόν (βλ. Ιωάννης Ε/5:24, Ζ/7:28, Η/8:12, κλπ., Ρωμαίους Ι'/10:9-10).

Ο ίδιος ο Ιησούς είπε ότι ο άνθρωπος χωρίς την πνευματική γέννηση («αναγέννηση») δεν μπορεί να μπει στον ουρανό: *«Εάν τις δεν γεννηθεί ΑΝΩΘΕΝ (από τον ουρανό), δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού»*. Πρέπει ο άνθρωπος να γεννηθεί δυο φορές. Την πρώτη φορά γεννιέται **σωματικά** από τους γονείς του και τη δεύτερη γεννιέται **πνευματικά** από το άγιο Πνεύμα του Θεού, όταν

εκζητήσει με πίστη να έρθει να κατοικήσει στο θρόνο της καρδιά του ο Ιησούς Χριστός.

Αναγέννηση σημαίνει επανάσταση μέσα στη ζωή σου. Βλέπεις την πνευματική γύμνια σου, τη ρυπαρότητά σου και την ενοχή σου μπροστά στο Θεό. Αντιλαμβάνεσαι πως έπρεπε ο άγιος Θεός να σε είχε αφανίσει, αλλά ο Ιησούς πλήρωσε την ποινή της δικής σου αμαρτίας, χύνοντας το δικό Του αίμα, πέθανε Αυτός στη θέση σου, ικανοποιώντας τη θεία δικαιοσύνη. Τότε συντρίβεται η καρδιά σου, αναγνωρίζεις το κόστος της θυσίας του Ιησού για σένα προσωπικά, γονατίζεις και ζητείς να μπει μέσα στην καρδιά σου, να σε γεμίσει με το άγιο Πνεύμα Του και να γίνει Αυτός ο σωτήρας σου, ο λυτρωτής σου και ο κυβερνήτης της ζωής σου.

Όταν σου συμβεί αυτό, τότε γίνονται εκπληκτικά και θαυμάσια γεγονότα στη ζωή σου: Απεχθάνεσαι την αμαρτία, μισείς όλες τις παλιές σου συνήθειες, δεν έχεις άγχος, ανησυχία και ταραχή, δεν έχεις φόβο θανάτου, είσαι πλέον ελεύθερος από τα δεσμά της τυραννίας του Διαβόλου και των πονηρών δυνάμεών του. Τώρα έχεις τη βεβαιότητα της σωτηρίας μέσα σου, γνωρίζεις ότι εάν φύγεις από τον κόσμο αυτό θα συνεχίσεις τη ζωή σου στον ουρανό μαζί το σωτήρα σου Χριστό. Είναι υπέροχο και θαυμαστό. Η ζωή σου τώρα ακτινοβολεί από την αγάπη, τη χαρά και την ειρήνη του Θεού. Ο παλιός σαρκικός εαυτός σου νεκρώθηκε και αναστήθηκε ένας νέος πνευματικός άνθρωπος, είσαι ενώπιον του Θεού ένα νέο κτίσμα: *«Εάν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι ΝΕΟΝ ΚΤΙΣΜΑ, τα αρχαία παρήλθαν, ιδού τα πάντα έγιναν νέα»* (Β' Κορινθίους Ε:17). Ο παλιός εαυτός σου **συν-σταυρώθηκε, συν-απέθανε, συν-τάφηκε και συν-ανέστη** με τον Ιησού και τώρα ζεις μια αναστημένη ζωή μέσα από τους τάφους των αμαρτιών σου.

Αυτό είναι η αναγέννηση. Μια ριζική αλλαγή της ζωής σου. Αλλαγή απόψεων, ιδεών και νοοτροπίας. Τα ΠΑΝΤΑ στη ζωή σου έγιναν νέα. Με την πρώτη, τη φυσική γέννηση, μπαίνεις στο γήινο περιβάλλον. Με τη δεύτερη, την πνευματική γέννηση, γίνεσαι παιδί του Θεού και μπαίνεις στη βασιλεία του Θεού: *«Όσοι εδέχθησαν Αυτόν (τον Ιησού), εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνουν τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα Αυτού, οι οποίοι ουχί ΕΞ ΑΙΜΑΤΩΝ* (δηλ.

κληρονομικά), ουδέ εκ θελήματος σαρκός, ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού εγεννήθησαν» (Ιωάννης Α/1:12-13). Πρέπει ο κάθε άνθρωπος να ξαναγεννηθεί από το Πνεύμα του Θεού.

2. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος δρόμος για τον ουρανό, ένας δρόμος που περνάει από το Γολγοθά: «*Το ΑΙΜΑ του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, καθαρίζει ημάς από ΠΑΣΗΣ αμαρτίας*» (Α' Ιωάννου Α/1:7). Θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι το ΑΙΜΑ του Ιησού μας καλύπτει από τις αμαρτίες μας και το ΟΝΟΜΑ Του μας δίνει εξουσία και δύναμη κατά των δυνάμεων του σκότους. Είναι η εγγύηση της σωτηρίας μας και ταυτόχρονα τα ανίκητα πνευματικά μας όπλα.

Ο Ιησούς διακήρυξε:

- «Εγώ είμαι η ΟΔΟΣ, και η ΑΛΗΘΕΙΑ, και η ΖΩΗ, ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' Εμού» (Ιωάννης ΙΔ/14:6). Όλοι οι άλλοι δρόμοι (=θρησκείες, δόγματα, φιλοσοφίες, θεωρίες, κλπ) δεν οδηγούν στον ουρανό.
- «Εγώ είμαι η ΘΥΡΑ, δι' Εμού εάν κάποιος εισέλθη, θέλει σωθεί» (Ιωάννης Ι'/10:9). Δεν υπάρχουν «πολλές» πόρτες ή «παραθυράκια» για να μπει κάποιος στον ουρανό, αλλά μόνο μία πόρτα, ο Ιησούς Χριστός ο Ναζωραίος.
- «Ελάτε σε ΜΕΝΑ όλοι οι κουρασμένοι και οι φορτωμένοι και Εγώ (όχι κάποιος άλλος) θα σας ξεκουράσω» (Ματθαίος ΙΑ/11:28). Αυτός ξεκουράζει την πονεμένη ψυχή μας και μας δίνει ειρήνη και ανάπαυση.

Ο απόστολος Παύλος διακήρυξε:

- «Διότι είναι ΕΝΑΣ Θεός, και ΕΝΑΣ μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Χριστός Ιησούς» (Α' Τιμόθεου Β/2:5). Κανένας άλλος άνθρωπος δεν μπορεί να πάρει θέση του Ιησού, ως μεσίτη μας προς τον Πατέρα, γιατί κανένας άνθρωπος δεν γεννήθηκε αναμάρτητος για να θυσιαστεί για μας. Αντίθετα, με τη δική Του θυσία γινόμαστε εμείς καθαροί και άγιοι.
- «ΚΑΘΕ ΕΝΑΣ, που θα επικαλεσθεί το όνομα του Κυρίου θα σωθεί» (Ρωμαίους Ι'/10:13). Στο όνομα του Ιησού υπάρχει σωτηρία ψυχής, θεραπεία σώματος και ελευθερία από πονηρές δυνάμεις.

3. Για να αποκτήσεις την άφθονη ζωή που σου προσφέρει ο Ιησούς Χριστός, δεν έχεις να κάνεις τίποτα άλλο, παρά μόνον να Του το ζητήσεις μέσα απ' την καρδιά σου. Πήγαινε στην ησυχία του δωματίου σου, γονάτισε και εκζήτησέ Τον και Αυτός αμέσως θα σου αποκαλυφτεί. Πες Του, με απλά λόγια που να ακούγονται (όχι από μέσα σου σιωπηλά), αυτό που έχεις μέσα στην καρδιά σου. Για να σε βοηθήσουμε μπορείς να πεις την παρακάτω προσευχή:

Κύριε ΙΗΣΟΥ,

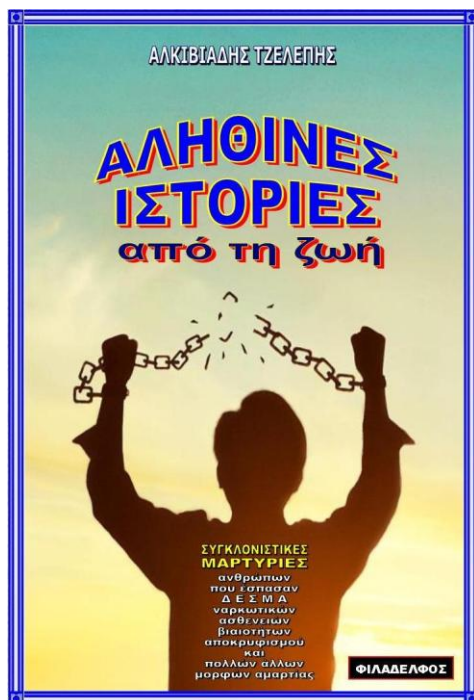
Σ' ευχαριστώ που πέθανες ΓΙΑ ΜΕΝΑ και πλήρωσες Εσύ για τις ΔΙΚΕΣ ΜΟΥ αμαρτίες επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Έγινες Εσύ ο μεσίτης μου προς τον ουράνιο Πατέρα. Με λύπη μετανιώ για κάθε μου αμαρτία. Ανοίγω αυτή τη στιγμή την πόρτα της καρδιά μου και με πίστη Σε καλώ να έρθεις στη ζωή μου σωτήρας και λυτρωτής για όλα τα προβλήματά μου.

Έλα Κύριε Ιησού μέσα στην καρδιά μου, γέμισέ με, με το άγιο Πνεύμα Σου και κάνε με έναν καινούριο άνθρωπο ενώπιόν Σου. Σ' ευχαριστώ, γιατί γνωρίζω ότι Εσύ αυτό τώρα το κάνεις, κατά την υπόσχεσή Σου.

Θέλω να αρχίσω να ζω από ΤΩΡΑ την αιώνια ζωή που Εσύ μου δίνεις αυτή τη στιγμή. Βοήθησέ με να τιμώ, να δοξάζω και να ομολογώ σε όλους το άγιο όνομά Σου και τα θαυμάσιά Σου. Βοήθησέ με να ζω κάθε μέρα μια άγια και καθαρή ζωή. Το θέλω αυτό και μπορώ να το κάνω με τη δική σου δύναμη Κύριε.

Διακηρύττω ενώπιόν Σου ότι αρνούμαι κάθε ενέργεια του Σατανά στη ζωή μου και όλες τις πονηρές δυνάμεις του. Σ' ευχαριστώ Κύριε για την ΕΞΟΥΣΙΑ και τη ΔΥΝΑΜΗ που μου δίνεις, σαν παιδί δικό Σου πλυμένο με το αίμα Σου και χρισμένο με το Πνεύμα Σου, να συντρίβω τις πονηρές δυνάμεις.

Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού Χριστέ. Σε δοξάζω γιατί είσαι θαυμαστός και σου ανήκει η δόξα και η τιμή και η λατρεία τώρα και πάντα. Αλληλούια. ΑΜΗΝ.

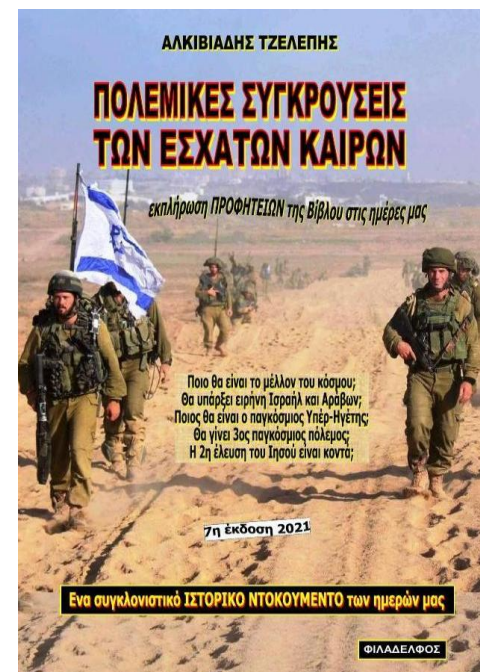
ISBN: 978 - 960 - 6783 - 03 - 6

Α' έκδοση: 11/2003

Ανατύπωση: 2025 - Σελίδες 80

Αναφέρονται 11 συγκλονιστικές **ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ - ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ** ανθρώπων (επωνύμων), που ήσαν πρώην εγκληματίες, ναρκομανείς, άρρωστοι από ανίατες σωματικές και ψυχικές ασθένειες, μέντιουμ, σατανιστές, κλπ. και παρ' όλο που έκαναν πολλές αξιόλογες προσπάθειες για να ξεφύγουν από την κατάσταση αυτή, δεν το κατόρθωσαν, μέχρι που στράφηκαν στον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, όπου με θαυμαστό και δυναμικό τρόπο Τον γνώρισαν προσωπικά και ελευθερώθηκαν ολοκληρωτικά από τη δυναστεία του Διαβόλου.

Επειδή στην αρχή ή και στο τέλος των περισσότερων κεφαλαίων έχουν προστεθεί αρκετά σχόλια, υπάρχει **σαν διακριτικό σημείο** στην ΑΡΧΗ και στο ΤΕΛΟΣ κάθε αφήγησης από ένα μαύρο βέλος (→....←), ώστε ο αναγνώστης να μπορεί να διακρίνει τα σχόλια που έχουν προστεθεί από τον εκδότη (συγγραφέα) από το κυρίως κείμενο της αφήγησης. Το βιβλίο αυτό (No1) και το βιβλίο «**ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ**» (No32) αποτελούν μια θαυμαστή ενότητα, καθόσον και τα δύο περιλαμβάνουν αληθινές και συγκλονιστικές μαρτυρίες (ομολογίες).

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 26 - 5

1η έκδοση:1995 - 7η έκδοση:2021

Σελ.570

❖ Το βιβλίο αυτό αναλύει με ακριβή **ιστορικά στοιχεία** τις σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις που συμβαίνουν επάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής **επίθεσης της Ρωσίας** με τους συμμάχους της **εναντίον του λαού Ισραήλ**. Αν και τα γεγονότα αναλύονται κάτω από το φως των προφητειών της Βίβλου, το βιβλίο αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν «**θρησκευτικό**», αλλά αποτελεί ένα «**σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο**», μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που προχωρεί μέσα στο μέλλον.

❖ **Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση: Ποιο** θα είναι το μέλλον του κόσμου; **Θα υπάρξει** ειρήνη μεταξύ Αράβων και Ισραήλ στη Μέση Ανατολή; **Ποιος** θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης; **Ποιος** θα είναι ο μελλοντικός «Παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης;» **Θα γίνει** 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος και τότε; **Είναι κοντά** η 2^η έλευση του Ιησού Χριστού;